

நான்குடர்

கார்த்திகை

2010

ஸ்ரீ
முருகா

வெளியீடு

சந்நதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

பொருள் : தன் மகனைக் கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்தவன் என்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய், தான் அவனைப் பெற்ற பொழுதில் அடைந்த மகிழ்ச்சியினும் பார்க்க மிக மகிழ்வாள். [69]

என்றவொழுதிறவநிதூவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.

மகன்றந்தைக் காற்று முதனி இவன்றந்தை என்னோற்றான் கொம்பென்கு சொல்.

பொருள் : தன்னைக் கல்வியுடையனாக்கிய தகப் பனுக்கு மகன் செய்யும் பதில் உபகாரம், தன் னறிவையுமீ ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர் 'இவனுடைய தகப்பன் இவனைப் பெறுதற்கு என்ன தவத்தைச் செய்தானோ' என்று சொல்லும்படி நடத்தல். [70]

நப்சிந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை பேராயிர முடையான்

பேராயிர முடையான்விறை சேருந்திருச் சடையான் காரார்த்து ளுமையான்றிருக் கணவன்கறைக் கண்டன் ஆராகிலும் நிகைவார்தமக் கருள்செய்விற அப்பன் சீராரிவன் கைமேவிவ! சிவனாரிவ ராமே 1

மண்ணாகிய பூதமையந்நம் வகுத்தான்மறை தொகுத்தான் எண்ணாதவர் பூரமுன்றினை எரித்தான்கரி யுரித்தான் பெண்ணாகிய உமையம்மையைப் பிரியானனைக் கரியான் விண்ணார்தொழு பிலங்காடகர் விமலரிவ ராமே 2

வண்குமநு வுண்குகளி கொண்குறையில் கின்ற கொண்டல்வழி மண்குபொழில் குன்றமெங்கும் கொழிக்கும் நண்டரள மோகுமணி எண்ணசையுந் தயங்க அண்டர்நொழு பிலங்கைகநர் அண்ணலிவ ராமே. 3

நானாச்சுடர்

வெளியீடு:

சந்நீதியாள் ஆச்சிரம சைவ கலைப்பாட்டுப் பேரவை

ஞானசக்தி

வெளியீடு - 2 ஆப்ரில் - 1955

2010 சாந்திதினக் கொண்டாட்டங்கள்

ஆண்பலவணக்க காணா...	திருமதி பா. சீமைசென்னை	1 - 4
புதிதான சித்திகளாக...	செல்வி த. அம்பாபிகா	5 - 7
பிரயோகத்தை மீட்டும்...	இ. பார்த்தாள்	8 - 9
தமிழ் இலக்கியங்களில்...	க. நாசிகன்வரன் M.A	10 - 13
விடுவாய் விடுவாய்...	செல்வி லா. சபா	14 - 17
நித்திய அன்பையாணி...	-	18 - 19
சிறுவன் கதைகள்	-	20 - 21
ஆசையும் ஆணையும்	வாரியார் சுவாமிகள்	22 - 23
நாஸ்திக ஆச்சரியங்கள்	செல்வி இ. விஜயநிர்ஜி	24 - 25
தமிழர் வாழ்வின்...	இரா. சந்திரன் J.P	26 - 28
படங்கள் தரும் பதிவுகள்	-	29 - 32
தினம் தினம் ஆண்டிதேவ	இக்கி வசந்தேன்	33 - 34
தாமஸிவனின் தமிழ்...	சிவ. மகாவிநாயகம்	35 - 36
திருவிளையாடல்	ஆறுமுகநாயகர்	40 - 42
சிவபுராணம்	க. ஆருணிபலவணர்	43 - 44
எமயத்தை விளக்கவும்...	ந. சூரியநி	45 - 47
மதத்திற்கு தலையாடல்கள்	நா. சந்திரமணிபால்	48 - 50
சந்திரியாள்	ந. அரிபவந்தினம்	51 - 53
செய்திர சித்தர்கள்	-	54
நட்பின் இரு துருவங்கள்	ஆ. மயேசு	55 - 57
தமிழகத் திருக்கிராமிகள்...	வெண்பழி அப்பாண்டி	58 - 60

அன்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

சந்திரியாள் ஆச்சிரம சைவகலை

பண்பாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி அலக்கம் : 021 9210599

அலக்கம் : சந்திரியாள் ஆச்சிரமம்.

ஞானச்சுடர்

ஐய்யக் மாநாடு வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:

ஐப்பசிமாத ஞானச்சுடருக்கான வெளியீட்டுரையினை திரு K. கைலநாதன் ஆசிரியர் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் முதலில் சந்நிதி வேலவனின் அருளை வேண்டிக்கொண்டு தனது வெளியீட்டுரையை ஆரம்பித்தார். அவர் தனது உரையில் இம்மலரானது ஒவ்வொரு மாதமும் தனது வரையறை மாறாது வெளிவருகின்ற ஒரு சுடராகத் திகழ்கின்றது என்பதில் மிகையேதுமில்லை.

அடுத்து தனது உரையில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமமானது பல்வேறு சேவைகள், பணிகளை ஆற்றிவருகின்றது. அந்தவகையில் ஆச்சிரமத்தில் முதன்மையான பணியாகத் திகழ்வது அன்னதானப் பணியே ஆகும். ஏனென்றால் இந்த அன்னப்பணி ஒவ்வொரு நாளும் அடியார்களின் பசியைப் போக்குவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மேலும் இவ்வாச்சிரமத்தால் வெளியிடப்படும் ஞானச்சுடர் மலரானது அறிவுப் பசியைப் போக்கி வருகின்றது. இம்மலரானது மேன்மேலும் சிறப்பாக வெளிவர வேண்டும் என்று கூறி தனது வெளியீட்டுரையை இனிதே நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:

154ஆவது ஞானச்சுடர் மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை சைவப்புலவர் க. நித்தியதீதரன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். அவர்கள் தனது மதிப்பீட்டுரையில், ஞானச்சுடர் மலரானது நிறைந்த கருத்துக்களையும் இலகுவான மொழி நடையையும் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

அடுத்து அவர் தனது உரையில் இச்சுடரில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள், கவிதைகள் மற்றும் பல விடயங்கள் யாவும் சிறப்பான முறையில் அமைந்துள்ளது எனக் குறிப்பிட்டார். மேலும் ஞானச்சுடர் மலரானது சைவர்கள் மத்தியில் அறிவைப் பரப்புகின்ற ஒரு சுடராக அமையவேண்டும் என்று கூறினார். அத்தோடு இந்நூலானது காலப்போக்கில் சுடர்விட்டு அகில உலகம் முழுவதும் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்று கூறியதோடு அனைவருக்கும் சந்நிதி வேலவனின் அருளாசிக் கிடைக்கவேண்டுமென்று கூறி தனது மதிப்பீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

சுபிரதரும்கவலி

எமது முன்னோர்கள் தாம் வாழ்ந்த காலங்களில் தமது பாரம்பரிய கலாசாரங்களைக் கட்டிக் காத்து வந்தனர். அதன் பிரகாரம் தாமும் வாழ்ந்து தமது சந்ததியினரையும் அதன்வழி ஒழுக்க வைப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனர். ஆனால் காலப்போக்கில் நாட்டில் இடம்பெற்ற யுத்த அலாதிதங்கள்னாலும், நமமவர் புலம்பெயர்ந்து பிரதேசங்களுக்கும் சென்றதனாலும் எமது சமூகம் ஒழுக்க விழுமிப்பங்களைப் பெறுவதைக் கைவிட்டு விட்டது என்றே கூறலாம் இதனடிப்படையில் வளர்ந்தவரும் இளம்சமூகம் மனம் போணபோக்கில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம்.

இதனடிப்படையில் 23.11.2010 உதயன் பத்திரிகையில் யாழ் வதிரிவாசன் "வாசகர் திருமுகம்" எனும் பகுதியில் பிரசுரித்த கருத்தினை வரவேற்று உங்கள் முன் தருகின்றோம்.

யாழ் சைவ பரிபாலன சபையினால் வருடந்தோறும் பாடசாலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ்மொழி, சைவநெறி ஆகிய பாடங்களில் பரீட்சை நடத்தப்படுவது தெரிந்தே. மொழிபற்றிவு, ஆய்மிக வளர்ச்சி என்பவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டு நடத்தப்படும் மேற்படி பரீட்சைகள் வரவேற்கப்படக்கூடியன.

இருப்பினும் இக்கூறைய காலத்தின் தேவையாக ஒழுக்க விழுமியக் கல்வி இருக்கையில் அதற்காகவும் ஒரு பரீட்சையும் நடத்தப்படுவது அளர்ச்சியும் மாணவர்களில் ஒழுக்க விழுமிப்பங்கள் வீழ்ச்சியடைந்து வருவது யாவரும் அறிந்ததே.

வாங்கியங்களின் எழுவாய், பயனிலைகளை எழுதுவதும் தேவாரத்தைப் பாடியவர் யார், பண் என்ன, பாடப்பட்ட தலம் எது என்பவற்றுக்கான விடைகளும் ஒழுக்க விழுமியங்களை வளர்க்கும் எனக் கூறமுடியாதது.

சமயக்கல்வி மூலம் ஒழுக்க விழுமியங்கள் விருத்தியடையும்தானே என்ற கருத்து நடைமுறைக்கும் பொருந்துவதாகத் தெரியவில்லை. எனவே பாடசாலைப் பாடத்திட்டத்துக்குப் புறம்பாக ஒழுக்க விழுமியக் கல்வியிலும் தனியான ஒரு பரீட்சை நடத்துவது வரவேற்கத்தக்கது.

சமயக் கல்வி மறுமைக்குத்தான் உதவவேண்டும் இம்மாதிரி அநாவது இவ்விதம் எழுவது உதவாது. தற்போது நிகவும் அவியமானது ஒழுக்க விழுமியக் கல்வியேயாகும்.

எனவே, மேற்படி இரண்டு பரீட்சையோடும் மூன்றாவது பரீட்சையாக ஒழுக்க விழுமியக் கல்வியிலும் ஒரு பரீட்சையை வருடந்தோறும் நடத்த உரியவர்கள் முன்வருவார்களா?

சந்நிதி - திருப்புகழ்

கண்ணைத் தந்து உலகைக் காட்டி
 கனிக்கச் செய்தாயே
 காலைத் தந்து நடக்க வைத்து
 கையுந் தந்தாயே
 மண்ணைத் தந்து வளப்படுத்தி
 வாழச் செய்தாயே
 மாதைத் தந்து இல்லறத்தின்
 வழியில் வைத்தாயே
 விண் கதிரை மதியை விண்பீள்
 விசித்திரங் காட்டி
 விளங்க முன்னோர் பின்னோர் செய்த
 விதமும் காட்டிய
 எண்ணிலாத விளையாடலைக்
 காட்டி மறைந்தாயே
 ஈழல் செல்வச் சந்நிதிவாழ்
 எந்தை பெருமானே

வெள்ளையன், முதலிபுத்தூர்

ஆசிரியர்: வை.க. சீற்றும்பலவனார்

கார்த்திகை மாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

S. சதாசிவமூர்த்தி

(கனடா)

K. கனகசபேசன்

(கனடா)

உரிமையாளர்

(V.S. பேரம்பலம் அன்சன்ஸ், யாழ்.)

K. கனகேஸ்வரன்

(ஆணையாளர், தொழில் அலுவலகம், யாழ்.)

ந. தங்கராசா

(சட்டத்தரணி, புலோலி மேற்கு)

அறங்காவல் சபை

(எஸ்ஸிபுர ஆழ்வார் தேவஸ்தானம்)

ச. வைத்தியநாதக்குருக்கள்

(கந்தவனக்கடவை, பொல்கண்டி)

இ. இராஜகோபால்

(கிளை. முகாமையாளர், நாவலடி, உடுப்பிட்டி)

T. நந்தகுமார்

(உடுவில் தோட்ட, மானிப்பாய்)

ஐ. சிவானந்தம்

(கிராமசேவையாளர், இராசவீதி, நிறவேலி)

மா. ஞானலிங்கம்

(ஆசிரியர், அபீராமி மகால், அச்சவேலி)

க. தங்கராசா

(ஜெயகணேசா எஸ்டேட்ஸ், பருத்தித்துறை)

பொ. வேலாயுதம்

(ஆசிரியர், வீரபத்திரர் கோயிலடி, உடுப்பிட்டி)

சி.வ. முருகையா

(ஆசிரியர், பரராஜசேகரப்பிள்ளையார் கோயிலடி, இணுவில்)

கந்தையா சிவப்பிரகாசம்

(ஸ்ரீ அம்பாள குறோசுறி, பண்டத்தரிப்படி)

க. உருத்திரேஸ்வரன்

(செட்டித்தேரு, நல்லூர்)

அ. அரவிந்தன்

(G.P.S. றோட், கல்வியங்காடு)

K.V. சிவனேசன்

(சத்ய சாயி நிலையம், கொக்குவில்)

ம.க. ஸ்ரீதரன்

(சபாபதிப்பிள்ளை வீதி, உடுவில்)

இ. தம்பிரத்தினம்

(முருகேச பண்டிதனார் வீதி, சுண்ணாகம்)

கணேசமூர்த்தி மோகனதாஸ்

(ஆறுமுகம் வீதி, நுணாவில் மேற்கு)

வ. செல்லத்துரை

(சங்கீத கலாபூஷணம், அச்சவேலி)

சி. கண்ணன்

(படப்பிடிப்பாளர், மாசியப்பிட்டி)

சி. விஜயகுமார்

(சந்திரன்கடை, உரும்பராய்)

தா. சிவநாமம்

(வீரமாகாளி அம்மன் கோயிலடி, தும்பளை)

த. சிவசுப்பிரமணியம்

(லீலா வெதுப்பகம், சங்காளை)

செல்வநேசன் கஜன்

(கல்வளை வீதி, சண்டிலிப்பாய்)

க. பரராஜவிருந்தம்

(காவில், கரணவாய்)

க. புவனேந்திரன்

(கண்டாவத்தை, அல்வாய்)

கந்தசாமி கதிர்காமத்தம்பி

(மல்லியோடை, வல்வெட்டி)

K. மகேந்திரம் J.P.

(நவநீதபதி, இமையாணன்)

க. கோபாலசுந்தரம்

(வசந்தவாசா, பொலிகண்டி)

பத்மா

(கொழும்புத்துறை றோட், சுண்டுக்குளி)

R.V. கந்தசாமி

(⁸¹⁹/, மருத்துவமனைவீதி, யாழ்)

சி. கரீந்திரன்

(உயரப்புலம், ஆனைக்கோட்டை)

ச. தட்சணாமூர்த்தி முதலியார்
(கஜபதி, இணுவில்)

செ. பாலச்சந்திரன்
(K.K.S. வீதி, யாழ்ப்பாணம்)
சுபத்திரா விவேகானந்தன்
(அனகொல்லை, அனவெட்டி)

து. சிவகுமாரன்
(கணேசன் சென்ரர், K.K.S. வீதி, இணுவில்)
கந்தலிங்கம் கிருபானந்தகிருஷ்ணன்
(குப்பினான் தெற்கு, ஏழாலை)

ச. வதனி
(நீர்வேலி மேற்கு)
நா. கார்த்திகேசு
புத்தூர் கிழக்கு)
நீ. மயில்வாகனம் J.P.
(வருணன், அச்சவேலி)

T.N. இராஜா
(பொன்கிளர், சங்காளை)
சோதிரட்டணம் அனுஷியா
(அரசடி சந்தி, நவாலி)

S. மகேந்திரம்
(ஒஸ்காலேன், உரும்பராய்)
செ. உமமபதி
(பிராமண வீதி, சும்பளை)

V. சந்தனத்தேவன்
(தூதாலளை, கரணவாய்)
ஐயாத்துரை நடராசா
(சீவசீதம்பரம் வளவு, கரவெட்டி)

S. செந்தூரன்
(மாருதி இல்லம், மாறாப்புலம், அல்வாய்)
செல்வி அருளம்பலம் சுசிகலா
(கொத்தியகாடு, தொண்டைமாளாறு)

S. கந்தையா
(மாணிக்க வளவு, கரணவாய்)
ப. நா. தம்பிராசா

(K.K.S. வீதி, இணுவில்)

A. பிரதாபன்

(சந்திரபுரம், உடுவில்)

ந. இராசேந்திரம்
 (சோதிவாசா, இணுவில்)
 செல்வி செ. நாகமுத்து
 (சிதம்பரம், மட்டுவில் வடக்கு)
 K. பொன்னையா
 (ஆஸ்பத்திரி வீதி, அச்சுவேலி)
 K. கந்தராஜ்
 (கதிர்காம வசந்தம், இணுவில் கிழக்கு)
 V.S. மருதலிங்கம்
 (அரசடி சந்தி, மானிப்பாய்)
 வ. பாலேஸ்வரி
 (கதிரிப்பாய், அச்சுவேலி)
 த. கணபதிப்பிள்ளை
 (சாயி இல்லம், கொல்லோலை, இமையாணன்)
 மு. நவரெத்தினம்
 (வீரப்பதிராஜன், கரணவாய்)
 பொ. ஞானப்பிரகாசம்
 (சித்தம்பாதி, கரணவாய்)
 சிவகுரு குகதாசன்
 (செல்வமதி, ஆவரங்கால்)
 வ. தம்பையா
 (கலட்டி வளவு, புலோலி மத்தி)
 குமாரதாசன் கீர்த்தனன்
 (வல்லிபுரம், புலோலி)
 திருமதி செல்வநாயகி ஞானசுந்தரம்
 (செங்குந்தா வீதி, கரவெட்டி கிழக்கு)
 வைத்திலிங்கம் பிரபாகரன்
 (துரைவீதி, கொக்குவில்)
 சி. இளம்பூரணன்
 (நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)
 கிருஷ்ணகுமாரி கனகசிங்கம்
 (சுகவனம், உரும்பராய்)
 திருநாவுக்கரசு ஜெயக்குமார்
 (செட்டிக்குறிச்சி, பண்டத்தரிப்பு)
 திருமதி P. குகதாசன்
 (K.K.S. வீதி, இணுவில்)
 ம. பேரின்பநாதன்
 (செட்டித்தெரு, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

ஆண்டவனைக் காண ஆசைப்படு மனமே!

திருமதி சிவலோஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள்

சைவசமயத்தில் நாயன்மார்கள் ஸ்பரிசித்து, தரிசித்து, சம்பாஷித்த இறைவனை நாம் ஏன் இன்னும் காண ஆசைப்படக்கூடாது? மண்ணுலகத்தினில் இப்பிறவிகள் மாசற எண்ணுகின்ற பொருளெல்லாம் எளிதில் கைகூடுவதற்காகவே சிவபெருமான் கணபதியைப் படைத்தார். "பிள்ளையார்அகவல்" பாடிய ஒளவை யாரை, சேரமாலும், சுந்தரரும் போய்ச் சேருமுன்னரே திருக்கலாயத்தல் தமது தும்பிக்கையால் தூக்கிக்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தாரி விநாயகப்பெருமான நாயன்மார்களுக்கெல்லாம் அம்மை அப்பர் காட்சி கொடுத்தபின் முத்தியும் கொடுத்தார்.

அப்படியானால் நாமும் ஏன் அந்து ஒப்பற்ற ஈசனைக்காண ஆசைப்படக்கூடாது? நமக்கு எண்ணில்லாத ஆசைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் என்றோ ஒரு நாள் இவற்றை எல்லாம் விட்டுப் பிரிவது சர்வநிச்சயம். சாவதற்கு முன்பே ஆசைகளை விட்டு விட்டால் ஆனந்தமாயிருக்கலாம். மறுபடியும் பிறந்து அவஸ்தைப் படத்தேவையில்லை. அப்படியே பரமாத்மாவில் கரைந்து ஐக்கியமாகிவிடலாம். இந்த உலகையும், பொருள்களையும் படைத்த மகா கெட்டிக்காரனைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். நமது இதயத்திலே ஒளிந்து கொண்டு, நமக்கு வெளியே இத்தனை அற்புதங்களையும் செய்து தன்னைத் தேடி வைக்கிறார் சுவாமி. அவரின் கிருபையால்தான் சகல இன்பங்களும் கிடைக்கின்றன. ஒருமணி அரிசியைக் கூட நம்மால் சிருஷ்டிக்க ஏலாது. இறைவன் சங்கராப்படியே எல்லாம் நடக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒப்பிலாணியை, அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதைக் காண நாம் ஏன் ஆசைப்படக்கூடாது.

எல்லாம் புராணக்கதைகளையும், புரல்களையும் படிக்கின்றனரே ஒழிய காதலாகிக் கசிந்து ஆறவைனைத் தேடுவதில்லை. அநேகர் இவ்வுலகத் தேவைகளுக்காகக் குடிநீடுகின்றனர். மறுபடியே இறைவன் எபடிப்பட்டவர்? அவரை நான் காணமுடியுமா? எப்படிக்காணமுடியும்? அவரைக் காணத் தான் வேண்டுமென ஆசைப்படுவதுண்டு?

"தேடிக்கண்டு கொண்டேன் திருமாலொடு நான்முக்கலும்

தேடியும் காணாததேவனை என்னுள்ளே தேடிக் கண்டு கொண்டேன்"

எம்புள்ளே குய்கொண்டுள்ள ஆண்டவனைப் பற்றிய உண்மைகளைப்பெல்லாம் படித்தும், கேட்டும், சிந்தித்தும், ஆன்மிக உண்மைகளைப் புரிந்து கொண்டு, எவ்வொருவன் தனது மனதை ஒழுங்குசெய்து, இறைவனை உண்மையான காதலுடன் தேடுவானோ, அவன் நிச்சயம் கடவுளைக்காணமுடியும். இது பகவான் பாபா கூறியகதை.

தாராத முயற்சிக்கு தன்மீய்க்க அடையம்.

திருடன் ஒருவனை மக்கள் தூரத்திவந்தனர். அவன் பக்கத்திலே இருந்த மண்டபத்தில் புகுந்தான். அங்கே ஒரு பிரசங்கியார் கண்ணனின் திருமேனி அழகைப்பற்றி கதாகாலட்சேபம் செய்து கொண்டிருந்தார். திருடன் மக்கள் நடுவில் போய் நின்று கொண்டான். பிரசங்கியார் கண்ணனைப்பற்றி வர்ணிக்கிறார். “நீலமேகசியாமளவண்ணமேனி, பவளவாய், கமலச்செங்கண், மார்பிலே கௌத்துலமணி, இடையிலே அரைநாண், கையிலேகுழல், தலையில் மயிற்சிறகு அலங்காரம் இந்தப் பாருலகையே அள்ளி உண்ட மாயக்குழந்தையைப் பார்வையாலேயே அள்ளி உண்ணலாம்”. இப்படியாக உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரை வர்ணிக்கும் போது அவர் அணிந்துள்ள நகைகளைப்பற்றியும் வர்ணித்தார். “சங்குசக்கரதாரியாக பீதாம்பரமணிந்து ஒளிவீசும் வைரவெடுரிய மகுடமும், விலைமதிப்பற்ற கங்கணங்களும், காதணிகளும், பிற ஆபரணங்களும் அணிந்து சர்வாலங்கார பூஜிதராகப் பூரணசந்திரன் போல் பிரகாசிப்பார்” என வர்ணித்தார்.

திருடனே அக்குழந்தையைத் தான் கண்டால் அவ்வாபரணங்களைத் திருடி பஞ்சமின்றித் தான் வாழலாம் என எண்ணி பிரசங்கியாரிடம் சென்று “அக்குழந்தை இப்போ எங்கே இருக்கிறது” எனக் கேட்டான். அவர் அலட்சியமாக அவனைப்பார்த்து “துவாரகையில் இருக்கிறான்” என்றார். அவ்வளவு தான் திருடன் மனதில் குழந்தையும், நகைகளுமே ஒரே சிந்தனையாகிவிட்டது. அக்கணமே துவாரகை செல்ல ஆரம்பித்து விட்டான். உணவு, உறக்கம் எதுவுமே தோன்றவில்லை. வருவோர், போவோரிடமெல்லாம் துவாரகை செல்லும் வழி எதுவெனக்கேட்டு நடநடவென நடந்தான். இறுதியில் துவாரகையை அடைந்தான்.

தூரத்தே மாளிகை தெரிந்தது. மாளிகை வாசலை நோக்கியபடியே எப்போ குழந்தைக்கிருஷ்ணன் வருவானென, வந்தவுடன் நகைகளைப் பிடுங்கலாமென எண்ணி கண்ணை இமைக்காது பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் எதிர் பார்த்தபடியே குழந்தைக்கண்ணன் தன்பிஞ்சுக் கால்களால் அடிமேல் அடிவைத்து வெளியே வருகிறான். கண்டவுடன் ஓடிச்சென்று திருடன் குழந்தையை நெருங்கினான். ஆகா! அவன் கண்கள் கூசின. பிரசங்கியார் கூறிய அத்தனை நகைகளும் குழந்தையின் மேனியில் திகழ்ந்தன. திருடனோ தன் காரியம் மறந்து நின்று விட்டான். குழந்தை பேச ஆரம்பித்தான். “உனக்கு என்ன வேணும்? இந்த நகைகள் தானே!” என்று தன் பட்டுத்துணியை அவிழ்த்து தான் அணிந்திருந்த அத்தனை நகைகளையும் கழற்றி ஒருமுடிச்சாக முடிந்து திருடனிடம் கொடுத்தான் மாயக்கிருஷ்ணன். திருடனும் ஆவலாக வாங்கிக்கொண்டு நேராகப் பிரசங்கியாரிடம் வந்தான். ஐயா!தாங்கள் கூறியபடி நான் அக்குழந்தையைத் தேடிச் சென்றேன். அக்குழந்தையே தன் நகைகளைத் தந்து விட்டது எனப் பொட்டலத்தைக் காட்டினான்.

பிரசங்கியாருக்குத் தலை சுற்றியது. நான் பகவானைப் பற்றி எத்தனை நூல்களைக் கற்றேன். எவ்வளவு மேடைகளில் கதாகாலட்சேபம் செய்தேன்.

ஒழுக்கத்தை விடச் சிறந்த உடை இல்லை.

நான் கண்ணலைக் காணவில்லை. ஆனால் இத்திருடல் கண்ணலை நேரில் தரிசித்து விட்டானே என எண்ணினார். ஆனால், திருடனோ தான் "கண்ணலின் நகைகளைப்பெறுவேன். கிருஸ்ணனைக் காண்பேன்" என்ற அசைபாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தான். வெற்றியும் கிட்டியது. எனவே நாமும் திருடனைப்போல் ஆசைப்படுவோமானால் ஏன் இவ்வகையைக் காணமுடியாது?

ஆதலால் உடனடியே போதும். நான் யானைக்குளறியே ஒன்றை விட்டு ஒன்று புழி பாசக் கூறுதல்களே வீரமலம் மனதற்று பரிசுத்த நிலையை அறனவாய் பார்த்துவிட வெங்குளிமாடு நீங்கற நிறைக்கீற பரிபூரணானந்தமே என ஆண்டவனை வேண்டி வந்து ஆசைகளைப்பெல்லாம் ஆண்டவனைக் காணும் ஆவசூபாக மாற்றுவியலாகிவிட எம்மாலும் நிச்சயமாக ஆண்டவனைக் காணமுடியும் என்பது உறுதி.

"எண்ணியர் எண்ணியவர் கெய்துவர்
எண்ணியர் நிண்ணியராகப் பெறின்"

சுவாமிவிவேகானந்தர்; இராமகிருஷ்ணபரமஹம்சரிடம், "நீங்கள் கடவுளைக் கண்ட துண்டா?" எனக்கேட்க, "கண்டிருக்கிறேன்" என்றார். "வெவ்நாடு கண்டீர்கள்?" எனக்கேட்க, "கடவுளை நினைத்து ஏங்கி அழுபவர்களுக்கு கடவுள் தென்படுவார். ஆறாதோ உலகியர் பொருட்களுக்காக. அதற்காக நீ அழுந்தினாயோ அதிலே உனக்குத் தெரியும். ஆகவே கடவுளுக்காக ஏங்கி அழு. நீங்கள் என்னை எப்படிப் பார்க்கிறீர்களோ அதேவகையில் நான் கடவுளைக் கண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் இவ்வுலகில் காண்பதனைத்தும் உலகியலான தோக்காக இருக்கின்றீர். நான் இவ்வுலகைக் காண்பதெல்லாம் தெய்வீகமான பார்வையில்தான்மேலும் பார்த்துக்கொள்வீர்" என்றார்.

நாங்கள் தூழியும் உலகியல் பொருட்களுக்கு ஆசைப்படாமல், நீத்திய ஆனந்தமான பரம்பொருளைக் காண ஆசைப்பட்டு ஏங்கி அழுதால் நாங்கள் வழியும் தெய்வம் ஓடாது வருவார், புரண நம்பிக்கையுடன், புரண அன்புடன் எனது வேண்டுகோளும் அளவற்றதும் புர்த்தியாகி விடும். தெய்வ அனுக்கிரகம் பெற்றவருக்கு எந்தத் துன்பமும் வராது. தெய்வத்திடம் சரணாகத் தடைபடாதவர்க்கு, தெய்வமே தன் வழக்கை, என்வழும் எனக் கருதிப்பவர்க்கு கடவுள் எவ்வளவுநீண்டும் உதவி யளிகிறார். தானும் அவர்களுடன் இயணந்து ஒன்றாகி விடுகிறார். ஆகவே தாய்மையான அன்புடன் மனதை இறைவனிடம் செலுத்த வேண்டும். திருடன் எப்படிக்க கண்ணலைக் காண்பேன் என்று உறுதியுடன் தேடினானோ, அப்படித்திடமான நம்பிக்கையோடு தேடினால் இறைவனைக் காணலாம்.

தெய்வத்தை மறுந்து உலக செனக்கியங்களிலே உயர்ந்ததெனக் கருதி மனையில் வீழ்ந்து விடக்கூடாது. அன்புநீரம்மிய இதயப்புன்பத்தை இறைவனுக்கு அளிப்பணிக்கவேண்டும். தாய் இதயத்தில் இறைவன் தங்குவான். இத்தப் பூமி நமக்குச் சொந்தமானது என்ற பொய்யான உணர்வின்மீறும் விடுபட்டு, குடும்ப,

செய்தல் தங்களுக்கேரியுட்கு குறந்ததென.

சமூக, தேசப்பற்றுக்களிலிருந்தும், போலி உறவுகளிலிருந்தும் விடுபட்டு, இறைவனை பக்திசெய்து அவரைக் காண முயலவேண்டும். வெகு கோடி நாமங்கள் கொண்ட பெருமானை, முருகா! குமரா! குகா! என அன்புடன் ஓதிவழிபட, ஒரு கால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றுவான் கௌரிகுமாரன். இந்த உடம்பு அழியுமுன் நற்கதிக்குரிய நலத்தைத் தேடி விட வேண்டும். “முருகா! அடியேனுடைய உடம்பை விட்டு உயிர்போகுமுன் சிறியேன்முன் தேவரீர் எழுந்தருளி வந்து எளியேனுக்கு உமது பொன்னார் திருவடிகளைத் தந்து காத்தருள வேண்டும் என்பதே பிரார்த்தனையாக இருக்கவேண்டும்.

“பரவிப்பணிந்து விருப்புடன் அப்பா வாவா என்று உணைப்போற்றிப் பரிந்து மகிழ்ந்து வரவழைத்தால் வாராதிருக்க வழக்குண்டோ? வடிவேல் முருகா வருகவே” எனப்பிள்ளைப் பெருமானை, வள்ளிகணவனை நினைந்து ஏங்கி அழுதால் வருவான் வடிவேலன். அவரவர் இஷ்ட தெய்வத்தைக் காணவேண்டும் என்று ஆசைப்படுங்கள். “கண்ணனை, மணிவண்ணனை, கோபாலனைநினைந்து, கானக்குழலாதி நந்தநந்தனா காட்சிதரவேண்டும், கருங்குழற்குட்டனே நந்தநந்தனா உனைக்கண்டு களிகூரவேண்டும். தாமரைப்பாதம் நோக தமிழேன் முன்வரவேண்டும். நந்தநந்தனா, சின்னஞ்சிறு பாதங்களின் சிலம்பொலியை செவிகுளிர கேட்க வேண்டும்” என என்புருகிப்பாட, கண்ணன் வருவான். ஆகவே, “ஆசைப்படு மனமே! ஆண்டவனைக் காண ஆசைப்படு!

அம்பலக்தாசே அருமருந்து

அண்டத் தீறுள்ள பொருளும்

அணுவிள் உள்ள பொருளும்

உண்மையிள் ஒன்று ஆகும்

உள்ளது எங்கும் பரங்கு

ஒன்றும் இல்லா ததான

ஒருவெற் றுப்பொரு ளாதாக

அண்ட வெளியிள் கலந்தவன்

அவனே எமக்கரு மருந்து

கவிஞர். வ. யோகானந்தசிவம்

தன்னை அடக்கி ஆளுதல் வேண்டும்.

உ

பதினெண் சித்தர்களில் சிவவாக்கியபார்

செல்வி சம்பாஸிண தம்பாப்பிள்ளை அவர்கள்

இந்துசமயத்தில் காலத்துக்குக் காலம் பக்தர்கள், சித்தர்கள், ஞானிகள் எனப் பலர் தோன்றி எமது சமயத்தை வளப்படுத்தினார்கள். அந்தவகையில் இத்தியானிலும் பல சித்தர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். கடவுளைக் காண முயல்பவர்கள் பக்தர்கள் என்றும், கடவுளைக் கண்டு தெளிந்தவர்கள் சித்தர்கள் என்றும் சித்தர்களுக்கும் வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

‘எழும்பாமல் வாசனையைக் கொன்றோன் ஞானி

ஏகாமல் வசனையை அடுத்தோன் சித்தன்’

எனச் சிவன் முனிச்சித்தர் ஞானிகளுக்கும், சித்தர்களுக்கும் இவ்வபேயுள்ள வேறுபாட்டை விளக்குகிறார். சித்தர் என்று சொல்லுக்குப் பொருள் வரையறை கடினமாகத் தோன்றுகின்றது. சித் என்பது வடமேழிச்சொல் இந்தச் சொல்லுக்கு அறிவு என்று பொருள். அறிவு வடிவாகத்தன்னை அக்கிக் கொண்டவர்கள் சித்தர்கள். இவர்களைத் தொல்காப்பியம் அறிவர் எனக்குறிப்பிடுகின்றது.

“மறுவில் செய்தி மூலகைக்காலமும்

பெற்றியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயம்”

பதினெண் சித்தர்களிலேயே திருமுனைக்கு அடுத்து தமது கருத்தும் செறிவுள்ள பாடல்களால் இரண்டாமிடம் பிடிப்பவர் சிவவாக்கியபார் ஆவார். திருமுனை என்றும் ஊரில் ஆத்திரி, பீரகு, வசிட்டர் முதலான முனிவர்களுடன் வசித்து வந்த பாக்கவ மகாமுனிவருடைய பத்தினிக்கு ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தை பிண்டம் போல அழகற்று இருந்தமையால் அவைப் பிரம்புப் புதரில் போட்டு விட்டுச்சென்றார். அச்சமயத்தில் அவ்வுழியை வந்த திருவாளன் என்ற வேடன் அக்குழந்தையைக் கண்டு சென்று தம்மனைவி வையிற் கொடுத்தான். அக்குழந்தை அங்கு சீரப்பாக வளர்ந்து வந்தது. திருவாளன் என்ற வளர்ப்புத் தந்தை வேந்திடவல்லுணர் குறிப்பிட்டமைக்கு இணங்க திருமுழிகையான் என்ற நாமம் சூட்டினான்.

இயானம் சில ஆண்டுகள் கழிந்தன. தம்மை வளர்த்து வந்த திருவாளன் வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்திருந்தபடியால் திருமுழிகையாருடனும் வைணவ சமயத்தில் இணைந்து சில பாசுரங்களைப் பாடி பின்னர் சைவசமயத்திற்கு மாறினார். அங்ஙனம் மாறிய பின் எந்நேரமும் சிவபெருமான்மேயே சிந்தித்தவண்ணம் இருந்தனர். இவ் தாம் எழுதிய பாடல்கள் ஏழ்க்கூறாய் (50) ஐம்பது பாடல்களில் “சிவசிவ” என கையாண்டிருப்பதால் இவர் சிவவாக்கியம் என்றும் தருப்பெயர் பெற்றார். இவர் இயற்றிய பாடல்கள் ‘சிவவாக்கியம்’ என இவருடைய பெயராலேயே வழங்கப் படுகின்றன. சிவவாக்கியம் மொத்தம் 1012 பாடல்களாலும், மேலும் இவருடைய பாடல்களில் இராமனையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அத்துப் பாடல்கள் தான் இவர் வைணவராயிருந்து பின்னர் சைவராக மாறியமைக்கும் சான்று. இந்த யோகசித்தர் சிவயோகியில்

கேட்பதும் பொறாமையும் மனிதனைக் களைந்துவிடும்.

தலைசிறந்தவர் தாயுமானவரால் குறிப்பிடும் பெருமை பெற்றவர். இவரது காலம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம் (தோற்றக்கிரம ஆராய்ச்சி)

சிவவாக்கியார் பற்றி மற்றொருகதையும் உள்ளது. சிவவாக்கியாரின் தாய் சுருவற்றிருந்த காலத்தில் சதாசர்வ காலமும் சிவநாமத்தை ஜெபித்தபடி இருந்தாளாம். அதன் எதிரொலி அந்தப் பஞ்சாட்சரமே உருத்திரண்டு மனிதப்பிறவி எடுத்தது போல பிறந்தவர்தான் சிவவாக்கியர் எல்லாக்குழந்தைகளுமே பிறந்தால் அமும். ஆனால் சிவவாக்கியார் மட்டும் பிறந்த நொடியே “சிவசிவ” என்றாராம். “இதென்ன இக்குழந்தை வாயில் சிவவாக்கியம்” என்று கேட்டு வியந்த இவரது பெற்றோர் நாமகரணத்தின் போது சிவவாக்கியன் என்றே பெயர் சூட்டினர்.

இவருடைய பாடல்கள் சரியைவிலக்கல், கிரியைவிலக்கல், யோகநிலை, சாதிஒன்று, ஞானிகளின்நிலை, தெய்வம் ஒன்றே எனும் உயர்ந்தகொள்கை, ஐந்தெழுத்தின் மகிமை, உடலின் நிலையாமை, சிவபூசை, மனஅடக்கம், பற்றற்றநிலை, இராமநாம மகிமை என்பனவாகும். கிரியை விலக்கல் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“நட்டகல்லை தெய்வம் என்று நாலுப்புஞ் சாத்தியே
சுற்றிவந்து மொணமொனென்று சொல்லுமந்திர மேதபா
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள் விருக்கையில்
கட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ”

வினாக்க உரை: நட்டுவைத்த கல்லைத் தெய்வம் எனநினைத்து நாலுமலர்கள் சாத்திவிட்டு அதைச்சுற்றி சுற்றிவந்து மொணமொண என்று கூறும் மந்திரத்தால் பயன் என்ன? நட்டகல்லைச் சுற்றி வந்தால் அது பேசுமா? அடுப்பில் வைத்து சுடப்பட்ட சட்டியும் அகப்பையும் அதில் ஆக்கப்பட்ட கறியின் சுவையை அறியுமா? அதாவது எம்முள்ளேயே ஆன்மவடிவாக வீற்றிருக்கும் இறைவனை உணர்ந்து கொள்ளாது வெளிப்புறமாக நாம் செய்யும் கிரியைகளானது கறிசமைத்த சட்டி எவ்வாறு கறியின் சுவை அறியாதோ அவ்வாறே பயனற்ற செயல் என்று கூறி நமது உள்ளத்தால் தான் நாதனைக்காண வேண்டுமெயன்றி நட்டகல்லில் காணமுடியாது. கல் எப்படி இறைவனைக் காணும்? நமக்குச் சொல்லும். காணவும் காணாது. சொல்லவும் சொல்லாது. ஆகவே சிவபெருமான் வேறு எங்கும் இல்லை. மாசற்றவர் உள்ளத்தில் இருக்கின்றான் என்றார் சிவவாக்கியர்.

அடுத்து பற்றற்ற நிலை பற்றி பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“நீரிலே முளைத்தெழுந்த தாமரையினோரிலை
நீரிலோடு கூடிநின்ற நீரிலாத வாறுபோல்
பாரிலே முளைத் தெழுந்த பண்டிதப் பராபரம்
பாரிலோடு கூடிநின்ற பண்டுகண்டிருப்பிரே”

வினாக்க உரை: தண்ணீரிலே முளைத்திருக்கும் தாமரைக் கொடியின் இலை தண்ணீரோடு தொடர்பு கொண்டாலும் அந்த இலையில் நீர் ஓட்டாதது போல, எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவன் உலகத்தின்கண் இருந்தும் எவ்வித பற்றும் இல்லாமலிருக்கின்றான். இறைவன் இங்ஙனம் திகழ்வதை அறிந்து மானிடரே!

துன்பத்தால் மனம் தாய்மையடையும்.

நீங்களும் உலகத்தில் வாழும் பொது புறநூ நல்லயில் இருக்கள் என்றார் சிவவாக்கியர்.

அடுத்து உடல்தீரலையாமை பற்றி பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.
"நீவிற்ற குழியியெய்துத நிலையிலாத களபயென்று
வாசிவிற பஹயடித்து தாபியாப்த திரிபவன்
சினி லுணக்குறான சித்திசெய்வின் பாரெவ
நேரிவிற பிறன்பொருளை நீயிலும் கைப்பற்றுலன்"

விளக்க உரை: இந்த உடல் நிலையில் குமிழ் போன்று நிலையற்றது என்று ஊரில் உள்ளவர்களுக்குப் பஹயடித்து சொல்லிவிட்டுத் திரியும் சிலரே உலகத்து நான் நன்றாக சித்திசெயல்பிக்கள் என்று சொல்லி அவர்களுடைய பெரும்பாலான தமதாக்கிக் கொள்ள நினைக்கின்றனர். இறுதியில் மற்றவர்களுடைய பொருளைக் கைப்பற்றவும் செய்கின்றனர். ஞானஉபதேசம் செய்கின்றேன் என்று ஊமக்களை ஏமாற்றிப் பழைக்கும் சில போலி வேடதாரிகளிடம் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் என அறிவுறுத்துகிறார் சிவவாக்கியர்.

அடுத்து சிவமறந்திரத்தின் மலிமை பற்றிக் கூறும் பொது
"நீவிற்ற சுட்டுநீ நெடுக்கத்து சாத்துநீ
வாழுவீவண்டும் என்றிலை மனிதநிற்குத்த மாந்தநீ
காலன் ஓலை வந்தபொது கையகன்று நிற்பிரே
ஆலம் உண்ட கண்டப்பாதம் அம்மை பாதம் உண்மையே"

விளக்க உரை: மனிதர்களே! நீங்கள் கைமாக வாழுவீவண்டும் என்பதற்காக மிகவும் பெரிதாக வீடு கட்டுகிறீர்கள். ஆகற்றென பெரிய கதையைப் சாத்துகிறீர்கள். இவை அகலாததும் மரணம் வந்தபொது நீங்கள் யாது செய்கின்றீர்? ஒன்றும் செய்ய இயலாமல் அத்தனையையும் இவ்வுலகிலேயே நிக்சுதியாக விட்டு பரலோகம் செல்கிற பிற உயிர்களைக் காக்கும் வண்மை கொடிய விஷத்ததைத் தான் உண்ட சிவபெருமானதும், உலகஅமைமயிளதும் பாதங்களை வணங்குவதே நம்மை நல்ல நெறிக் கு அழைத்துச் செல்லும் வழியாகும்.

சிவவாக்கியரின் சித்துநிலைகளும், உபதேசமொழிகளும் மக்கள் மத்தியில் பரவின. அவரைச் சற்றிக் கூட்டம் கூடியது. நோய், தீர்க்கும் அவரது வாக்குகளைக் கேட்டு அதன்படி செய்கிறார் பலர். இவர் மனிதகுலத்துக்காக தன்ஹலையி அஹபவங்களைப் பாடல்களாகவே வெளியிட்டார். அது "சிவவாக்கியம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவர் மனித சமுதாயத்தில் முடநம்பிக்கைகளைக் களைந்தெடுத்தார்.

சிறந்த பாடல்களை எழுதி மக்களிடத்தில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய சிவவாக்கியர் இறுதியில் மும்புகோணத்தில் சித்தி அடைந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. இன்றும் பெண்ணாடி நாட்களில் கும்பகோணத்தில் அவருடைய சமாதிக்கு புசை நடைபெற்று வருகிறது.

ஞானசக்தி மலரில் அமைதி குலவாக்கியம்.

பிரார்த்தனை மட்டுமே பிராணனுக்கு ஆதாரம்

திரு இராசையா ஸ்ரீதரன் அவர்கள்

இப்பரந்த நிலவுலகின் கண்ணே கோடானுகோடி ஜீவராசிகள் பிறந்திறந்துழல்கின்றன. அதிலே மானிடப்பிறவியும் அடங்குகின்றது. ஆனால் எல்லாப்பிறவிகளிலும் பார்க்க இந்தமானிடப்பிறவி ஒன்றுதான் பெற்றகரிய பெரும் பேறாகும். இஃது ஓர் அரியபிறவி.

'அரிது அரிது மானிடராய்ப்பிறத்தல் அரிது' என்கிறார் ஔவையார். ஆகவே, புனிதப்பிறவியாகிய மனிதப்பிறவி எடுத்த ஒவ்வொருவரும் புண்ணியஞ்செய்த பாக்கியசாலிகளே! எமக்கு எந்த வகையில் இந்தப்பிறவி மனிதப்பிறவியாகக் கிடைத்திருக்கிறது? இது ஏன் புனிதப்பிறவியாகக் கருதப்படுகிறது? இது ஒரு முக்கியமான வினாவாகும்.

ஏ மனிதா! இதை எப்பொழுதாவது சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கிறாயா? நாயும் பூனையும் நரியும் யானையும்தான் வயிறு வளர்க்கின்றன; குட்டி ஈன்று குடும்பம் நடத்துகின்றன. இவற்றுக்கும் உனக்கும் என்ன வித்தியாசம்? இதை ஒரு கணம் ஆறஅமர இருந்து எண்ணிப்பார்!

மனிதனாகப்பிறந்த நீ உயர்திணையில் வைத்து எண்ணப்படுகிறாய். ஆனால் மனிதனாக வாழ்கின்றாயோ என்று பார்த்தால் பூஜ்யந்தான் விடை. மனித உருவில் இருந்து கொண்டு மிருகம் போல வாழ்கின்றாயே. சீ!சீ! உனக்கு வெட்கமில்லை? ரோஷமில்லை? குடுசரணையில்லை?

எல்லாப் பிறவியிலும் உயர்ந்த பிறவி இந்த மானிடப்பிறவி. ஏனெனில் ஆறாம் அறிவாகிய பகுத்தறிவும் உணர்வுகளைப் பரிமாறுவதற்குப் பேசுகின்ற வாயும் உனக்கு மட்டும்தான் கடவுள் கொடுத்திருக்கின்றார். அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தவேண்டியது உன்னுடைய பொறுப்பு. மற்றையவை வாயில்லா ஜீவன்கள். மனிதவாழ்வில் நீதி, நியாயம், நேர்மை, உண்மை, வாக்கு என்று எத்தனையோ இருக்கின்றது. அவற்றை வாழ்க்கையில் நீ கடைப்பிடிக்கிறாயா? சிந்தித்துப்பார்!

மனிதப்பிறவி எடுத்த ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்க்கையில் ஒரு குறிக்கோள் இருக்கவேண்டும். ஒரு நோக்கம் இருக்கவேண்டும். ஓர் இலட்சியம் இருக்கவேண்டும். 'குறிக்கோள் இல்லாது கெட்டுணை' என்கிறார் அப்பரடிகள். ஆதலால் நமக்கென்று ஒரு கொள்கையும் குறிக்கோளையும் வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கையை நேரிய சீரிய பாதையில் இட்டுச் செல்லவேண்டும். முக்கியமாக எக்காரணங்கொண்டும் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகச் செயற்படக்கூடாது. நேர்மையினின்றும் இம்மியளவும்

மரணம் என்பது புதுவாழ்விற்கு உறுதிவொழி.

பிரளக்ஷபாது, எவ்வளவுதான் துன்பம் வந்தாலும் எப்படித்தான் துயரம் வந்தாலும் நீதியை விட்டு விலகவேசபாது; மனக்கட்டுப்பாடு மிகவும் முக்கியம்.

அவ்வாறு நடந்து கொள்வது மிகவும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். அதற்கு ஒடுவுழி இறை பிரார்த்தனையே. "கூலுளோ என்னை நல்லவழியிலே நன்னெறியிலே நேர்மையான பாதையிலே வாழவிடு. நான் உண்மையேசி உத்தமனாக வாழ்வதற்கு நீ உறுதுணையாயிருக்கவேண்டும். எனக்குத் துன்பங்களைத் தந்து சோதிக்காதே! நான் என்றும் உனக்குத் தொண்டு செய்கின்ற அடிமையே. என்னைச் செய்வைப் படுத்தித் தூய்மையான இனிய நல்லவாழ்விலே செல்லவைப்பது உள்ளுடைய பொறுப்பு" என்று நாம் பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளவேண்டும். அது தான் நல் வாழ்க்கைக்கு உகந்தது.

இந்தப் பிரார்த்தனை மட்டுமே எமக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். எம்முடைய பிராணனுக்கும் இதயிலே வாழ்வாதாரமாகும். எல்லாம் அவன் செயல், அவனே என்னை வழி நடத்துகின்றான். என்னை வாழ வைப்பதும் அவனே தான்" என்று முற்றாக நம்மை இறைவனிடம் ஒப்புவித்துக்கொண்டால் அவனே எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொள்வான். இதையே முனிவர்களும் ஞானிகளும் கூறிச்சென்றிருக்கிறார்கள். இதனை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

நல்லுறாத்தேரடிச் செல்லப்பாகவாமிகள், யோக்கவாமிகள், கடையிற் சுவாமிகள் போன்றோர் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் இது மிகத்தெளிவாகப் புலப்படும். தொண்டைமாளாறு செல்வச்சந்நிதி மயில்வாகனம் சுவாமிகள், முருகேசசுவாமிகள் முதலானோரும் தம்முடைய அனுபவ வாயிலாக இதைமே சொல்லிக் சென்றிருக்கின்றார்கள்.

தற்போது செல்வச்சந்நிதி - சந்நிதியான் ஆர்ச்சிரம யோகனதாள்சுவாமிகளும் இதைமே தான் அடிக்கடி சொல்லிவருவதை நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள். அவர் கூறிக்கொள்ளும் ஒரே வார்த்தை 'எல்லாம் அவன் பார்த்துக்கொள்வான்' என்பதே, இது பல பேருக்கும் தெரியும்.

ஆதலால் மனிதப்பிறவி எடுத்தவர்கள் இப்புவலகில் முதலில் மனிதனாக வாழ்ப்பழக வேண்டும். நாம் என்ன உண்கிறோமோ அது போலவே மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். நாம் என்ன குடிக்கின்றோமோ அதையே பிறருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். எப்போதும் எந்நேரமும் நல்லவையே சிந்தித்து நல்லவையே செய்து நல்லபடி வாழ்ந்தால் பிரச்சனைகளுக்கு இடமேயில்லை. நீதிமன்றமும் தேவையில்லை. இது நடக்குமா?

இதை மனிதன் எப்போது சிந்தித்துத் தன்னை நல்லவனாக மாற்றிக் கொள்கிறானோ அப்போதுதான் எம்மினத்திற்கு மீட்சி.

2ம் கண்ணி நான் உன் உடலிற்கு விளக்கு.

2
தமிழ் இலக்கியங்களில்

குறியீச்சிக்குமரன்

கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் M.A அவர்கள்

வரங்கொண்ட உமைமுலைப்பால்
மணங்கொண்ட செவ்வாயும்
பரங்கொண்ட கனிமயிலும்
பன்னிரண்டு கண்மலரும்
சீரங்கொண்ட மறை இறைஞ்சுஞ்
சேவடியும் செந்தூரன்
கரங்கொண்ட வேலுமென்றன்
கண்ணைவிட்டு நீங்காவே”

(திருச்செந்திற் கலம்பகம்)

ஆவியின் இனிய எங்கள் அறுமுகத்தண்ணல் வாழ்க!
தேவியர் இருவர் வாழ்க திருக்கரைச் செவ்வேல் வாழ்க!
கூவிடும் சேவல் வாழ்க கோலமா மஞ்சை வாழ்க!
மேவிய குமரக்குன்றம் மேதினி விளங்க வாழ்க!

(குமரகிரி மும்மணிக்கோவை)

தவம், வேண்டதல், விரதமிருத்தல், பாராயணஞ்செய்தல், வழிபாடு புரிந்தால் அருளும் அருபுதியும் அருளவல்ல தெய்வஅவதாரம் முருகன் அவதாரம் ஆகும். முருகன் அவதாரம் தேவை காரணமாக நிகழ்ந்தது; கற்பத்திலே உருவாகாதது. சிவனது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து அக்கினிப் பொறிகள் மூலமாகச் சரவணப் பொய்கையிலே தவழ்ந்த அதிசயக் குழந்தைகள் உமையினால் ஒன்றாயணைக்கப்பெற்று அசைக்கமுடியாத வைராக்கியமும், பரத்துவமும், உறுதியும் திண்மையும் கொண்ட அவதாரமே முருகன்வதாரமாகும். இயற்கையும், துதியும், கருணையும் இணைந்தே முருக அவதாரத்தை உண்டுபண்ணின. அழகெலாம் திரண்ட திருமேனி முருகக்கடவுளது திருவுருவம். முருகக்கடவுள் சாந்தம், இளமை, அழகு, மணம், கடவுட்டன்மை, பேரழகு, பராக்கிரமம் உடையவன். எளிப்பக்தியுடன் எம்மொழிப் பெயரால் தொழுதாலும் எம்பெருமான் முருகன் எழுந்தருளுவான். “நெஞ்சக் கனகல்லை நெகிழ்விப்பவன்” முருகன். அழியா அழகனான முருகக்கடவுள் இளமையும், அன்பும், ஆனந்தமும், சத்தியமும், சந்திரமும், அருளும் கலந்து நிற்பல் இயல்பு நக்கீரது பார்வையில் அழகின் இயல்பு, “கையுணைந்தியற்றாக் கவின்பெறுவனப்பு” ஆகிறது. கையாற் செய்யப்படுவது செயற்கை; கையாற் செய்யப்படாதது இயற்கை; தானாகவே

உன்மையற்றதைப் பேச வேண்டாம்.

இயல்பாய்த் தோன்றுவது. தரிழர் வாழ்விலே, பண்பாட்டிலே, வழிபாட்டிலே, கல்வியிலே, கலைகளிலே அழகைப்பற்றி எண்ணாத, பேசாத, போற்றாத இடமேயில்லை.

உலகிலே அநீதியும், அநீதிரமமும், அநியாயங்களும் அசுரமுனைப்பும் ஆணவமும் நிலைக்கவே அவற்றைப் பொடிசெய்ய முருகன் அவதாரம் பண்ணினான். "முருகா" என ஒதினால் நெஞ்சை- இருதயத்தை இடமாகக் கொண்டருள் புரிவான் முருகக்கூவுவர்.

ஈசன் திருவருளைக்கண்டு இந்திராத்தேவர் திருக்கீட்டு வியப்புற்று நீண்டனர். ஆறுமுகங்களிலுமுள்ள நெற்றிக்கண் ஒவ்வொன்றிலும் இருந்து ஒவ்வொரு தெருப்புப்பொறியை இறைவன் தோற்றாவித்தார். அப்பொறிகளின் வெம்மையைத் தாங்காது உலகம் உலைந்தது; கடல்கள்வற்றின; பூமியிளந்தது. உபாதேவியார் வியர்த்து மனக்கலக்கமுற்று எழுந்து சிலம்புகள் புலம்பத் தம் கோயிலுக்கு ஓடினர், தேவர்கள் சிதற்போடினர். அப்பொறிகள் உலகுக்கு அருள்செய்யத் தோன்றியமையாதலால் ஒருயிரையும் அழிக்காது அச்சுறுத்தின. இறைவனாக சிவன் தம் ஆறுமுகங்களில் ஐந்தையும் நீக்கிப் பழமையோல் ஒரு திருமுகத்தோடு எழுந்தருளித் தீப்பொறிகளைத் தன்முன் வரும்படி சித்தித்தார். அவை ஆறு பொறிகளில் அடங்கி அவர்முன் நீன்றன. சிவன் வாயுதேவனையும் அக்கினியேவனையும் பார்த்து, "நீங்கள் இப்பொறிகளை எடுத்துச்சென்று கங்கையில் இடுங்கள். இவற்றைக் கொண்டு செல்வதற்குரிய ஆற்றலை உமக்குத் தந்தோம்" என்று அருளி அப்பூழின்ற தேவர்களைப் பார்த்து "தேவர்களே! நீங்கள் அஞ்சாதிகள். இப்பொறிகள் சரவணப்பொய்கையை அடைந்து ஒரு குழந்தையாய் வளர்ந்து சூரன்-பூலத்தை நாசம் செய்யும்" என்றார். பொறிகளைச் சுமந்து சென்ற வாயுஆற்றாது, அக்கினியீடம் கொடுத்தான். அக்கினியும் ஆற்றாது கங்கையில் இட்டான். கங்கை அவற்றின் வெம்மை தாங்காது வற்றியது; பின் இறைவன் திருவருளாற் பெருகியது. பெருகிய கங்கை பொறிகளைத் தாங்கிச் சென்று சரவணப்பொய்கையிற் சேர்த்தது. அவை ஆழ்கிய செந்தாமரை மலர்போல விளங்கின. அவ்வேளை அருவமாகவும், உருவமாகவும், அநாதியாகவும், ஒன்றாகவும், பலவாகவும் நின்ற அப்பெருஞ்சோதியே அனற்பிழம்பாகிய திருமேனியும், ஆறுதிருமுகமும், பன்னிரண்டு திருக்கரமுட்கொண்ட உலகம் உய்யுமாறு முருகப்பெருமான் தோன்றியருளினார். "ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகம் உய்ய" என்பது கந்தபுராணம்.

கார்த்திகைப்பெக்ஷையிற் தேவர்கள் அழைப்பீத்து ஆறுகுழந்தைகளுக்கும் பாஷாட்டுமாறு அனுப்பினார். கார்த்திகைமாதர் முருகக் குழந்தைகளுக்குப் பாஷாட்டி வளர்த்துவரும் நாளில் பாயல் திருவிளையாடல்களைச் செய்தன. ஓர் உருவம் தவறும்; ஓர் உருவம் தளிர் நடைநடக்கும்; ஓர் உருவம் எழுந்தவிழும்; ஓர்

செக்ஷம் என்பது சித்தியின் திறவே.

உருவம் தாபிடத்திருக்கும்; ஓர்உருவம் குழந்தைக்குமரணாய் அழகொளிர்விளங்கும்; இப்படியாகப் பல திருவிளையாடல்களை முருகன் ஒருவனே செய்தருளினார். தேவர்களும் கார்த்திகைப் பெண்டிரும் இவற்றைக் கண்டுகளித்தனர்.

தமிழிலக்கியங்களுள் முருகக்கடவுளது வரலாறு கூறும் தலையாய நூல் கந்தபுராணம் என்பதனைத் தமிழ் கூறநல்லலகு நன்கறியும். அதனாலேயே கந்தசஷ்டி விரததினங்களில் சைவஆலயங்களிலே கந்தபுராணப்படிப்பு - புராணபடனம் - நிகழுகின்றன. மக்கள் நாவிலே நடமிடும் முருகக்கடவுள் துதியான தேவராய சுவாமிகள் அருளிய "கந்தஷஷ்டி கவசம்". சைவத்தமிழ்ப் பெண்களது இன்பத்திலும், துன்பத்திலும், தனிமையிலும், பயந்ததனிவழியிலும், பக்தியிலும் பேரிடம்பெறுகிறது. (கவசம் - பாதுகாப்பு - துணை - காவல்)

தவவலிமை பெற்றவனும், நன்றியுணர்ச்சியற்றவனுமான ஆணவபிக்க சூரனை அழிக்கக்கூடிய ஒரு குழந்தையை வானவர் இறைவனிடம் இரந்து காத்திருந்தனர். சிவனது ஐந்து திருமுகங்களுடனும் அதோமுகமாகிய ஆறாவது முகத்தையும் கொண்டு 'கருணைகூர் முகங்களாறோடும்' முருகன் எழுந்தருளினான்.

முருகக்கடவுள் உகப்பது - வேண்டுவது முனைப்பில்லா அன்புள்ளம். அன்புக்கு மிக எளியவன் அவன். 'யான், எனது' என்னும் செருக்கை அறுத்து முருகக்கடவுளை இடையிடின்றிப் போற்றிப் பாடி நினைந்து வழிபட்டுவரின் அவளருளை எளிதிற் பெறலாம். பற்றுறுதியும், நம்பிக்கையும், ஈர்ப்பும், அவதானமும் முருகக்கடவுளிடத்தே உண்டானால் பயனுள்ள வழிபாடாக அமையும். கடல் பெருகிவரினும், மலைகுலைந்து சாயினும், வானிடிந்து வீழினும், வெள்ளம் கரைபுரண்டு பேரழிவுசெய்யினும் நம்பிவழிபடும் அடியவர்க்கு முருகக்கடவுளே காப்பரண். 'யாமிருக்கப்பயமேன்' என்று வேலைத்தரித்து வினை கடிபவன் முருகக்கடவுள். தன்னலம், பொருளாசை, காமம், பொறாமை, அழுக்காறு வெகுளி(சினம்), நிந்தனை, அவமதிப்புச்செய்தல் என்பவற்றை வெறுத்து நிற்பவன் முருகக்கடவுள். அகன்ற - விரிந்த - பரந்த உள்ளத் தன்மையையும், தகைமையுடைய முருகக் கடவுளைச் சிந்திக்க - தொழ - வாய்க்கவேண்டும்.

தேவர்குறை தீர்த்த திருக்குமரன் பல்வேறு திருப்பெயர்களாலும் பொதாமக்களால் அழைக்கப்படுவதனை மேல்வரும் திருப்பெயர்கள் மூலம் நாமறிகிறோம். திருமுருகன், குறிஞ்சித்தெய்வம், சிவகுமாரன், ஷண்முகன், சரவணன், சரவணபவன், கலியுகவரதன், கார்த்திகேயன், கடம்பன், கந்தன், கார்மயில்வாகனன், தேவர்சிறைமீட்டசெல்வன், தகப்பன்சாமி, சேந்தன், குகன், குகபாலன், வேலாயுதன், வள்ளிக் குமரன், தெய்வயானைமணாளன், திருச்செந்தூரன், ஆறுமுகன், வள்ளிமணாளன், ஆனைமுகன்தம்பி, குருபரன், குமரேசன், தண்டாயுதபாணி, மயில்வாகனன், குருபுங்கவன், வடிவேல், அழகன், சண்முகதாசன், சண்முகம், சண்முகதாஸ், சிவசுப்பிரமணியன், எண்குணபஞ்சரன், குமாரன், மகாசேனன்,

உள்ளதைச் சொன்னால் உருக்குப் பகை.

ஞானச்சுடர்

2010

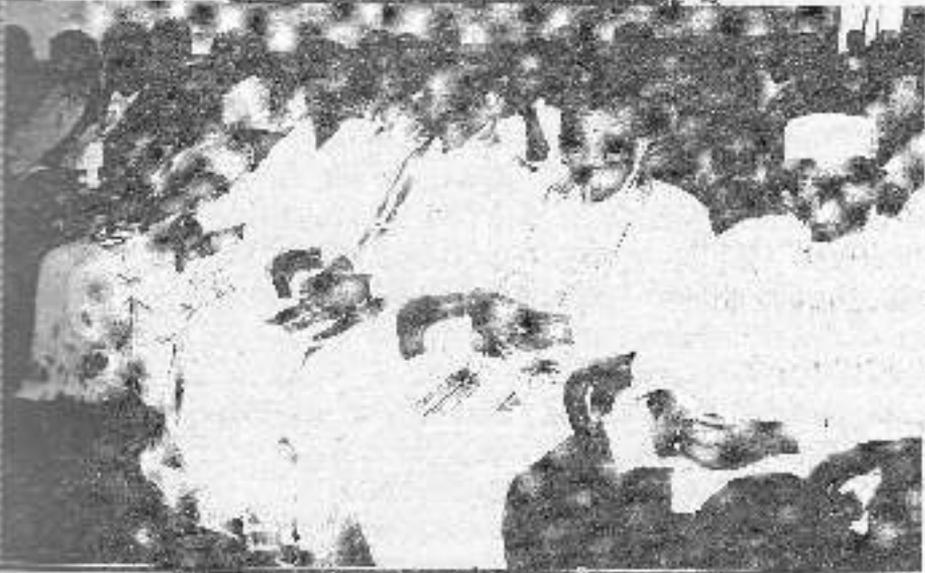
கார்த்திகை மலர்

செந்திலாண்டவன், பழநியப்பன், பார்வதிபுத்திரன், தேவசேனாபதி, சுவாமிநாதன், செங்கழிச்செல்வன், செங்கதிர்வேலோன், செந்தமிழ்ப்பாலன், சிங்காரவேலவன், வேந்தில்வேலவன், கார்த்திகைசுதிரன், கந்தசாமி, சுப்பிரமணியன், வேலவன், வேலவன், வடிவேலன், வேலுப்பிள்ளை, சிவமைந்தன், பழநியாண்டி, பழநிமலை, சிவசண்முகவடிவேல், கதிர்காமர், கதிர்சார், கதிர்மலை, குகமூர்த்தி என்ற பெயர்கள் நம்மத்தியிலுள்ளன. முருகநாமம் பெருவழக்காயுள்ளன.

(தொடரும்.....)

தேவசாமிமாணசி என்னும்
விருதிசைனி பெரும
க.கு.க. சிவபாலன்
அவர்களுமி கிரா
சென்னைவழிசை
அவர்களுமி
கலந்து கிணாணி
நிகழ்வ

சென்னை குறிவைக் கருத்தும்.

விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே

செல்வி செ. ஜடா அவர்கள்

உலக பந்த பாசங்களில் இருந்து மனிதன் விடுவது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியமே. கருவி கரணங்கள் எல்லாம் உலகியலில் லயிக்க சிலர் வாயால் மட்டும் இறை நாமத்தை உச்சரிக்கின்றார்கள். மனம் ஒன்றிக்காத வாக்கினால் எதுவித பிரயோசனமும் இல்லை. திரிகரணங்களும் சுத்தமாக இருந்தாற்றான் செய்கின்ற காரியங்களும் சித்திக்கும். "திரிகரண சுத்தியும் காரிய சித்தியும் நீ அருள்வாய்" எனத் தாயுமானசுவாமிகளும் இதனையே இறைவனிடம் வேண்டுகின்றார். ஆன்மா உடலோடு சேர்ந்து உலகியல் இன்பங்களை அனுபவிப்பதற்கு மாயைதான் காரணம் எனச் சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடுகின்றது. ஞானபண்டிதனாகிய முருகனே மாயையைப் போக்க வல்லவன். முருகப்பெருமானின் ஆறுமுகங்களில் ஒருமுகத்தின் அருட்பார்வை கிடைத்தாலே என்னைப் பீடித்திருக்கும் மாயை அகன்றுவிடும். ஆனால், நான் "ஆறுமுகம், ஆறுமுகம்" என்று பலகாலம் கூறியும் "உலகமாயை என்னை விட்டு நீங்களில்லையே" என வேதனையோடு அருணகிரியார் பாடுகிறார்.

மண்ணாசையால் அழிந்தவன் துரியோதனன். பெண்ணாசையால் அழிந்தவன் இராவணன். பெண்ணாசை அல்லது பொருளாசையால் இந்தப் பூவுலகில் பலர் அழிந்தார்கள். இந்த ஆசைகளினால் சிக்குண்டு கலங்குவதை ஆறுமுகப் பெருமானுடைய அருளின் வலிமையால் அகற்ற வேண்டும் என்பதை பின்வரும் கந்தரூபுதிப் பாடல் விளக்குகின்றது.

“மகமாயை களைந்திட வல்லபிரான்
முகமாறு மொழிந்து மொழிந்திலனே
அகமாடை மடைந்தையர் என்றயரும்
சகமாயையுள் நின்று தயங்குவதே”

பக்தி மார்க்கமே இறைவனைப் பற்றுவதற்கு சலபமான மார்க்கம் ஆகும். முருகப்பெருமானிடம் செலுத்தப்படும் பக்தியே கலியுகப்பாவங்களைப் போக்கவல்லது ஆகும். கல்லாக இருந்த தனது மனத்தைக் கனியாக்கிய பெருமை திருப்பெருந்துறையில் தன்னை ஆட்கொண்ட பரமசிவனாருக்கு உரியது என்பதை “கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கிய வான் கருணை” என்ற திருவாசகவரிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. வெப்பசக்தி கூடக் கொடுத்தால் கல்லும் உருகும். ஆனால் இந்தக் கல்நெஞ்சிற்கு எதைக் கொடுத்தாலும் அது உருகுதில்லையே என்பதை

“கல்லேனும் ஐய ஒரு காலத்தில் உருகும்
என் கல்நெஞ்சம் உருகவில்லையே”

எனத் தாயுமானவர் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். பக்தி என்பது தான்,

மனதின் ஆசையைக் குழிகொள்ள விடாதே.

இறைவன் என்று திரண்டிலும் ஒர் ஒற்றமை ஏற்பட்டதாக உணர்ச்சிற்ற உணர்வேயாகும்.

உண்மைச் சமயத்தின் உயிரிநாடிப்பாகத் தீகழுவது பக்தியே ஆகும். இறைவனைப்பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற மனித மனம் முயல்வின்ற முயற்சியே பக்தியாகும். ஆன்மாவும் இறைவனும் உள்ள உருவு ஒன்றாய்வும் ஆன்மா விரும்பி நிற்பதே பக்தி ஆகும். அடியார்களின் செயல்கள் அனைத்தும் ஆண்டவனின் செயல்களாகும் என்பதை "சித்தம் சிவமாகிச் செய்தனவே தவமாகும் அத்தன்" என மணி வார்த்தைபாகிய திருவாசகரும் குறிப்பிடுகிறது. மனம் இறைவனை நினைத்து உருகி மென்மையையுடையானால் மென்மையான மனதில் முருகனின் பாது தாமரை மலரும்.

அடியவருக்கு எளியவனாகிய இறைவன் அன்பு செய்பவர்களுக்கு ஏவல்புரிவான். சுந்தரருக்காக இறைவன் தீரவில் தூது சென்றார்; பிட்டுவாண்சி அம்மையாருக்காக இறைவன் கூலி ஆளாக வந்து பிரம்படி பட்டார்; முருகப்பெருமானைய அருளுக்காக அரும்பெரும் தவம் செய்த வள்ளியம்மைக்கு முருகன் பணி செய்தார். வள்ளிநாச்சியாபிடம் மீதுந்த காதல் கொண்டுள்ள முருகப்பெருமானைய பாடங்கள் தனது கடினமான மனதாகிய கல்லின் மீது பதியவேண்டும் என அருணகிரியார் முருகனிடம் வேண்டுவதைக் சுந்தரநூலுதியின் ஆழாவது பாடலிலே காணலாம்.

“தினியான மனோசிலை மீதுனதான்
அணியார் அரவிர்தம் அரும்புமீதே
பணியா என வள்ளி பதம் பணியும்
தணியா அதிமொக தயாபரனே”

மனமே பந்தத்துக்கும் முத்திக்கும் காரணமாக அமைகிறது. மனிதனது நடத்தை பண்புகள் அனைத்திற்கும் காரணமாக அமைவது மனமே ஆகும். நாம் செய்கின்ற செயல்கள் சிறப்பாக இருப்பதற்கும், வெளிவிடும் வார்த்தைகள் தூய்மையாக அமைவதற்கும் மனமே அடிப்படையாகும். உள்ளத் தூய்மை உள்ளவர்களே இறைவனைப் பாடத் தகுதிபுள்ளவர்கள் என்பதை "சித்தம் அழகியார் பாடரோ நம் சிவனை" எனத் திருவெய்யாவையை பாடலும் குறிப்பிடுகிறது. இறைவன் விரும்புவது தூய்மையான உள்ளத்தான் என்பதை "உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது" என முத்தமிழ் வீத்தகராகிய சுவாமியிபுலானந்தரும் குறிப்பிடுகின்றார். மனம் ஐம்பொறிகளின் வழியே சென்று உலக இன்பத்தை விழைகின்ற போது கீழ்மனம் என்றும், அகநோக்கிச் சிவத்துடன் ஒன்றும் போது உயர்மனம் என்றும் பேர் பெறுகின்றது. மனம் சுத்தமாக இருந்தால் மந்திரங்கள் செரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை "மனமது சுத்தமானால் மந்திரம் செப்பிப்புகுண்டோ" எனத் தாயுமானசொழிகள் தனது பாடலில் சுருகின்றார்.

மாணிக்கவாசகர் அருளிய தேனிலும் இனிய தெய்வவாசகமாகிய

திருவாசகத்தில் மனதுக்கு உபதேசம் செய்யும் பாடல்கள் நிறைய உண்டு. “வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே” என்ற பாடலில் “உலக இன்பங்களில் அழுந்தாமல் காப்பாற்றக்கூடிய இறைவனின் துணையை நாடுகின்றாய் இல்லை” என மனதுக்கு உபதேசம் செய்கின்றார். பக்திப் பரவசப்பட்டு இறைவனின் புகழைப் பாடாமல் பரிதவிக்கும் மனதைப் பார்த்து “துணையிலி பிண நெஞ்சே” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மனிதனைப் பீடிக்கும் சகல துன்ப துயரங்களும் நீங்குவதற்கு சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் நாராயணனின் திருப்பாதங்களைத் தொழ வேண்டுமென்பதை “துயரறு சுடரடி தொழுதெழு மனமே” என நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழிப் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

மனிதர்கள் உய்வதற்கு இரண்டு வழிகள் உண்டு. இரப்பவர்க்கு இடுவதும், இறைவனை நினைப்பதுவுமே இந்த இரண்டு வழிகளுமாகும். நம்மிடம் வந்து இரப்பவர்க்கு இல்லையென்று கூறி உள்ளதை மறைக்காமல், கொடுப்பதை அன்பாகக் கொடுக்க வேண்டும். பொருளை சேமித்து வைக்கும் மிகப்பெரிய வங்கி ஏழைகளின் வயிறே ஆகும். பசிப்பிணி போக்குதல் தானங்களில் எல்லாம் உயர்ந்த தானம் எனப் போற்றப்படுகிறது.

“மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார் தமை அமுது செய்வித்தல்”

என்றே பெரியபுராணமும் செப்புகிறது. அறிவைத் தானமாகக் கொடுப்பது ஞானயாகம்” எனப்படும். இன்றைய கலியுகத்தில் ஞானத்தைப் பற்றிப் போதிப்பவர்களும் தங்கள் போதனைகளை பணத்திற்கே விற்கிறார்கள். ஈஸ்வர அர்ப்பணமாக காரியங்களை ஆற்றுவவர்கள் மிகவும் அருகியே காணப்படுகிறார்கள். அருணகிரியாருடைய கந்தரநுபுதி ஏழாவது பாடல் மனதுக்கு உபதேசம் செய்யும் பாடலாக காணப்படுகிறது. அருணகிரியார் உய்யும் வழியை மனதுக்கு உபதேசிக்கிறார். இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பதோடு முருகப்பெருமானுடைய திருவடியையும் இடைவிடாமல் தியானிப்பவர்களுக்கு பிறவிப்பிணி உட்பட அனைத்து வினைகளும் நீங்கிவிடும் என்பதைப் பின்வரும் “கந்தரநுபுதி” பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவேல் இறைதான் நினையாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதான் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையாவையுமே”

ஆணவமலம் ஆன்மாவை அநாதியாகவே பற்றி நிற்கிறது. இதனால் இதற்கு மூலமலம், சகசமலம் என்ற பெயர்களும் வழங்கப்படுகின்றன. நான் என்ற அகங்காரத்தையும், “எனது” என்ற மமகாரத்தையும் நம்மிடம் தோற்றுவிப்பது ஆணவமலமே ஆகும்.

சென்று என்பது நம்பிக்கையின் வசம்.

"கோன் ஆகியான் எனது என்று அவர் தவறார்.

கூந்தாட்டுவான் ஆகி நின்றாயை என் சொல்லி வாழ்த்துவேன்"

என மணிவாசகரின் திருவாசகமும் ஆணவமலத்தில் தன்மைமையப் பற்றி எடுத்து விளக்குகிறது. ஆணவமானது நல்லநிலை மயக்குவதான மயத்தையும், உலக இன்பங்களையும் மெலக மதிக்கச் செய்யும் மயத்தையும், உலக இன்ப நுகர்வுகளில் பிடுங்க ஆசையைத் தோற்றுவிப்பதான இராகத்தையும், அனுபவித்த இன்பம் பின் கிடையாத போது வருந்துவதாசிய விஷாதத்தையும், பற்றுள்ளவர்களிடெழுந்து நீக்க வேண்டிய போது வருத்த உடலை வாச செய்வதாகிய சோஷதத்தையும், தன்னுடைய குற்றங்களைக் கூ.எனின் மேல் ஏற்றித் தன் பெருமைகளை விபந்து பாராட்டி அச்சரிப்பை வைப்பதாயிய சைவசித்திரியத்தையும் உலக இன்பங்களை அனுபவிக்கையில் தனக்கு ஒரு குறையும் இல்லை என நினைக்கச் செய்யும் ஆசத்தையும் தன் குணங்களைக் கொண்டுள்ளது.

புறப்பற்ற அகப்பற்று ஆகிய இருவகைய் பற்றுக்களும், நீங்கினால்தான் பிறவி தோய் நீங்கும். ஆணவமலத்தின் சேக்கையால் ஆண்ட மயக்கம் அடைகிறது. நிலையில்லாத பொருளை நிலையானதாகவும், தூய்மையிலாததைத் தாய்மையானது என்றும், தன்பத்தை இன்பம் என்றும் தானல்லாத பொருளைத் தான் என்றும் உலக வாழ்வில் மாறுபடக் காண்பது மயக்கத்தினாலே ஏற்படுவதாகும். அருணகிரியாருக்கு ஏற்பட்டு இருந்த மயக்க வழிவை முற்றாக நீக்க உண்மைப் பொருளை உபதேசித்த முருகப்பெருமானின் அருளிற்றத்தை பின்வரும் பாடல் எடுத்து விளக்குகின்றது.

"அமரும் பதிகேள் அகமாம் எனாயிப்
பிமரங் கெட மெய்பொருள் பேசியவா
குமரன் கிரிராச குயரி மகன்
சமரம் பொருதானவ நாயகனே"

புறல்லாத பொருளைகள் அறியுங்கள்

அன்னாதவை அகவும், அகங்காறம் ஒழியவும்,
வல்லதோர் பண்டுகை தீபாவளி,
நல்லாதவற்றை நிலைவென்று ஹாரமமல்
நம்மை நாம் உணர்வதே தீபாவளி
வயல்லாத பொருளைகள் வொழியாகப் போக
மவனத்தை எழுப்புவது தீபாவளி,
அல்லாத ஒன்றற்காக ஆசைப்பாது
அருப்பதே போதும் என்பதே தீபாவளி

கே.எஸ். சிவநாசராயர்

கிரண்டு நிமிடங்களாயினும் கடவுளை நினை.

[கொட்பர்ச்...]

2010ஆம் ஆண்டு நித்திய அன்றாடப்பணிக்கு உதவி புரிந்தோர் விபரம்

இராஜேந்திரா குடும்பம்	சொகிசாபுரம்	1500.00
Dr.S. ஜெயரட்னம்	உடுப்பிட்டி	10,000.00
துஸ்யந்தன் பிரிட்டிஸ்	அச்சவேலி	10,000.00
சற்குணராசா கலைச்செல்வி	நோர்வே	6,000.00
பொன்ராசா குடும்பம்	வட்டுக்கோட்டை	2000.00
சோ.செந்தில்குமார்	கொழும்பு	1000.00
சூரியகுமார் செல்வறஞ்சிதம்	மல்லாகம்	5,000.00
வை.ச.பரஞ்சோதி	கோண்டாவில்	20,000.00
திருமதி இந்துமதி பாலகிருஷ்ணன்	வீரப்பதிராஜன், கரணவாய்.	1 மூடை அரிசி 1000.00
ஏ.தில்லையம்பலம்	வீரப்பதிராஜன், கரணவாய்.	1000.00
திருமதி.க.மங்கையற்கரசி	கொக்குவில்	6000.00
சு.சிவதாசன் G.S.	சண்ணாகம்	1500.00
அப்புத்துரை குடும்பம்	வசாவிளான்	1500.00
சி.மகாலிங்கம்	இராசவீதி, நீர்வேலி	4000.00
ம.தர்ஷினி	திருநெல்வேலி	6000.00
செல்வி.ச. ஸ்ரீரங்கநாயகி	தாதி உத்தியோகத்தர் யாழ்ப்பாணம்	5000.00
ந.சிவபாலன்	கெருடாவில் தெற்கு	1000.00
கோபாலவடிவேல் சூரியவதனாநினைவு சுவில்		5000.00
பே.கபிலேஷன்	குப்பிளான்	1 மூடை அரிசி
வை.சிந்துஜன்	குப்பிளான்	1 மூடை அரிசி
A.V.S சுந்தரலிங்கம்	சாவகச்சேரி வடக்கு	10,000.00
கு.குலேந்திரன்	அச்சவேலி தெற்கு	10,000.00
மகேந்திரன் குடும்பம்	அச்சவேலி தெற்கு	5000.00
து.பரமேஸ்வரன்	கனடா	10,000.00
க.கருணைரூபன்	உடுப்பிட்டி	2000.00
K.வதனகுமார்	கரவெட்டி	5000.00
செ.சூரியகுமார்	இன்பர்சிட்டி, பருத்தித்துறை	5000.00
K.V.துரைசாமி	மயிலிட்டி	1000.00
வ.ஜெயக்குமார்	கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்	10,000.00
சிவபாதசுந்தரம் மனோகரன்	கனடா	10,000.00
பா.கபிலன்	கனடா	1000.00
பா.சேரன்	கனடா	1000.00

சேவை செய்பவனிடம் வேற்றுமை கிடையாது.

ஞானச்சுடர்

2010

கனர்த்தகை மலர்

கு.சுதர்மன	சங்கானை	2000.00
அ.அருட்செல்வன்	மயிலணி சுண்ணாகம்	5000.00
துரையப்பா ஜெயபதி குடும்பம்	வங்குச்சேனை	2000.00
வீ.விஜிதன் தொண்டைமாளாறு (அவுஸ்திரேலியா)	கார்த்திகேசுமலம்	9000.00
வீ.பத்மசீலன்	கண்டா	10,000.00
புவனேஸ்வரி சிவசுப்பிரமணியம்		5000.00
சிறோஜினிதேவி சிவசுப்பிரமணியம்		5000.00
திருமதி.S. தேவந்தி	கல்லூரிவீதி, பருத்தித்துறை	5000.00
ஆறுமுகம் சந்திரகுமார்	சிறுப்பிட்டி கிழக்கு	1000.00
சி.கணபதிப்பிள்ளை	அல்வாய்	2000.00
திவாகரமுர்த்தி தேவகி	கோயில்வீதி நல்லூர்	10,000.00
P.பேராபிரவா	கலட்டி லேன் கோண்டாவில்	3000.00
வ.ரமிலா	கேசரிவில்லா, கரவெட்டி	2000.00
வே.பாண்டியர்	கைதடி	1000.00
டிவேஷ் பிரணவன்	கைதடி	1000.00
மகேந்திரன் செந்தூரன்	சங்கத்துறை சாவகச்சேரி	5000.00
வை.ஆதிமுத்துலிங்கம்	மடத்தடி அல்வாய்	1000.00
K.வள்ளிப்பிள்ளை	கரவெட்டிமத்தி	2000.00
செல்லமமா நாகமுத்து	மட்டுவில் வடக்கு	2000.00
ந.சிவசுப்பிரமணியம்	நெதர்லாண்ட்	10,000.00
S.ருமேஷ்	கொழும்பு5	2000.00
S.புனிதநாதன்	கொழும்பு6	2000.00
தங்கராசா சீதா	கண்டா	5000.00
மு.சந்திரசேகரா குடும்பம்	கண்டா, தாவடி	10,000.00
ஆ.சுகந்தா	சிறுப்பிட்டி	1மூடை அரிசி
க.இரவிந்திரன் குடும்பம்	அவுஸ்திரேலியா	35,000.00
திருமதி. யோகேஸ்வரி சிவசுப்பிரகாசம்	கோப்பாய்	5000.00
திருமதி. மீனாவதி சர்வானந்தசிவம்	வல்வெட்டித்துறை	5000.00
T.சண்முகவரதன் தொண்டைமாளாறு (அவுஸ்திரேலியா)		12,000.00
தி.ஜெயசீலன்	மாதகல்	85000.00
செல்வி. ஜனனி இராமகிருஷ்ணன்	வியாழவத்தை, நெல்லியடி	1000.00

(தொடரும்...)

கிரக்கம் கட்டு ஆனால் தாமதம் செய்ய வேண்டாம்.

திருக்குறள் கதை

காவலனின் கருணை

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்

வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு (குறள்: 18)

கருணாகரத் தொண்டைமான் தொண்டைமண்டலத்தை ஆண்டு வந்தான். அவன் மிகவும் நல்லவன். தன்னால் ஆளப்பட்ட மக்களின் மேல் கருணை மிகவும் உள்ளவன்.

அவன் பட்டத்திற்கு வந்த போது மழை நன்கு பெய்தது. பயிர் செழித்து விளைந்தது. தொழில்கள் சிறந்து விளங்கின. ஆகவே, நாட்டில் செல்வச் செழிப்பு ஓங்கி இருந்தது. நாட்டிலிருந்த கோயில்கள், ஆலயங்களில் பூசைகளும் தொடர்ந்து நடந்தன. யாக யக்ஞங்களில் தேவர்கள் தொழப்பட்டு, அவியளிக்கப் பட்டனர். மக்களிடையே, ஒழுக்கம், ஆசாரம் நன்கு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தன.

இதற்கெல்லாம் காரணமாக மழைப்பொழிவே இருந்தது. உண்ணுகின்ற வருக்கு உணவுப்பொருள்களைத் தந்து, உணவுடன் குடிக்கும் நீராகிய மழையே உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்ததால் 'அமுதம்' என்றே மழை கருதப்பட்டது.

கருணாகரன் நாட்டில் நலம் விளைய எண்ணும் நல்லவனாக இருந்தும் நாத்திகனாக இருந்தான். 'பருவம் தவறாமல் பெய்யும் மழையால் உழவும், அதில் கிடைத்த உணவால் தொழிலும் பெருகி நடக்க மக்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழுகின்றனர். இதில் ஆலயங்களில் கண்ணில்படாத தெய்வங்களுக்குப் பூசை ஏன்? யாக, யக்ஞம் என்ற பெயரில் எதற்காக தேவர்களின் பெயரைச் சொல்லி, நெய்யை வார்க்க வேண்டும்? ஏன் பட்டையும், பழங்களையும் போடவேண்டும்? அவை தேவர்களுக்கு உணவாகின்றன என்பது என்ன நிச்சயம்?' என்று முற்போக்காக சிந்திப்பதாகக் கருதினான்.

கோயில்களுக்குத் தந்திருந்த நிவந்தங்களை நிறுத்திவிட்டான். யாக யக்ஞம் செய்வோரைத் தடுத்திவிட்டான். பூசை, சடங்குகள் நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. நாத்திகக் கருத்தை அவனே பரப்பியதால் மக்களிடம் ஒழுக்கம் கெட்டது.

சிந்தம் பரிசுத்தமாக திருக்க வேண்டும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருந்து நடத்தும் ஒரு சக்தி மட்டும் உள்ளது என்று அதைக் தியானம் செய்வதை மட்டும் அவன் தடுக்கவில்லை. ஆனால், அதற்கு உட்பட்டு உள்ள தேவர்களை மட்டும் அவன் ஏற்கவில்லை.

சிலகாலம் சென்றது. பருவங்கள் துடின, பருவ மழை பெய்யவில்லை. நீ இல்லாததால் உழவர்கள் வேளாண்மை செய்யவில்லை. மழை பெய்ய வேண்டிய காலத்தில் பெய்யாததால் அவன் நாட்டில் பசி உயிர்களை வாட்டியது. பயிர் விளையாமல் வளங்குன்றி வறட்சி ஏற்பட்டது. "பெய்து வாழ வைப்பது மழைதான். பெய்யாமல் வாட வைப்பதும் மழைதான். அது இல்லாமல் புல் கூட தலை நீட்டாதே. இப்படிப் பலகாலம் மழை பெய்யாவிட்டாலும் கடலும் ஆறுகளும் வந்து கலக்காமல் வற்றிவிடுமே" என்று வருந்திவளன் மன்னன். இப்படிப் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடும் போது பசியில் மக்கள் ஒழுக்கம் கெட்டுத் திருடலாயினர். பிறதேச வழிப்போக்கரை வழிப்பறி செய்தனர். நீரே இன்றிச் சத்தமும் சுகாதாரமும் கூடக் கெட்டது. தவம், தானம் மட்டும் எங்கே எப்படி நடக்கும்?

மக்களின் வழிய நிலைகண்டு வள்ளலாள் மன்னன் மனம் வாடியது. நாள்நேரமும் பட்டினியில் சாகும் மக்களை எண்ணி மிகவும் கவலை கொண்டான். "பழையபடி மக்கள் பசிபின்றி ஒழுக்கமுடன் ஆனந்தமாக வாழ வழியென்ன?" என்று சான்றோரைக் கேட்டான். அவர்கள் கூறினர்:

"மன்னா, அஞ்சாமல் கூறுப்படி நீ கேட்டதால் சொல்கிறோம். உன் நாத்திகக் கொள்கைதான் இந்தப் பஞ்சத்திற்குக் காரணம். தானமும், தவமும், தேவர்களின் பூசையும் தான் பருவம் பொய்க்காமல் மழை பொழியக் காரணம். மழை பெய்தால் பூசை முதலியவை நன்கு நடக்க முடியும். இது ஒரு சுழற்சி.

எல்லாம் வல்ல கடவுளுக்கு உட்பட்டு அவரால் நியமிக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட சக்தி அளிக்கப்பட்டுக் காரியங்கள் புரியும் தேவர்கள் உண்டு.

அவர்களால்தான் இயற்கை வேகங்கள் தொழிற்படுகின்றன. அவர்களையும் மகிழ்விக்கவேண்டும். அவர்களால் உண்டாகும் மழை, வெய்யிலாற்றான் உணவும் தொழிலும் ஓங்கும். அவர்களருளால் கிடைப்பவைவற்றைக் கொண்டு அவர்களைப் போற்றாமல் அவற்றை அனுபவித்தால் நாம் திருடருக்கொப்பாவோம். ஆகவே, தேவர்களையும் யாக யக்ஞங்களில் 'அவி' அளித்துப் போற்றிட வேண்டும். தெய்வங்களுக்குப் பூசைகளும் போட்டிட வேண்டும்" என்று விளக்கினர்.

மன்னன் உணர்ந்து யாக, யக்ஞங்கள் நடக்க ஏற்பாடு செய்தான். சில நாட்களில் ஓய்ப்புகை வானில் ஏற மெகம் தூய்மைப்பட்டு மழை பொழிந்தது.

யின்னும் அனாளுடைய தொண்டைமண்டலம் சுபீட்சம் அடைந்தது. கருணையுள்ள காவலனை மக்கள் போற்றினர்.

ஞானம் வளர நிக் ஆசான் வேண்டும்.

ஆசையும் ஆடையும்

-வாரியார் சுவாமிகள்-

ஆசைகூர் பத்தனேன் :

கூர்தல் - மிகுதல். இறைவனிடத்திலே ஆசை மிகுதல். ஆசை ஒழித்தவரே பெரியோராவர்.

“ஆசையறு மின்கள் ஆசையறு மின்கள்
ஈசனோ டாயினும் ஆசையறு மின்கள்”

என்கிறார் திருமுலர்.

ஆசைகூர் பத்தன் என்கிறார் அடிகளார். ஆசையென்பது கொடியது. அது பிறவியைத் தருவது. ஆசையால் அழிந்தோர் பலர். ஆசையால் அழிகின்றவர் பலர். ஆசை அற்றவரே ஆன்றோராவர். ஆசை என்பது கொடிதுதான். ஆனால், அது “தன் பொருட்டு” என்கிறபோது தான் கொடியதாகும். பிற்பொருட்டு ஆசைப்படுவது கொடியதாகாது. ஏழைகளின் துன்பத்தைப் பார்த்து இரக்கமுற்று, “அந்தோ! இந்த உயிர்கள் எல்லாம் பசியாறி இன்பமுறமாட்டாவோ? இந்த நாட்டில் உள்ள பயிர்கள் செழித்து உயிர்கள் இனிது வாழ வேண்டும்; எல்லோரும் அறநெறி நின்று சன்மார்க்க சீலர்களாக வேண்டும்” என்று இதபோல் பிற்பொருட்டு ஆசைப்படுவது பிழையாகாது. அது பிறவியைத் தராது.

இச்சையென்றாலும் ஆசையென்றாலும் ஒன்றுதான். தாயுமானவர் இச்சைப்படுகிறார் தன்பொருட்டன்று.

“கொல்லா விரதங் குவலயம் எல் லாம்ஓங்க

எல்லார்குஞ் சொல்லுவதென் இச்சை பராபரமே”

அருணகிரிநாதர் “ஆசைகூர்பத்தன்” என்று கூறியது இந்த ஆசையைத்தான். தன் பொருட்டன்று. “உலகெலாம் முருகன் புகழ் ஓதவேண்டும், யாண்டும் அறநெறி பரவவேண்டும்” என்ற ஆசையேயாகும்.

“எனதுயானும் வேறாக எவரும்யாதும் யானாகும்

இதயபாவ னாதீதம் அருள்வாயே”

என்று விண்ணப்பித்து வேலவன்பால் அவ்வரம் பெற்ற பெரியவர் அன்றோ அவர். தாக வழகான வடிவதனாலே:

ஆண்களும் பெண்களும் தங்களை நல்ல ஆடைகளால் அலங்கரித்துக் கொள்வர். ஆடை மாணத்தை மறைப்பதற்கும், உடல் நலத்திற்குமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று, ஆடம்பரத்திற்கும் சுகக் கேட்டுக்குமாக அமையக் கூடாது. மிக விலை உயர்ந்த ஆடைகளைத் தோய்க்கக் கூடாது எனக்கருதி உடுத்து

உன்னைப் போல அயனானையும் நேசி.

உடுத்து யடித்து வைப்பர். வேர்வையால் வரும் நச்சுக் கிருமிகள் வளர்ந்து நோய் வளரும். தினம் தினம் தோய்த்து உடுக்கும் உடையால் நலம் பெருகும். ஆடம்பரமான ஆடைகளையெடுப்பதனால் பணம் விரயமாவதுடன் பிழர் மனமும் பழுதுபடும். பிழர் உள்ளத்தை சர்க்கும்படியாகவும் உடுக்கக் கூடாது உடை ஓர் அமைதியை உண்டு பண்ண வேண்டும். முக்கியமாக தலைவந்தர்கள் எளிய உடையை உடுத்திக் காட்ட வேண்டும். தலைவந்தர்கள் உயர்ந்த உடையை உடுப்பதனால் அதைக் கண்டு ஏழைகளும் கடன்பட்டு உயர்ந்த உடையை வாங்கி உடுக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏழை எளியவர்க்கு வழிகாட்டியாக தலைவந்தர்கள் எளிய உடையை உடுக்க வேண்டும். மட்டைவிடப் பருத்தி உடையே உடல் நலத்திற்கு ஏற்றது.

சிலர் தீப்பிடித்தாலும் விரைவில் அவிழ்க்க முடியாத முறையில், உத்ரவோட்டம் நன்கு ஓபாதவாறு அழுத்தியாக உடுத்து உடல் நலத்தைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

செல்வச் சந்நிதிக் கந்தன்

கழற்கோர் கவ்மாலை (14)

- முத்தலை உடலின் பக்கலில் முகுதகன்
- கைத்திரு அங்கிலின் - ஊரணாகி
- வைத்தடி பணிபயர் நித்தமுடி ககமுற
- சித்திலை யருவிடு - முகுதகையே
- உத்தம மருதரி விட்டமுள் புதலினை
- யித்தரை பணிசெகான - உவமாயி
- உற்புறாரு அலைபணிக் நற்றிடு வடிவிலி
- பதிமுள அணிமுளம் - ஊரணாகியே
- பக்தமு வடிவமுற குர்ச்சகர் வடிவிலி
- உச்சியிடு வயமுயது - கடுகையே
- பதிமுளை வறுபுற பற்றிலை பொன்னலை
- யற்புறாரு குலவயாடு - யாழிதிரா
- முத்திலை யருவிடு முற்சன நகுவினிகி
- பக்தரி ஊரணினிகி - ஊரணாகியே
- முற்புற கிலையுற நற்றிடு குளமுள
- முற்றமுற அருவசுநி - நிதிமுளையே

- இராசசுபா குகதாசன்,

சிறித்குக் காரணம் கந்தகதையே.

ஞாலவகை ஆச்சிரமங்கள்

சென்னி இரட்சணசிற்றி கிறையதர்சினி அவர்கள்

மனிதனை நெறிப்படுத்தும் நோக்கோடு இந்துமதம் சிறப்பிற்குரிய பல கோட்பாடுகளை வகைப்படுத்தித் தந்துள்ளது. தர்மசாஸ்திரங்களைத் துணைக்கொண்டு ஆச்சிரம தர்மங்களை வகைப்படுத்தலாம். பிரமச்சரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்பவை ஆச்சிரம தர்மங்களாகும். வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நால்வகைப் புருடார்த்தங்களாகும். அவற்றை நிறைவாகப் பெறுவதற்கு நான்கு ஆச்சிரமங்களின் வழிநின்று ஒழுகுவது அவசியமாகும். படிமுறைப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கை முறையில் முதலாவது படிமுறைப் பிரமச்சரியம் எனும் மாணவநிலை. இந்துமத ரீதியில் குலகுரு அடிப்படையில் பேணப்பட்டது. “எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்.” அவையத்தில் முந்தியிருப்பதற்கும் வானுறையும் தெய்வத்தை அடைவதற்கான ஆதாரமானது கல்வி. அதனினும் மேலானது ஒழுக்கம். சீலமும் கல்வியும் பெறும் பருவம். பிரமச்சரியம் உபநயனம் பெற்ற இளைஞன் பிரமசரிய விரதம் பூண்டு பஞ்சேந்திரியங்களை அடக்கிக் குருவின் இல்லத்தில் உறைந்து வேதக்கல்வியில் ஈடுபடுதல் பிரமசரியம் எனும் கட்டமாகும். குரு தானாகவே கேட்கும் போதுதான் அவர் முன்னிலையில் அமர்ந்து புலன்களை அலையவிடாது வேதங்களை ஓத வேண்டும். இத்தகைய கல்வி கேள்விகளை ஐந்து வயது தொடக்கம் பதினெட்டு வயது வரை ஒருவன் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அந்தக் காலகட்டங்களில் வெளியுலகப் பந்தங்களைத் தவிர்த்துக் குருவிற்கும் தனக்குமிடையில் மட்டும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு வாழ்க்கை நடாத்துவதால் சிறப்புக்குரிய ஒழுக்கமாகப் பிரமச்சரியம் கட்டப்படுகிறது. இதுவே மாணவ காலத்திற்குரிய நிலைப்பாடு என தர்மசாஸ்திரம் விளக்குகின்றது.

வேதக்கல்வி முடிந்த பின்பு புத்தி பெற்ற சீடன் குருதட்சணை வழங்கிவிட்டு அவருடைய அனுமதியோடு கிருகஸ்த ஆச்சிரமத்தில் நுழைவான். தன்னுடைய தகுதிக்கு ஏற்றவாறு கிருகஸ்தன் செய்யவேண்டிய சகல கடமைகளையும் அவன் மணம் புரிந்த பின் பார்க்கும் தொழில் மூலம் பெறும் ஊதியத்தில் இருந்து செய்யமுடியும். கிருகஸ்தன் இல்வாழ்க்கை நிலையில் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முன்றையும் அனுபவிக்கும் தகுதி உடையவன் ஆகிறான். இந்நிலையில் அவன் மேற்கொள்ள வேண்டிய சமயச் சடங்குகள் பலவாகும். சிறப்பாகப்

உயர் வேண்டுமானால் பணியு வேண்டும்.

பஞ்சமகாயக்கும் எனும் ஐம்பெரும் வேள்விகளான பிரமயக்கும், தேவயக்கும், பித்ரயக்கும், மானிடயக்கும், புதயக்கும் பற்றிக் குறிப்பிடப்படும். இவற்றைத் திவ்யதோறும் செய்தல் வேண்டும். “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தாவென்றான் கைப்பலத்தார் தோய்பல் தலை” தீர்வாழ்வான் தலைத்து விதிக்கப்பட்ட கடமைகளைச் செய்ய அறவழியில் பொருளிட்ட வேண்டும். இல்லறத்தைச் செவ்வனே நடத்திய ஒருவன் மோட்சத்தை அடைவதற்குரிய பக்குவம், தகுதி உடையவன் ஆகிறான். மோட்சத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட ஒருவன் வாழ்க்கையில் முன்றலாது நிலையாகிய வானப்பிரஸ்த நிலைக்குச் செல்கிறான். இந்நிலையில் காட்டுக்குச் சென்று அங்கு கிடைக்கின்ற உணவை உண்டு உலகப் பற்றுக்களில் இருந்து நீங்கி ஒழுங்காகச் சடங்குகளைச் செய்தல் வேண்டும். தியானம் அவ்வாறு வழிபாட்டில் முக்கியம் பெறுகின்றது. தெய்வவழிபாடு, ஓயல் வளர்த்தல், வைத்தியம் செய்தல், தூய் இயற்றல் என்பன வானப்பிரஸ்தனின் கடமைகள்.

சந்நியாசி என்றால் சகல பற்றுக்களையும் துறந்தவன் என்பது கருத்தாகும். சந்நியாசி ஒருவன் இறைவனது தியானத்தில் தனது நேரத்தைக் கழிக்கிறான். இந்நிலையில் அவனுக்குப் பசிமோ, தாகமோ, விருப்பு வெறுப்புக்களோ கிடையாது. தியான போதிகள் யாவும் உயர்ந்தவர்கள். அவர்கள் எதைத் தியானிக்கிறார்களோ அதிலே ஆகிறார்கள். தியானத்தில் யோகிகள் சாவேள்வறவை அடைகின்றனர். அதற்குமேல் அவர்களால் அடையப்படுவது ஒன்றுமில்லை என்று பகவத்கதை கூறுகிறது. இவ்வாறு இந்துமதம் ஒருவனது வாழ்க்கையை நான்கு நிலைகளாக வைத்திருப்பது ஆன்மாவின் உயர்குறிக்கோளை அடைவதன் பொருட்டேயாகும்.

மாசிமாதாறு மூலத்திதியாவும்

- 18. 12. 2010 மார்கழி 8   - சாக்கிவர் குருபுரை
- 25. 12. 2010 மார்கழி 10   - வாபிலார் குருபுரை
- 31. 12. 2010 மார்கழி 18   - சடைமலார் குருபுரை

தலை அறிவுறு வினையிப்பற்றது

தமிழர் வாழ்வில் தேரின் பயன்பாடு

பேராசிரியர், கலாநிதி இரா. சாந்தன் J.P அவர்கள்

தேர் என்பது பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன் தமிழ் மன்னர்களும், செல்வச் செழிப்பு மிக்க மக்களும் உபயோகப்படுத்திய ஊர்தியாகும். இது தமிழ் மக்கள் வாழ்விற்கு பெரும் பங்கு கொண்டிருந்ததென்பதை நூல்கள் வாயிலாகவும், சிற்பங்கள் மூலமாகவும் அறிகின்றோம். “அச்சாணி இல்லாததேர் முச்சாணும் ஓடாது” என்ற பழமொழி நம்மவரிடையே வழங்கி வருதல் நினைவு கூரத்தக்கது.

சக்கரத்தை உருவாக்கிய மனிதன் மாட்டுவண்டி, குதிரைவண்டி என்பவற்றோடு திருப்தியடையாது அவற்றிற்குக் கலைவடிவம் எடுத்தான். இத்தகைய சிற்பக்கலையமைந்த தேரில் அரசர்களும், அவர்களுக்கு நிகரான செல்வம் படைத்தவர்களும், ஊர்ததோடமையாது தாம் வணங்கும் தெய்வங்களையும் ஏற்றி விழாக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர்.

வேதகாலத்தில் தேர்

வேதகாலத்தில் தேர் ஊர்தியாக விளங்கியமையை “ரிக்” வேதப் பாடல்களால் அறியமுடிகின்றது. தேர்ப்பகுதியாகிய கடையாணி பற்றிய குறிப்புகள் “ரிக்” வேதப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. கடோபநிடதமானது, மனிதனின் உடல், புலன் என்பவற்றைத் தேரோடு தொடர்புபடுத்திப் பேசுகிறது. உடலெனும் தேரானது ஐம்புலன்களான குதிரைகளால் அவதானமாக வழிநடத்தப்பட்டுத் தேர்முட்டியைச் சென்றடைவது போல, மனிதனும் ஐம்புலன் வழிச் செல்லாமற் கட்டுப்பாட்டுடன் உடலை வழிநடத்திச் சென்றால் குறிக்கோளை அடையலாம். உள்ளமான ஒம்காரப் பிரணவ பீடத்தில் இந்திரியங்களான புலன்கள் குதிரைகளாக உருவாக்கப்படுகின்றன. தேர்பற்றிய உபநிட தத்துவம் இதுவாகும்.

மேலும் சூரியதேவன் ஒற்றைச் சில்லுடைய ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் வானமண்டலத்தில் வலம் வருவதாகக் கூறப்படுகின்றது. கந்தபுராணம், சூரபத்மன் வரவல்லமையாற் பெற்றிருந்த சூக்குமான் தேர் யுத்த களத்தில் நடத்திய அசாதாரண செயல்களைக் கூறுகின்றது.

பிறர் உனக்கு உதவியதை மறக்காதே.

கல்லிற் தேர்ச்சிறப்பங்கள்

நம்முள்ளோர்கள் மரத்தில் மாத்திரம் தேர் சமைக்காது மூலிகைகளைப் பயன்படுத்திக் கல்லிலும் தேர் செய்துக் கவற்றிற்கு அழியாவரம் கொடுத்துள்ளனர். மாமல்லபுரத்திற் காவப்பரும் கற்றோ பிரசத்தி பெற்றது தராசரம், திருவாநூர், கும்பகோணம், விருத்தாசலம் ஆகிய தென்னாட்டு நகரங்களிலும் வடக்கே ஹம்பி, கோணாரக் முதலிய இடங்களிலும் நுண்கலை நிரம்பிய தேர்ச்சிறப்பங்களையும், தேர்வடிவ மண்டபங்களையும் இன்றும் நாம் காணலாம். நாம் வணங்கும் தெய்வங்களைத் தேரில் ஏற்றி விழாக்காண்பதற்கும் வேறு தத்துவங்கள் கூறப்படுகின்றன. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் ஆகிய பஞ்சகருத்தியங்களுள் தேர் விழா அழித்தலை - சம்ஹாரம் செய்தலைக் குறிப்பதாகும். அழித்தல் என்றால் ஒன்றை இல்லாமற் செய்வதில்லை. ஒடுங்குதல் அதாவது திருமண வீட்டில் எல்லாவகைப் பொருட்களையும் கொணர்ந்து சேர்த்துப்பின் ஒடுங்கச் செய்கின்றோம். ஒழிக்கின்றோம். இவ்வாறே தான் இந்த அழித்தல் தத்துவம் அமைக்கிறது. ஆலயத்தில் நடைபெறும் கொடியேற்றும் படைத்தலைக் குறிப்பதாகும். வாகனங்கள் காத்தலையும், தேர் உற்சவம் அழித்தலையும், தீர்த்தம் அருளலையும், சுற்றில் நடைபெறும் மௌனத்திருவிழா மறைத்தலையும் குறிப்பதாக அழகின்றோர் கூறுகின்றனர்.

இலக்கியங்களிற் தேர்

சங்க இலக்கியங்கள் தேரைப்பற்றிப் பலவாறு எடுத்துக் கூறுகின்றன. புறநானூற்றில் முதுகுடும்பிப்பருவமுழி என்ற மன்னைவது தேர்ப்படைபய செய்துமையார் பாடியுள்ளார். இடைக்குன்றுர்க்கிழார் என்ற புலவர் எழுதினசெழியன் தேர் மீது நின்று கோலத்தை "நெடுந்தோக் கொடுஞ்சிபொலிய" எனப்பாடியுள்ளார், தேரின் வேகத்தால் தெருக்களில் குரிகள் ஏற்பட்டனவையும் புறநானூறு எடுத்துக் கூறுகின்றது. முல்லைக்குத் தேர் தந்த பாரிமன்னவை அறிபாதர் இவர்.

ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் நெஞ்சை அள்ளுவதான சிலப்பதிகாரம் முப்பரம் ளிசெய்த பின் சிவபெருமான் தேர் முன்றலில் நின்று ஆடிய பாண்டரங்கம் என்ற நடவத்தை ".....தேர் முன் நின்று திசைமுகன் காணப் பாரதி ஆடியவியன் பாண்டரங்கமும்" என்கூறுகிறது.

இதிகாசங்களான மகாபாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இரண்டு நூல்களும் தேயுறழிக் கூறுகின்றன. மகாபாரதம் தேர் செலுத்துவதில் வல்லமை பெற்றவர்களை மகாரதர், அழிதர் என்ற பெயர்களால் அழைத்தமையைக் கூறுகின்றது. அச்சனைக்குத் தேர்ச்சாரதியான கண்ணபிரான் தேர்த்தட்டில் அர்ச்சனைக்குக் கீதையை உபதேசித்தமையை நாம் மறக்க முடியாது. இராமாயணத்தில் இராமபிரானின் தந்தையாகிய தசரதர் பல திக்கும் தேர் செலுத்தும் திறமை பெற்றிருந்ததால் தசரதர் என்ற காரணச் சிறப்புப் பெராலேயே வழங்கப்பட்டார் என்பது அறிவர்.

எந்த ஒரு உயிருக்கும் மூலம் வாய்பாடு.

அறியாததொன்று. தேர் ஓட்டுவதில் நான் சிறந்து விளங்கியமையை நளவெண்பா பல இடங்களிற் குறிப்பிடுகிறது.

“தேரிற் றுகழைத் திருந்திழையார் பூங்குழலில்
வேரிப் புனணைப்பவே நடந்தான்” என்றும்

“மேலகடை வீழ்ந்தது எடுன்றான் அவ்வளவில்
நாலாறு காதம் நடந்ததே.....”

என்றும் தேரோட்டும் விரைவை உயர்வு நவீர்சியிற் குறிப்பிட்டுள்ளது. தேரோடும் திருவையாற்று வீதிகளில் அரங்கமைத்து இளம் பெண்கள் நடனம் பயின்றமையை திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்திற் பாடியுள்ளார்.

தித்திக்கத் தித்திக்கத் திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரிநாதர்,
“கைத்தல நிறைகனி அப்பமோட வல் பொரி” எனத்தொடங்கி
“முட்டரம் எரிசெய்த அச்சிவனுறைதம்
அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா.....”

எனப்பாடி தந்தையுடைய தேரை விநாயகர் பொடி செய்தமையைக் கூறுகிறார். இங்ஙனமாகத் தமிழர் வாழ்விற்கு பிரசித்தி பெற்று விளங்கியது தேர்.

தேர் வருது!

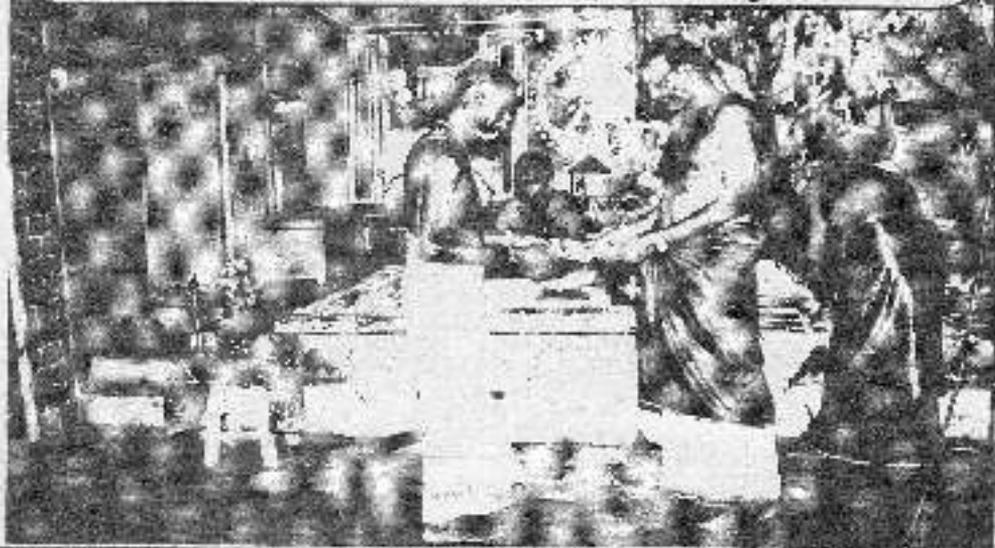
தேர்வருது தேர்வருது தெருவிலே - அதில்
தெய்வமொன் றிருக்குதன்பு உருவிலே
பக்தர் கூட்டம் அலை யலையாய் நெருங்குது - எங்கும்
பக்தியோடு பரவசமும் பரவது
புரவியோட்டம் புலியின் வேடம் ஆடுது - கூட்டம்
புதுவெள்ளமாய் ஓடிவந்து கூடுது.
மெய்வணங்க மனம் வணங்க நிற்கிறோம் - இந்தத்
தெய்வம் நமைக் காக்குமென்று நிற்கிறோம்.
கை தொழுது கண்ணீர்மல்கி நிற்கிறோம் - அந்தக்
கடவுள் உலகையெல்லாம் காக்கவே
தேர்வருது தேர்வருது தெருவிலே - அதில்
தெய்வமொன்றிருக்குதன்பு உருவிலே.

வாறுமை சொர்க்கத்தின் திறவுகோள்.

படங்கள் தரும் பதிவுகள்

ஆச்சிரமத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் பணிகளின் வரிசையில் ஆலயத்தில் தங்கியிருக்கும் முதியோர்களுக்கான உடுபுடவை வழங்கும் நிகழ்வின் போது....

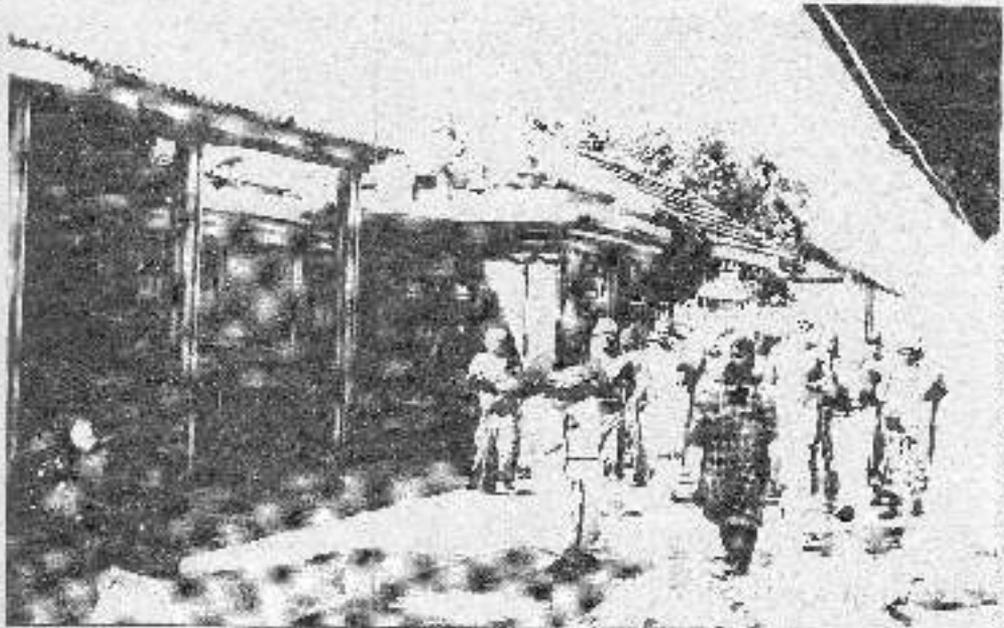
பதிய நன்பகலையும் பசுரய பகலையும் நம்பாடு.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்பட்டுவரும் வாராந்த நிகழ்வின் வரிசையின் பிரதிபலிப்பின்போது...

திறமையும் நம்பிக்கையும் வெகல்முடியாத படை.

மீள் சென்சைசந்நிதி ஆலயத்தில் ஆச்சிரமத்தினால் இடம்பெற்ற விடுவிட பூசை வழியாட்பம் நல்லை ஆகீள முதல்வர் கனந்துவகைள்ளம் நிகழ்வு

பெரும் வளம் மலம் பலத்தினால் மரணத்தினை அண்டு அகலவதற்காக

ஆச்சிரம மண்டபத்தில் இடம்வற்ற நிகழ்வுகளின் வரிசையில் பாடசாலை மாணவிகள் பங்குபற்றும் நிகழ்வு.

பண்பாடு உருவாவதற்கு காரணம் மனமே ஆகும்.

தினம் தினம்

ஆனந்தமே....

- சந்திர சாமி யாருடன் அவர்கள் -

வானவந்து கொடுத்தால் ஆனந்தமே தேடிவரும்...

“நீங்கள் ஆனந்தமாக இருக்கும் நாட்களில், நீங்கள் எந்த அளவுக்கு விட்டுக்கொடுப்பவரீ என்பதை நினைக்கும் பார்த்ததுண்டா? சிறை நீங்கள் கவனித்ததுண்டா? உங்களுக்கு யோக்கில் நீங்கள் எந்த அளவு விட்டுக் கொடுப்பவரீ? நீங்கள் வணங்கி கொடுக்க என்வளவு தூரம் அசைவு கொண்டவர் என்பதை யோசித்ததுண்டா?”

அலுவலகத்திலோ அல்லது வேலை செய்யும் இடத்திலோ, எல்லோரும் ஆனந்தமாக இருந்தால் எப்படி இருக்கும்? ஒவ்வொருவரும் அவர்கள் வேலையை முடிந்தவுரை சிறப்பாகச் செய்பவர்கள். எந்த வேலையாக இருந்தாலும், குறைந்த பட்சம் ஒரு சூழிப்பிட்ட அளவுக்கு அதை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டியது அவசியம்.

மக்கள் ஆனந்தமாக இருந்தாலும், அல்லது துக்கமாக இருந்தாலும், வேலை என்பதை செய்யவேண்டிய விதத்தில் செய்யவேண்டும். நாம் இப்போது ஆனந்தமாக இருக்கின்றோம் என்பதற்காக, தனியால் நடந்து அலுவலகத்திற்குச் செல்ல முடியுமா?

தேவைக்கு ஏற்றபடிதான் வேலை நடக்க வேண்டும் என்பதால், நீங்கள் வெவ்வேறு பணியின்களை அதற்கு ஏற்றபடி கையாள வேண்டும்.

பணிகளை ஒழுங்குபடுத்துவதில் பல விஷயங்கள் உள்ளன. 100, 200 அல்லது 1000 போ வேலை செய்யும் ஓர் இடத்தில், நீங்கள் எப்படித்தான் பணிகளை ஒழுங்குபடுத்தினாலும் ஏதாவது குறைகள் சில இருக்கத்தான் செய்யும். வேறு எவரோ தனியிடக் கூடிய மோசமான பகுதிகள் சில எப்போதும் இருக்கும். அனைத்து தவிரக்கவே முடியாது.

இது எப்போதும் இப்படித்தான் உலகில் எங்கும் தவறுகளை நடக்காத நிறுவனம் ஒன்றுகூடக் கிடையாது. அப்படி ஏதாவது ஒரு நிறுவனம் இருந்தால், உண்மையில் அங்கு எந்த வேலையும் நடக்கவில்லை என்று அர்த்தம்.

பணிகள் நன்கு நடப்பதற்கு கண்டிப்பாக பலரும் ஒரு இடத்தில் கூட வேண்டியது அவசியம். ஆனால் அந்தக் கூடும் இடங்கள் மக்களுக்குப் பிரச்சினை அளிக்கும் இடங்களாகவே உள்ளன. ஒரே நேரத்தில் அதே பாதையை பலர் கடந்து செல்லவேண்டியிருப்பதால், அவர்கள் சச்சரவுகளில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

மனிதன் உயர்வு விதியால் அனை...

சிலவேலைகளை ஆனந்தமான இருவர் இணைந்து செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால், நிலைமை எப்படி இருக்கும்?

தற்போது பிரச்சினைகள் சூழ்ந்துள்ள மோசமான இடங்கள் என்று சொல்லப்படும் அனைத்து இடங்களிலுமே ஆனந்தமானவர்கள் இணைந்தால் அருமையானவைகளை செய்யக்கூடிய இடங்களாக அவை மாறிவிடும் இல்லையா?

மக்கள் ஒன்றுகூடி, கலந்து, எதையாவது இணக்கமாகச் செய்யக்கூடிய அந்த துண்டு துண்டான வேலைகள்தான் பிரச்சினைகளுக்குரிய பகுதியாகும். தங்களது வேலைகளை தனித்து செய்வதில் அவர்களுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் கிடையாது.

உங்களது பணிகள், வேறு சிலரது பணிகளுடன் கலந்து, அதன் பின்னர் மேற்கொண்டு செல்லவேண்டிய கட்டங்களும் உள்ளன. அங்கு தான் பிரச்சினையே முளைக்கிறது. பணியிலேயே பிரச்சினை என்றால், அது வேறு. நான் இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருப்பது, மனிதர்கள் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியமான பிரச்சினையைப் பற்றி.

எந்த அலுவலகத்திலும், எந்தப் பணியிடத்திலும் பணியைப் பற்றிய பிரச்சினை ஒன்று என்றால், மனிதர்களைப் பற்றிய பிரச்சினைகள் மலை போல இருக்கின்றன. இந்த மனிதர்கள் எல்லாம் ஒன்றாக இணைந்திருக்கக் கூடிய சூழல் இருந்தால், உண்மையான பிரச்சினைகளை மிக எளிதாக சமாளிக்க முடியும்.

ஆனால் ஆனந்தம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாத அவர்களை, ஒன்றிணைந்த அமைப்பாக ஆக்குவதென்பது மிக மிகக் கஷ்டமானது.

நீங்கள் ஆனந்தமாக இருக்கும் நாட்களில், நீங்கள் எந்த அளவுக்கு விட்டுக் கொடுப்பவர் என்பதை நினைத்துப் பார்த்ததுண்டா? இதை நீங்கள் கவனித்ததுண்டா? உங்களது போக்கில் நீங்கள் எந்த அளவு விட்டுக் கொடுப்பவர்? நீங்கள் வளைந்து கொடுக்க எவ்வளவு தூரம் இசைவு கொண்டவர் என்பதை யோசித்ததுண்டா...?

ஆனந்தமாக இருப்பதால், யாருக்கோ கால் மிதியாக இருக்கக்கூட நீங்கள் சித்தமாக இருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் சந்தோசமாக இல்லாத நாளில், உங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகிடம் நீங்கள் எத்தகைய கோரிக்கைகளை வைக்கிறீர்கள் என்பது உங்களுக்கே தெரியும்.

மக்களுடன் சேர்ந்து செய்ய வேண்டியவை நிறைய உள்ள உங்கள் பணியிடத்திற்கு நீங்கள் போனால், ஒருவரோடு இன்னொருவர் மோதிக்கொள்ளும் அளவிற்கு அங்கு நிறைய சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. பணி செய்ய வேறு வழியில்லை.

ஆனால், அங்கு ஆனந்தமயமான மனிதர்கள் இருந்தால், ஒருவரோடு இன்னொருவர் கலந்து பழகக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் வாய்க்கும் இதனைப் பெரிய அளவில் நிகழ்த்த சிறந்த சந்தர்ப்பமாக அது அமையும். துக்ககரமான மக்கள் ஒன்று கூடினால், எல்லாம் பிரச்சினைதான். சொல்லப்போனால், அவர்களுக்கு அவர்களே ஒரு பிரச்சினைதான்.

மக்கள் துக்ககரமாக இருப்பதற்கு காரணமே, அவர்கள் சுத்தமாக வளைந்து கொடுக்காமல் இருப்பதால் தான். ஆனால் ஆனந்தமாக இருக்கும் போது, நீங்கள் மிகவும் வளைந்து கொடுக்கிறீர்கள்; இல்லையா? (ஆனந்தம் இன்னும் வரும்...)

குறை என்பது மனத்திந்தான் இருப்பது.

தொழிலின் தலைநகரம் (கட்டுரைக்கொடர் - 41)

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம் அவர்கள்

உலகியல் பந்த பாசங்களை விட்பொழித்தவர்கள் தங்கள் உயிர்த்துணையாக இறைவனையே பற்றி நிற்பார்கள். இறைவனைப் போற்றாதல் தான் கல்வியின் பயன் என்பதைத்,

கற்றதனால் ஆய பயன் என் கொல் வாலறிவன்
நற்றான் தொழாது ரெவின்

எனத் தெய்வத் தமிழாயி திருக்குறளும் கூறுகிறது. ஒதுக்காளாலும் எடுத்த மொழிபாலும் இறைவனைச் சோதித்துப் பாக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை இறையநுள் பெற்ற ஞானிகளிடம் இருப்பதில்லை. தனது அகப் புறக் கருவி கரணங்களையெல்லாம் இறைவன் மேல் வைக்க விட்ட ஞானியொக்கள் எல்லாம் பொருட்களிலும் சிவத்தையே காண்பார்கள். இறைவனையே அறியாத மனத்தினரான ஞான யோகிகள் வாழப் பிரதி வாதுக்களாகிய பிதற்றலை விட்பொழித்து ஞானத்தின் எல்லையாகிய மோன சமாதி நிலையினைப் பெற்று விடுவார்கள்.

மலர்கள் எதனாலும் பிடிக்கப்படாத நாமலனாக இருப்பவன் இறையன் ஒருவனே. மனிதப் பிறவி எடுத்த நாம் அனைவரும் பவனித புற்றுக்களினால் பிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறோம். ஜீவிய பியந்தம் மனிதனைப் பற்றி நிற்கும் புற்றுக்கள் பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்து மொண்டே செல்லின்றன. நரை, திரை, மூப்பு எல்லாம் ஏற்பட்டு மரணத்தை எதிர்பார்த்திருக்கும் மனிதனிடம் கூட உலகியல் புற்றுக்களும் அழைக்களும் விபாபித்தி, காண்படுகின்றன. புற்றுக்கள் இருக்கும் வரை பிறவி தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். உலகியற் புற்றுக்களை நீக்கி இறைவனைப் பற்றினால்தான் உயிர் தோயாகிய பிறவி நோய் நீங்கும். இறைவன் மேல் புற்று வைப்பதே உலகியல் புற்றுக்களை விட்பொழிப்பதற்கான ஒரே வழி என்பதை

புற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக புற்று விடற்கு

என்றே செந்தாமர போதலையே திருக்குறளும் செய்ப்பிடுது. உலகப் புற்றுக்களை விட்டனா பற்றி நின்ற மேலான பொருளும், அறிவினால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்து சிவஞானம் பெற்றவர்கள் விரும்பும் பொருளும் சிவப் பரம்பொருள் ஒன்றே ஆகும். பக்திப் பரவசத்தினால் தம் மொத்தாக இறைவனை நினைந்து "என்சோதி" எனத் திருமுன் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு கூர் விரும் ஒளிவடிவான சோதியைத் தமக்குத் துணையாகப் பெற்றவர்கள் பேச அனுபுதி நிலையாகிய மௌன நிலையைப் பெற்று மேலாறு இருப்பார்கள். மேலவத் தவமாகிய மகாபொகத்தை அடைந்து விடுவார்கள்.

வாய்கை வழுவது வாய்க்கே வாய்குடு

பற்றற் றவா்பற்றி நின்ற பரம்பொருள்
கற்றற்றவர் கற்றுக் கருதிய கண்ணுதல்
கற்றற் றவா்கற்றி நின்றஎன் சோதியைப்
பெற்றுற் றவர்கள் பிதற்றொழிந் தாரே

ஞானப் பொருளை மறைவாய்ப் பேசுவது சூனிய சம்பாஷனை எனப்படும். இம் மந்திரங்கள் மறைவாய்க் கூறிலும் அவை பொருள் விளங்கக் கூடிய அமைப்பினை உடையனவாய்ப் படிப்போர்க்கு இன்பம் பயப்பனவாய் இருக்கும். ஞான சாதனையும், ஞானசாதனையின் பயனும் சூனிய சம்பாஷனை என்ற பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. சித்தர்கள் தமக்கே உரிய பாணியில் சித்தாந்த தத்துவக் கருத்துக்களை பிறர் இலகுவில் விளங்க முடியாத சங்கேத பதங்கள் மூலம் எடுத்துச் சிலவேளைகளில் உரைப்பதுண்டு. சித்தர்களுக்குத் தலைவராகிய திருமூலர் மறைஞானக் கருத்துக்களை விளக்குவதற்குப் பல்வேறு சங்கேத பதங்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

வழுதலையாகிய கத்தரிக்காய் பெற நினைத்து கத்தரி விதையை உணர்ற பாகற்செடி முளைத்துப் பாகற்காய் காய்த்தது. சிவயோகப் பயிற்சியில் ஈடுபட, விருப்பு வெறுப்பற்ற வைராக்கிய பக்தி உதயமாகும். யோகாசனப் பயிற்சியினால் உடல் உறுதி அடைகிறது. தியானப் பயிற்சியினால் மனம் ஒருநிலைப்படுகிறது. உடலும் மனமும் உறுதியானதும், இறைவனையே உறுதியாகப் பற்றி நிற்கின்ற பக்தி வைராக்கியம் அகத்திலே தோன்றும். வைராக்கியமான மனமே கசப்பான பாகற்காய் எனப்பட்டது. புழுதியைத் தோண்டுதல் என்பது தன்னை அறிதல் ஆகும். முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து நிற்பதே சிவம் என்பதைத் தெளிதல் வேண்டும். புழுதியைத் தோண்ட பூசணி பூக்கும். ஒளிமயமான சிவ சொருபம் ஞானக் கண்ணுக்கு மாசறு காட்சியாகப் புலப்படுதலையே பூசணி பூத்தல் எனத் திருமந்திரம் கூறுகிறது. இயற்கையாகவே முதிர்ந்த வாழைப்பழம் போன்று ஆன்மா சிவப்பேறாகிய பேரின்பத்தினை முத்தியைப் பெற்றுவிடும்.

வழுதலை வித்திடப் பாகல் முளைத்தது
புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசணி பூத்தது
தொழுதுகொண் டோடினார் தோட்டக் குடிகள்
முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கனிவே

ஐம்புலன்கள் மனிதனின் உடம்புளே நின்று மனத்தைத் தீய வழிகளிலே இழுத்துச் செல்கின்றன.

“மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய”

என மணிவாசகரின் திருவாசகமும் இதனைக் குறிப்பிடுகிறது. ஐம்புலன்களை அடக்கி ஆண்டால் அவை தெய்வ இன்பத்தைப் பாலாகச் சொரியும். இந்திரியங்கள் உலக நோக்கின்றி அக நோக்காய் அமையுமாயின் பேரின்பம் உண்டாகும்.

உயிரைப் பாப்பான் என்றும், உடம்பை ஆருயிரின் வீடாகிய அகம் என்றும், உடம்பில் உள்ள மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்புலன்களைப்

பாலைத் தரும் பசு என்றும் திருமூலன் குறிப்பிடுகின்றார். மேய்ப்பதற்கு இடையன் இல்லாத பசுக்களைப் போல ஜம்புலன்களைக் கட்டிக் காவாது போனால் அவை வெறி வெண்டு அணைந்து தீரியும். ஞானத்தால் புலன்களை அடக்கிக் காத்தீராமலானால் இந்தப் பசுக்களுக்கு வெறி அடங்கிவிடும். வெறி அடங்கி விட்டால் இந்த ஜந்து பசுக்களும் ஞானப்பாலைச் சொரியும்.

“பாற்பான் அகத்திலே பாற்பசு ஐந்துவண்டு
மேய்ப்பாரு மீன்றி வெறித்துத் திரிவன
மேய்ப்பாரு முண்டாய் வெறியு மடங்கினால்
பாற்பான் பசுவந்தும் பாலைச் சொரியுமே.”

உடலை ஆரோக்கியமாக வைத்திருப்பதற்கு சத்துள்ள உணவு உதவாது போல உடலை அழிப்பதற்கும், நொய்வாய்ப்படுத்துவதற்கும் போதைவஸ்துக்கள் மதுபானம் என்பன காரணமாக உள்ளன. சத்துள்ள உணவுகளும் போதை வஸ்துக்களும் இந்தப் புளுகத்திலேயே காணப்படுகின்றன. “எதைத் தெரிந்து உட்கொள்வது” என்ற சுதந்திரம் நம்பிட்டுத் தான் உள்ளது. புத்தி கெட்டு போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாகிவிட்டால் நமக்கு நாமே கெடுதியைப் தேடிக்கொள்கின்றோம். புத்தி சரியாக இயங்கிச் சத்துள்ள உணவை உட்கொண்டால் ஆரோக்கியமான உடலுடன் நீண்ட நாட்கள் வாழும் பயனைப் பெறுவோம்.

உயிர், தீமை செய்வதாகிய உலகபோகத்தை விட்டு நன்மை செய்வதாகிய சிவபோகத்தை நாட வேண்டும். பாற்கடலிலே வாழும் மீனானது பாலைக் குடிக்காது அப் பாற்கடலிலே வாழும் பூச்சி புழுக்களை உண்பது போலப் பேரின்பமான திருவருளில் வாழும் ஆன்மாக்கள் அதன் தன்மையை உணராது மயக்கத்தைத் தரும் உலக விடயங்களில் ஈடுபட்டு இருக்கின்றன. என்பதை

“பாலாழி மீனாளும் பான்மைத் தருளுயிரிகள்
மாலாழி யாழ மறித்து”

எனத் திருவருட்பயன் சுறுகிவந்து.

கொட்டி, ஆம்பல் ஆகிய இரண்டு கொடி வகைகள் குளத்தில் வாழ்பவை. கொட்டி அறிவுக்கும் ஆம்பல் துண்பத்திற்கும் உதாரணமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. உலக வாழ்க்கையாகிய இந்தக் குளத்திலே கொட்டி, ஆம்பல் ஆகியவற்றுடன் கூடவே உயிரைக் கொல்லும் எட்டிக் காயும், கசக்கும் வேம்பும், உயிருக்கு இன்சுவை தரும் சத்து, சித்து ஆனந்தமாகிய வாழையும், வெல்லக் கட்டியும், தேனும் கூட இருக்கின்றன. ஆனால் மக்களில் பலர் கட்டியும், தேனும் கனிபும் உண்ணத் தெரியாமல் எட்டிக் காய்க்கு ஆசைப்பட்டு அவதிப்பட்டு வேதனைப்படுகின்றார்கள் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரம் விளக்குகின்றது.

கொட்டியும் மாம்பலும் புந்த குளத்திடை
எட்டியும் வேம்பு மீனியதோர் வாழையுள்
கட்டியுந் தேனாங் கலந்துண்வன மாட்டாதர்
எட்டிப் பறத்துக் கிணைக்கின்ற வாடுற

சுன்புதன் கீழ்ப்புகத்தின் கட்டிகள்.

ஞான சாதனையின்றித் தர்க்க வாதம் செய்பவர்களால் இறைவனைக் காண முடியாது. மாறிக்கொண்டிருக்கும் உலகமாகிய கயல் மீனைக் கண்டவர்கள் உலகில் பிறந்து இறந்து கொண்டிருப்பர். “பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே” என்பது அப்பர் பெருமானின் வாக்கும் ஆகும். சிவமாகிய முயலை அடையவேண்டும் என்று சரியை, கிரியை, யோக நெறி நிற்பவர் சிறிது சிறிதாய் ஞானத்தை அடைந்து உய்வர். வாய்ப்பறை கொட்டித் தர்க்க வாதம் புரியும் வீணர்கள் பிறவிப் பிணிக் கு ஆளாவார்கள். வாதப்பிரதி வாதங்கள் செய்வதால் மறைகள் எல்லாம் போற்றுகின்ற நித்தியப் பொருளான சிவம் ஆகமுடியாது. ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் சோதித்து இறைவனைக் காணமுடியாது. ஞான சாதனையால் மட்டுமே சிவப் பரம்பொருளைத் தரிசிக்க முடியும்.

கயலொன்று கண்டவர் கண்டே இருப்பர்
முயலொன்று கண்டவர் மூவரும் உய்வர்
பறையொன்று பூசல் பிடிப்பா னொருவன்
மறையொன்று கண்ட துருவம்பொன் னாமே.

ஞான சாதனைக்கு குரு உபதேசத்தோடு மன ஒருமைப்பாடும் மிக இன்றியமையாததாகும். உலக நெறியிலே உள்ளம் உருகுபவர்கள் பெத்தர்கள் என்றும் மனம் ஒடுங்கிய ஞான உணர்ச்சி உடையவர்கள் முத்தர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுவார்கள். சித்தம் சிவமயமாக நிற்கும் ஞானிகள் இறைவன் பால் அன்பு வயப்பட்டு நிற்பர்.

“ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆனந்தமாக நினைத்தேடுவதும்
நின் அடியார் செய்கை பராபரமே”

என்ற தாயுமான சுவாமிகளின் வாக்கிற்கு அமைய ஆடியும், பாடியும், அழுதும், தொழுதும் இறைவனை வணங்குவார்கள்.

இறைவனை அறிவாலறிந்து வழிபடும் நிலையே ஞானமாகும். இந்நிலையில் உயிரை இறைவனிடத்தில் அர்ப்பணித்தல் நிகழும். புறத்தொழில் அகத்தொழில் இரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழிலால் அருவம், உருவம், அருவுருவம் ஆகிய மூன்று வகைத் திருமேனிகளையும் கடந்த முழுமுதற் பொருளாய் நின்ற இறைவனிடத்தில் செய்யும் வழிபாடே ஞானம் ஆகும். தானம், தவம், மந்திரம், சாத்திரம், யோகம், ஒழுக்கம் ஆகிய யாவும் தன்னைத் தான் அறிகின்ற ஞானத்துக்கு ஒப்பாகாது. ஆனால் இவை ஞானத்தைப் பெறுவதற்கான படிநிலைகளாக அமைந்துள்ளன.

ஞான நெறியில் நிற்பவர்கள் எங்கும் எதிலும் சிவத்தையே காண்பார்கள். அவர்களின் அகத்திலும் புறத்திலும் சிவம் பிரகாசிக்கும். அன்பு வயப்பட்டு நிற்கும் இவர்கள் அழுவர், கைதொழுவர், நிலத்தில் வீழ்வர், பின் எழுவர், பாலர்கள் பைத்தியம் பிடித்தவர்கள் போலத் திரிவர். இத்தகைய ஞானிகளின் நிலையைப் பின்வரும் திருவாதவூரடிகள் புராணப்பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

அன்புடன் நோக்கி நிற்பார் அழுவார் கைதொழுவர் விழுவார்
இன்புறு வெழுவார் பின்பால் ஏருவர் இறங்கி மீள்வர்
நண்பகல் கங்குல் காணார் ஞான நல்வழியே கண்டு
கொன்புலவ பித்தர் பாலர் பிசாள் தங் கொள்வையாவார்.

ஞானம் ஒன்றே முத்திக்கு காரணம் எனச் சிவபூசனசித்தியாரும் குறிப்பிடுகிறது. வீடு பேற்றுக்கு தீட்சை, ஐவகைய வேள்வி, பக்திநெறி மட்டும் போதும் என்று கூறுதல் பொருத்தாது. இவை ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு துணையாக, வழிகாட்டியாக அமையும். பக்தி வலையில் நின்று பதமுத்தையைப் பெற்றோரும் முடிவில் ஞான வழி நின்றே முத்தியைப் பெறுவர். இந்நிலையிலேயே இரண்டற்ற நிலையை இறைவனுடன் ஈத முடியும்.

தவம் சீறக்க வேண்டுமானால் தலைவணாகிய இறைவனை மறுவாமல் நினைத்தல் வேண்டும். மனம் ஒருமைப்பட்டு உறுதியுடன் முயன்று மேற்கொள்வதே தவம் ஆகும். மாம்பழம் முற்றிப் பழுப்பதற்கு முன்பு புறவைகள், அணில் கடிக்க அழாந்து விடுவதைப் போன்று இறைவனை நினைந்து செய்கின்ற தியானம் இடையிலே தடைப்பட்டால் யாது பலன்? தியானம் தடைப்பட்டால் புறக்கிரமங்களால் அடிமைச் சிசெய்ய முடியாது. புறக்கிரமங்களைத் திருமூவர் நரி எனக் குறிப்பிடுகின்றார். சாதகர்க்கு மன ஒருமைப்பாடு அமைப்பதே போது உபதேசம் செய்த ஞான குருவால் என்ன செய்ய முடியும். திருவடி காட்டித் தவம் செய்ய உதவியவர் திருவடி நினைப்பு மறந்தவர்களைக் கைவிடவே செய்வார். கரை சேர்க்க மாட்டார். தவம் சீர்ப்பதற்கு குருவின் வழிகாட்டுவோடு மன ஒருமைப்பாடும் அவசியம் எனத் திருமந்திரம் குறிப்பிடுகிறது.

தோட்டத்தில் மாம்பழந் தோண்டி விழுந்தக்கால்
நாட்டின் புறத்தில் நரியழைத் தென்செயும்
முட்டிக் கொடுத்து முதல்வலவ முன்னிட்டுக்
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்டவாரே.

(தொடரும்....)

கோள்வி - பதில்

† கோயில் நடை சாத்தியின் அங்கே அமரணசூக்ய சக்திகள் உலகம் எவ்வளவுமே!..... சூக்ய நினைவு

நடை சாத்தியவதற்கு முன்னாலேயே கோயிலில் அமரணசூக்ய சக்தி இருக்கிறது. மறுசூக்ய சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதுதானே கடவுள் சக்தி! அது அங்கே இருப்பதால்தானே அங்கே போகிறோம்! அங்கே எப்பிபாமுதுமே அமரணசூக்ய சக்தி இருக்கிறது. அதனால் ஞான கோயிற்கதவைத் திறந்து விட்டாமல் மூடி வைக்கிறோம்.

சுந்தரமாத வி. உறுதிமொழி நூலகம்.

கேட்டு, "அங்கே இசை வசிக்கின்றவன் யாவன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு வெளியே வந்து, "நீ யார்?" என்று கேட்டான். விற்றுகசமையாளர், "நான் பாணபத்திரனுடைய அடிமை. அவரிடத்தே இசை கற்கும் மாணாக்கருள் நானும் ஒருவன். எனது முதுகை காரணமாக "இசை" கற்க நீ வாய்க்கவில்லை" என்று கூறி அவர் வன்னை விலக்கிவிட்டார். அதனால், விற்றுக வெட்டி வீழ்ந்ததும் வயிறு வளிக்கலாம் என்று இத்தொழில் பூண்டேன்" என்றார்.

வியப்படைந்த ஏழநாதன், "நீ முன்பு பாடிய ராகத்தை இன்னுமொருதரம் பாடு" எனக் கேட்க, விற்றுகசமையாளர் யாழை இடத்தோளிலே சாத்தி, யாழோலையுடன் சுருதிசுட்டி, பாடற் குற்றும் எதுவுமின்றி "சாதாரி" ராகம் பாடுவாராயினார். விற்றுகசமையாளர் வடிவங்கொண்ட சிவபெருமான் இவ்வளம் பாடிய இசைத்தேள் சிவ ஆன்மக்களுக்கும் காதாகிய கால்வாய் வழியோடி உரோமத் துலாரத்தில் வழியும் படி நின்று அலாகள் சீர்த்ததை இசை மயமாக்கியது அன்விசை கேட்ட மரங்கள் அசையவில்லை, நதிகள் பாயவில்லை. எல்லாம் சித்திரம் போலாயின. இச் "சாதாரி" ராகம் இயங்கும் பொருள், இயங்காப் பொருள் எல்லாவற்றையும் விழுங்கித் தன்வயமாக்கியது. அம்மாதனுடைய உயிரையும் உடலையும் உருக்கியது. ஏழநாதன் அன்விசை வயம்பட்டிருப்ப, பத்திரனுடையவாய் வந்து இசைபாடிய சிவபெருமான் விற்றுக கமைப்போடு மறைந்தருளினார்.

ஏழநாதன், "இது நாளறிந்த சாதாரியன்று. இவ்வலகத்தாருள் ஒருவரின்மும் இதைப் பாட நான் கேட்டேன். இது தேவகாணம். இதை இவ்வுக்து உணரித்தக் கூடியவர் கடவுளேயன்றி வேறு யாராவும் முடியாது பாணபத்திரனாலே தள்ளப்பட்ட வயொதினுடைய இசை இதுவாயின், அப் பாணபத்திரனுடைய இசை எத்தகையதோ!" என்று நடுங்கிய பயந்து நிலை குலைந்தான். ஒருவாறு தெளிந்து, தன் மாணாக்கர் யாருக்கும் சொல்லிக்கொள்ளாமலும், தன் உடைமைகள் எதையும் எடுத்துக் கொள்ளாமலும் அன்றிரவே ஊரைவிட்டு வடதிசை நோக்கி ஓடமெடுத்தான்.

அன்றிரவு, சிவபெருமான் பாணபத்திரனுக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, "நாம் இன்று ஏழநாதன் தீதே விற்றுகளாய்ப் போய், பாணபத்திரனுக்கு அடிமை என்று சொல்லி இசைபாடி வென்று உன் வேண்டுகோளை முடித்தோம்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பாணபத்திரன் விழித்தெழுந்து அச்சமும் உவமையும் அடைக்கொண்டு சூரியன் உதிக்குமுன்பே சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்திரதியடைந்து அஞ்சல் செய்தான். "எம்பெருமானே! அடியேன் உம்மிடத்து எந்து குறைபிரந்தது காட்டுக்தப் போய் விற்றுக வெட்டவா? அருமைத் திருவடி நோவ நடந்து விற்றுக சுமக்கலா? பிரயன் விஷ்ணுவும் காணமுடியாத உம் திருவடிகள் அடிபென் பொருட்டு பூமியில் நடந்ததா? நான் பரவி; நான் பரவி" என மணம் மிக வேதனைப்பட்டுத் துதித்து வல்லவந்து வணங்கி அரண்களை சென்றான்.

பாணபத்திரனைக் கண்ட வுடனேயே வரகுணபாண்டியன், "ஏழநாதனை அழைத்து வாருங்கள்" என ஏவலாளர்களை விடுத்தான். அவர்கள் ஏழநாதன் விடுக்கு விற்றந்த, அசைவ வட்டில் காணாது தேடிவார்கள. அது கண்ட அயலவீட்டார்,

நாணம் என்பது பிரதி மனக் கருதாத காலம்

“ஏமநாதன் நேற்றிற்கிருந்தான். விறகு சுமந்துவந்த ஒரு கிழவன் ஏமநாதனிடத்து வந்து, தான் பாணபத்திரனின் அடிமை என்று சொல்லி இசைபாடினான். ஏமநாதன் அன்றிரவே ஓடிவிட்டான்” என்றனர். ஏவலாளர்கள் விரைந்து போய் பாண்டியனுக்கு அனைத்தையும் கூறினார்கள். வரகுணபாண்டியன் வியப்படைந்து, தன் எதிரே நின்ற பாணபத்திரனை நோக்கி, “ஏமநாதன் ஓடிய வகை என்னை? நீ நேற்று இங்கிருந்து போனபின் யாது செய்தாய்” என்று கேட்டான். பாணபத்திரன் ஒன்றும் விடாமல் நடந்து அனைத்தையும் வரிசையாகக் கூறினான். ஏவலாளர்கள் வந்து கூறியதும், பாணபத்திரனின் கணாநிகழ்ச்சியும் ஒத்திருத்தலினால், இது சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடலே எனக்கண்டு, பாணபத்திரன் அன்பையும் சிவபெருமான் திரு அருளையும் வியந்து, திருக்கோயில் சென்றடைந்து வணங்கிக் கொண்டு மாளிகை திரும்பினான்.

பாணபத்திரனை யானை மேலேற்றி ஊர்வலம் வரவைத்து அவனுக்குப் பல வரிசைகளும் கொடுத்து உபசரித்தான். “சிவபெருமான் தமது அருமைத் திருவடிகள் நோவப் பூமிக்கு வந்து, உமது குறையைத் தீர்த்தருளினாரென்றால் உமக்கு நாமெல்லாம் ஏவலாளர்களன்றோ! ஆதலால் நீர் எமக்குரியவர்! நாம் உமக்கடியவன்! உம்மோடு எமக்கு வேறு வழக்கில்லை. நான் உம்மிடத்துக் குறையிரப்பதொன்றுண்டு. இன்று தொட்டுச் சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பாடுதலே உமக்குக் கடன்” என்று பாணபத்திரனிடம் விண்ணப்பித்து நின்றான் பாண்டியன்.

வரகுணபாண்டியன் தனக்குத் தந்த திரவியம், ஆபரணம், வஸ்திரம் முதலான வற்றை வித்துவான்களுக்கும் தன் மாணாக்கர்களுக்கும் பாணபத்திரன் பகிர்ந்து கொடுத்துத் தன் மாணாக்கர் புடைகுழ வீடு போய்ச் சேர்ந்து மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான்.

சந்நிதியான அச்சிரமம்
சந்நிதியான ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டு வரும்
நித்திய அன்னப்பணிக்கும் மற்றும்
ஆச்சிரமத்தினால் நடத்தப்படும் சுகல
சமுதாயப்பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர்
கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்புகொள்ளவும்.

காங்கட்டை
 ௧௪, மோகனநாள்
 சந்நிதியான ஆச்சிரமம்,
 நொண்டைமாளையறு.
 T.P.No. 021- 2263406, 021 3219599

கள்ளே
 ௧௪, மோகனநாள்
 ௧. இல. 7342444
 கிவங்கை வந்தி,
 பகுத்தீர்தறை.

www. sannithiyar. org

கிரகசியம் என்பது நட்புக்குரிய கற்பு.

சிவபூர்ணை

சங்க நூற் செல்வர் பண்டிதர் ச. சூருளம்பலையார் அவர்கள்

வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றெனெம் சாமயா வரவேயோ வென்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
யீட்டிவந்த வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலகீதிரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே

பதவுரை- வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின உள் கிடப்ப ஆற்றென் - வெவ்வேறு மாறுபாடுகளையடைய ஊன் உடம்பினுள்ளே கிடக்க அதனானாகிய துன்பத்தினைப் போற்றென்; எம் ஐயா- எமது தலைவனே, அரவேயோ என்று என்று - பாசங்களை நீக்குவோனேயோ என்று பலகால் ஓலமிட்டு அழைத்து, போற்றி புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார் - வணங்கிப் புகழ்ந்து பாடிக் கொண்டிருந்து பொய்யாகிய தினைவு சொற்செயல்களெல்லாம் கெட்டு மெய்யாகிய நினைவு சொற் செயல்களை உடையாராயினார், மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே - திரும்பவும் இந்நிலைவுகளில் வந்து இருவினைக்கிடானதும் இருவினைக்கு வினைவானதுமாகிய பிறப்பினை அடையாமே, கள்ளப் புலம் குரம்பை கட்டு அழிக்க வல்லானே - எஞ்சுகத்தையடைய புலன்உளின் வழிச் செல்லும் ஐம்பொறிகளின் குடிசையாகிய எடுத்த உடம்பின் பந்தத்தினை அழிக்க வல்லவனே.

வேறுவிகாரம் - வேறாகிய விகாரம். இருபெயரொட்டுப் பண்டிதர் தொகை. வேறாகிய விகாரங்கள்; பாலியம் பன்வணம் கௌமாரம் வயோதிகம் நரை திரை நோய் மூப்பு சாக்காடு என்பன. விடக்கு - ஊன்.

"புலி தனக்கிடு விடக்கை நின்றதொருபுனை தின்னுமது போல்" (பாரதம்) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க.

இறைவன் திருவடிவையத் தலைக்கூறும் நிலையை எய்தினார்க்கு இவ்வனுடம்பு ஒரு கொறையாயும் சீறையாயுமிருத்தலின் ஊனுடம்பி னுட்கிடப்ப ஆற்றென் என்றார். "அக்கைகையைப் போறுத்தல் புகலேன்" (அண்ட 123) "சினைத் துணையேனும் பொறென் துபராக்கையின் திண்வலையே" (நீத் 39) என அடிகள் அருள்பொழியும் மாண்க.

அரன் - வடமொழி. உயிர்களின் மாசுகளை அழிப்பவன் என்பது இதன் பொருள். புகழ்ந்திருத்தல் - புகழ்ந்து பாடிக் கொண்டிருத்தல் பொய் என்றுது

மணச்சாட்சியே ஒரு சிறந்த நீதிபதி

உயிரியல்பான நினைவு சொற்செயல்களை - அவை உள்ளீடின்மையின் பெய்யெனப்பட்டன. மெய் - இறையருள் வழி நிறற்றலினால் உளவாகும் நினைவு சொற்செயல்கள். அவை உயிரின் ஈடேற்றமாகிய உள்ளீடுமையின் மெய்யெனப்பட்டன. இங்கு என்னும் சுட்டு நிலவுலகைக் குறித்தது.

வினைப்பிறவி - வினைப்பயனால் உண்டாகும் பிறவி எனவும், வினையைத் தேடுதற்குரிய பிறவி எனவும் கொள்ளப்படும். “வினையின் வந்தது வினைக்கு விளைவாயது” (மணிமேகலை) எனப் பிறரும் கூறுதல் காண்க. பிறவி துன்பத்திற்கேதுவாதலின் ‘பிறவிசாராமே’ என்றார்;

“வினைப்பிறவி யென்கின்ற வேதனையி லகப்பட்டுத் தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை”

கண்ட2.

என அடிகள் அருளியமையுங் காண்க. சாராமே, மே ஈற்று வினையெச்சம். “வாராமே” (திருப்படையெழுச்சி2) என்பது போல. கள்ளம் - வஞ்சகம். “உள்ளுவன் மன்யா னுரைப் பதவர்திறமாற், கள்ளம் பிறவோ பசப்பு” (குறள் 1184) என்புழிப்போல. புலம் என்றது ஈண்டு ஐம்புல அவாக்களுக்கிடமான பொறிகளை. அவைகளுக்கு இருப்பிடமாகலின் ‘புலக்குரம்பை’ என்றார். சிறுமனைபோதலின் உடம்பு குரம்பை எனப்பட்டது.

எடுத்த உடம்பின் தொடர்பு உளதாங்காரும், நீக்கப்பட்ட புலன்களின் அவா பண்டைப் பயிற்சி வயத்தால் ஒரேவழி உளவாகலின் இவ்வுடம்பின் தொடர்பு நீக்கப்பட வேண்டியதென்பதும் அதனைச் செய்யவல்லான் முழுமுதலிறைவன் ஒருவனே என்பதும் உணர்த்துவார் ‘கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே’ என்றார்.

வாசகர் கவனத்திற்கு....

புரட்டாதிமாத “ஞானச்சுடர்” இதழில் 38ஆம் பக்கத்தில் திரு கு. கோவிராஜ் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற “கர்மமும் விதியும்” என்ற தலைப்பில் அமைந்த கட்டுரையில் “விதி காணும் உடம்பை” எனத் தொடங்குகின்ற கந்தரநாயுதிப் பாடலில் காணப்படும் எழுத்துத் தவறுகள் (தழுத்த எழுத்தில்) திருத்தப்பட்டு கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

விதி காணும் உடம்பைவிடா வினையேன்
கதி காண மலர் கழல் என்றருள்வாய்
மதி வாணுதல் வள்ளியை யல்லது பின்
குதியா விரதா சுரபுபதியே

கட்டுரையாளர் கவனத்திற்கு.....

ஆக்கங்களை அனுப்பும் அன்பர்கள் தங்கள் தொலைபேசி இலக்கங்களைத் தவறாது குறிப்பிட்டு அனுப்புமாறு தாழ்மையுடன் வேண்டுகின்றோம்.

பொய்யான வார்த்தைகளைப் பேசாதீர்கள்.

உ

சமயத்தை விமர்சிக்கும் சுதந்திரம் எமது சமயத்திலேயே உடங்கு. அதுவே எமது பலம்

ந. சூரசீறி ஆசிரியர் அவர்கள்

வெளியுறணைக் காட்டும் வாழ்வியல் என்ற நூலின் அறிமுகவிழா நல்லூர் கம்பன் கோட்டத்தில் இடம்பெற்ற போது கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ் ஆற்றிய தலைவரவர்களின் முக்கிய பகுதிகளை வாசகர்களின் நன்மை கருதித் தொகுத்தக் கருவியேனாம்.

“உலகத்தில் உண்மைச் சமயம் சைவசமயமே. இப்படிச் சொல்வதால் ஏனைய சமயங்கள் குறைந்தவை என்று அந்தம் கொள்ளக் கூடாது. எனது சமயத்தளத்தில் நின்று சைவசமயத்தை உயர்த்திச் சொல்லும் உரிமை எனக்கிருக்கிறது” எனத் தெரிவித்தார் கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ் கலாநிதி மணோன்மணி சனிமுடிதாஸ், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுகரையாளர் ச.லலிசனா ஆசிரியோரால் தொகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டும் சூரன் புத்தக இல்லத்தினரால் வெளியிடப்பட்ட ‘பெரியராஜம் காட்டும் வாழ்வியல்’ என்ற சுருத்தரவ்யக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல் அறிமுகவிழா கடந்த 17.11.2010 புதன்கிழமை நல்லூர் கம்பன் கோட்டத்தில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்விற்குத் தலைமை வகித்துப் பேசுகையிலேயே அவர் மேற்கண்டவாறு தெரிவித்தார். அவர் மேலும் தெரிவித்தவை வருமாறு:

நிஜம் எது? நிழல் எது? என்று கண்டு பிடிப்பதற்கு ஓர் உபாயம் உள்ளது. நிழலை உலுப்பிப் பார்த்தால் நிஜத்தில் அசைவு ஏற்படாது. ஆனால் நிஜத்தை உலுப்பிப் பார்த்தால் நிழலும் ஆட்டம் காணும். சைவ சமயம் மெய்ச் சமயம் இதற்குத் தளர்ச்சி ஏற்பட இடமேயில்லை. சைவ சமயத்தில் அசைவு ஏற்படால் அது ஏனைய சமயங்களைப் பாதிக்கும். ஆனால் அத்தகைய நிலை ஏற்படாது. ஏனைய சமயங்கள் வழங்காத மிக உயரிய சுதந்திரத்தைச் சைவசமயம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதுவே அதனுடைய உயிர்ப்புக்குப் பிரதான காரணமாகும்.

சமயம் என்பது மனிதனை அடனது வாழ்வில் தெரிப்படுத்தி ஆன்மீக வழிகாட்டி நிற்பது. இதில் இப்படித்தான் செய்ய வேண்டும், குறித்த நேரத்தில் கட்டாயம் வழிபட வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடுகள் இருக்கக் கூடாது. சமய அனுட்டானங்களில் - வழிபாடுகளில் ஒருவன் சுதந்திரத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். கட்டுப்பாடு

தம்ப காலத்தில் மனித்சியாய் கிருப்பவரே வீரன்.

விதிக்கும் சமயங்கள் எப்படிச் சுதந்திரத்தைப் பற்றிப் பேச முடியும்? தனது சமயத்தை விமர்சித்தமைக்காகவே உலகில் ஒருவர் தலைமறைவாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். பெரியபுராணம் எமது சமயம்பற்றிய திறந்த விமர்சனத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. பெரியபுராணத்தில் இடம்பெற்ற அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுக்கும் ஒரே வில்லன்தான் வருகின்றார். அப்படித் தொல்லை கொடுத்து அவர்களை ஈடேற்றியவர் வேறு யாரும்ல்ல. இறைவனே வில்லனாக வருகின்றார். இப்படிக் கடவுளை வில்லனாகச் சித்திரித்த சமயம் எமது சமயம். அதற்கு அனுமதி வழங்கியதோடல்லாமல் அப்படிப் பாடிய புராணம்தான் பெரியபுராணம் என்றும் எமது சமயம் ஏற்றுக் கொண்டது.

உலகில் அறிவு சார்ந்தவர்களுக்கும் உணர்வு சார்ந்தவர்களுக்கும் உயர் நிலை அடைவதற்கான உயர்வழியைப் போதித்த சமயம் சைவசமயம். தோத்திரங்கள் என்றும் சாத்திரங்கள் என்றும் அமைந்துள்ள நமது சமயச் சொத்துக்கள் பக்தி மார்க்கமாகவும் அறிவு மார்க்கமாகவும் நம்மை உய்வடையச் செய்கின்றன.

பெரியபுராணத்தில் இடம்பெறும் விறன்மிண்டர் மெய்யடியார்களைப் போற்றும் பண்புடையவர். சிவனடியார் திருக் கூட்டத்தைத் தொழுது அதனையடுத்தே பரமேசுவரனைத் தொழும் வழக்கத்தை இவர் கொண்டிருந்தார்.

ஒருநாள் திருவாரூர் திருக்கோவிலில் தேவாசிரிய மண்டபத்தில் அடியவர்கள் கூடியிருக்கின்றனர். அடியவர்களுள் ஒருவராக விறன்மிண்டரும் வீற்றிருக்கின்றார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருக்கோயிலினுட் செல்கையில் தேவாசிரிய மண்டபத்தில் கூடியிருந்த அடியார்களை மனத்தால் வழிபட்டார். ஆனால் புறத்தே இவ்வழிபாட்டை வெளிக்காட்டவில்லை. இதைக் கண்டு விறன்மிண்டர் சினங்கொண்டார். “அடியார் கூட்டத்தைக் கண்டு வணங்காது ஒதுங்கிச் செல்லும் வன்றொண்டன் அடியார்களுக்குப் புறகு” எனக் கூறிச் சுந்தரரைச் சைவத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைத்தார். அம்மட்டோடும் நிற்கவில்லை. “சுந்தரரை ஒலை காட்டி ஆட்கொண்ட சிவபெருமானும் புறகு” எனச் சிவபெருமாளையும் ஒதுக்கத் துணிந்தார். இப்படிச் சைவத்தை விமர்சிக்கும் சுதந்திரத்தைப் பெரிய புராணம் வழங்கியுள்ளது. இதனால்தான் அது “பெரியபுராணம்” என்றார் கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ்.

நிகழ்வில் நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள், நீர்வைமணி கு.தியாகராஜக் குருக்கள் ஆகியோர் ஆசியுரைகளையும் தெல்லிப்பழைத் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத் தலைவர் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு.திருமுருகன், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர் வே.கா.கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் வாழ்த்துரைகளையும் தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழக மொழித்துறைத் தலைவர் க.இரகுபரன் அறிமுகவுரையையும் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர் திருமதி சிவமலர் அநந்தசயனன் நயப்புரையையும் கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் நிறைவுரையையும் வழங்கினர்.

இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் கடந்த ஆண்டு அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற யாழ் பிராந்திய மண்டபத்திலும் யாழ். புதிய உயர் கல்லூரி

மண்பதத்திலும் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்ற "பெரிய புராணம் காட்டும் வாழ்விடம்" என்ற தலைப்பில் அமைந்த கருத்தரங்குகளின் போது வாசிக்கப்பட்டவைகளாகும். விசுவரையாளர்களான கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ், கலாநிதி ஏ.என்.கிருஷ்ணமணி, விக்கினேஸ்வரி பவனேசன், நாச்சியார் செல்வநாயகம், செல்வஅம்பிகை நடராஜா, சுகுமரன், போசியார் கண்ணாணி இராமநாதன், சலீசன் மற்றும் ஆபிரியர்களான ச.மயங்ககண்டு, ஆர். எஸ். சந்திரசேகர், சைவப் புலவர் குமரஜீவன் ஆகியோர் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்திருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திரௌபதியைக் காப்பாற்றிய கிளிசல் துணி

திரௌபதி மானமயங்கத்தை தடுத்தும் உண்மையான வரைச் செய்த கண்ணகியின் கருணையே அருட் செயலுக்கு சுவாரஸ்யமான ஒரு மின்னான தூண்டு உணர்வு.

முன்வொரு சமயம் உருவான நத்தில் திரௌபதி நீராடச் செல்கிறாள். அதை துறையில் துள்ளிச் சென்றும் நீராடுகிறாள். நீரின் கருல் வெகத்தல் முன்னின் பெரிய வளத்தும் ஆழ்ந்து ஆற்றொரு உணர்வு. என்ன செய்வாள் முன்வள்? தவிர்கிறாள்.

வளத்தமல்லாமல் நீரைவிட்டு எப்படி வென்றல் வருமடியும்? முன்வளின் தவிசையே உணருகிறாள் திரௌபதி. உடனடி தன் அரை உருவியின் ஒரு முனைவையக் கழுத்து நீர்மருக்கில் விட்டு முன்வள் லகக்ருக் கண்டெழுத்து வெள்கிறாள்.

திரௌபதி நீரில் விட்ட துணைக்கருவியை பெரியில் உருத்திடுகொண்ட தண்ணீர்மருத்து வெள்கிறாள் முன்வள்.

மனமெல்லாம் நன்றிப் பெருக்கி. தன் ஆத்ம தெய்வமான கண்ணகியைப் பிழைத்தகிறாள். "கண்ணகி! என் மனம் காத்த இந்த திரௌபதிக்கு ஆறம் வரும்பொழுது நீதான் அவளுக்கு அருள் புரிய வேண்டும்"

முன்வளின் பிழைத்தகண்ணகியை யகவான் ஏற்கிறாள். அதன் மலந்தான் துளியாதான் சபையில் திரௌபதியின் துக்கல் உரியப்பட்டவாறு. கண்ணகியான அருளால் சேவை வெளிந்தது.....வளர்ந்தது..... வளர்ந்தது.....

நற்சொய்க்கையையே நாளிதோறும் செய்.

ஈழத்துத் துயோகனர்கள்

ஆய்வுரை கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் அவர்கள்

1. ஈழத்துச் சைவ வரலாற்றுக்கும் புதிய வளம் சேர்க்கும் முயற்சி

‘ஆழ்கடலான்’ என்ற புனைபெயர் பூண்ட பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதர் அவர்களின் அண்மை வெளியீடாக வந்த இந்த நூலாக்கம் ஈழத்தில் ஆன்மீக சார்பான வாழ்வை மேற்கொண்ட பண்டாளர்கள் பலரைப் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவாகும். கடந்த ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களாக அறியப்படும் இந்த ஆன்மீகச் செல்வர்களுள் ஒருவர் (தாளையான் சுவாமிகள்) இஸ்லாமியர் ஏனைய அனைவரும் சைவர்களாவார். இவர்களனைவரும் உலகியல் பற்றுக்களுள் அகப்படாமல் இறையணர்வுடன் இயங்கிநின்றவர்கள். சிலர் மடங்கள் முதலியவற்றைச் சார்ந்து செயற்பட்டு மக்கள் சிந்தனைகளை நெறிப்படுத்துவதில் தம் வாழ்நாள்களை அர்ப்பணித்தவர்கள். பக்திப் பாசுரங்களை மனமுருகப் பாடுவதில் ஈடுபட்டவர்கள் சிலர். புலன்களை அடக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாகவும் இவர்களுள் சிலர் திகழ்ந்தனர் எனத் தெரிகிறது. இவ்வாறாக இவர்கள் இயங்கி நின்ற நிலையைத் ‘தவ வாழ்வு’ எனப் பேரறிஞர் ஆழ்கடலான் அவர்கள் கணித்துள்ளார்கள். அதனடிப்படையில் “தபோதனர்கள்” என்ற சிறப்புப் பெயரால் அவர்களைச் சுட்ட அவர் விழைந்துள்ளார். இதனையே “ஈழத்துத் தபோதனர்கள்” என்ற நூலின் தலைப்பு உணர்த்தி நிற்கின்றது. தனித்தனிப் பெயர்களாற் சுட்டப்படும் ஆன்மீகச் செல்வர்கள் பலரைப் பற்றிய செய்திகள் அடங்கிய தனித்தனிக் கட்டுரைகள் மற்றும் “வேதாந்த மடத்தின் குருபரம்பரை, “நவநாதசித்தர்”, சித்தர்கள் யார்? “ஈழத்துச் சித்தர் பரம்பரை”, “இல்லை ஞானியர் இருவர்”, “செல்வச் சந்நிதியில் மூவர்” ஆகிய தலைப்புகளில் அமைந்த ஆறு கட்டுரைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கி அமைந்த நூலாக்கம் இது. இவ்வகையில் இந்நூலால் அறியப்படும் தரவுகள் ஈழத்தின் சமகால - ஏறத்தாழ கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்காலச் சைவ வரலாற்றுக்குப் புதிய வளம் சேர்ப்பனவாகும்.

ஈழத்துச் சைவமரபின் அண்மைக்கால வரலாறு பற்றிப் பேசவும் எழுதவும் முற்படுபவர்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர் (1822 - 1879) அவர்களின் செயற்பாடுகளை முன்வைத்து விரித்துப் பேசுவதே மரபாகக் கொண்டுள்ளனர். அத்தொடரில் ஆகம மரபுசார் வழிபாட்டுமுறைமைகள் மற்றும் சைவசித்தாந்த சிந்தனைகள் என்பவற்றை மையப்படுத்தியே ஈழத்தின் சைவ வரலாற்றியக்கம் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டு வந்துள்ளது.

அவசரம் அதிகமானால், வேகம் குறையும்.

சமுத்திரம் பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்டு வந்த சைவமரபுகளுக்கு அந்நிய மதத்தவர்களான கிறிஸ்தவர்களின் பரப்பரைகளால் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டவேளை அவற்றைத் தடுக்கும் நோக்கில் 19ஆம் நூற்றாண்டிலே மக்களியக்கம் நடத்தியவர், ஸ்ரீஸூர் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள். அக்காலச் சைவிகள் மத்தியில் சைவமரபு சார்ந்த நம்பிக்கைகளையும் வழிபாட்டு முறைமைகளையும் பற்றிய அறிவுட்டும் முயற்சியில் மிகப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ள வரலாற்றுப் பாத்திரமாக அவர் திகழ்ந்துள்ளார். அவர் நெறிபடுத்திய சைவமரபானது நடைமுறை வாழ்க்கையில் கோபிப்பெறல் சார் இறைவழிபாட்டையும் கோட்பாட்டு நிலையில் "சத்தாந்தம்" என்ற தத்துவத்தையும் மையப்படுத்தியதாக அடையத்தாகும். அவ்வகையில் குறிப்பாக சிவாகம மரபுகள் சார் வழிபாட்டு முறைமைகளை மேற்கொள்ளல், திருமுறைகளை ஒதுதல் மற்றும் அவை தரும் அடிப்படைத் திளைத்தல், மெய்கண்டிசாத்திரங்களின் உள்ளடக்க அம்சங்களை விரித்துப்பேசுதல், புராணபடிமை (கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம் முதலியவற்றைப் பாடிப் பொருள் விரித்துரைத்தல்) முதலான செயற்பாடுகள் இம்மரபில் முன்னிறுத்தப்பட்டன.

இச்செயற்பாடுகள் பெருமபாலம் குடும்பம் மற்றும் சமூகம் ஆகிய உறவு வட்டங்களுள் நின்றவர்களாலே பெரிதும் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. இவை தொடர்பான இப்பகுதிலைகளை மையப்படுத்திய தரிசனமாகவே சமுத்தூர் சைவம் தொடர்பான அண்மைக்காலம் வரையான வரலாற்றுப் பார்வை திகழ்ந்து வந்துள்ளது. இம்மரபு நிலையிலும் இப்பார்வைதான் மையப்பட்டதாகத் தொடர்கிறது.

மேற்கூட்டியவாறாக குடும்பம் மற்றும் சமூகம் ஆகிய உறவு வட்டங்களுள் நின்றவாறே மரபுகளைப் பேணும் முறைமை சார்ந்த சைவ வரலாற்றியக்கம் திகழ்ந்து கொண்டிருக்க போதே காலகாலத்தில் மேற்படி முறைமைகளுக்குள் கட்டுப்பாடதும் அதுமேற்பு புறப்பான தளங்களில் இயங்கியதுமான இன்னொரு சைவ வரலாற்றியக்கமும் சமுத்தூர் திகழ்ந்து வந்தது. அது பெரிதும் குடும்பம் மற்றும் சமூகம் என்பதும் நிறுவல்களைகள் சார்ந்த மதிப்பீடுகளைக் கட்டத்தாகும். இந்த வரலாற்றியக்கமானது யுறவுநிலை, ஆன்மவிசாரம், தீவிரபகலிநெறி, ஆலயத்தொண்டு, அடியார் நலம் போலல், புவலா க்கம் முதலியவற்றை முன்னிலைப்படுத்தி நின்றதாகும். இவ்வகையில், 'ஆன்மவிசாரம்' என்ற நிலையிலையந்த தேடலானது "சைவசித்தாந்தம்" என்ற தத்துவ வரையறைமைக் கட்டிது "வேதாந்த சிந்தனை"களை நோக்கி விரிவுபெறத் தொடங்கியது என்பதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும்.

இந்த 'இன்னொரு' - இரண்டாவது - வகை சார்ந்த வரலாற்றியக்கமானது 'சமுத்தூர் சித்தர் மரபு' என வழங்கப்படுகிறது. இதனைத் தொடக்கிவைத்தவர் எனக் கொள்ளப்படுபவர் கலையநிகலவாமிகள் என்பதும் முத்தியானந்தர் ஆவார். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழகத்திலின்று சமுத்தூருக்கு வந்து ஆய்மையணி மேற்கொண்டவராக இவர் அறியப்படுகிறார். இவரும் இவ்வழிபாட்டிலே இவருக்குச்

சமகாலத்தில் வாழ்ந்த ஈழத்தவரான பரமகுரு சுவாமிகள் (நிரஞ்சனானந்தர்) மற்றும் தமிழகத்தினின்று ஈழத்துக்கு வருகை தந்து ஆன்மீக வாழ்வு மேற்கொண்டவர்களாக அறியப்படும் சின்மயானந்தர், நவநாதசித்தர், பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள், சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள் ஆகியோரால் வழிநடத்தப்பட்டதே 'ஈழத்துச் சித்தர் மரபு' எனப்படும் இந்த 'இன்னொரு' வரலாற்றியக்கமாகும். ஈழத்தின் ஆன்மீகப் பெரியார்களில் முக்கியமான ஒருவராகக் கணிக்கப்பெறும் சிவயோக சுவாமிகள் இந்த வரலாற்றியக்கத்தின் வழிவந்தவரேயாவார் என்பதும் ஈழத்தின் வடபால் யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடம் பகுதியிலுள்ள 'வேதாந்த மடம்' என்ற நிறுவன அமைப்பு மேற்படி கடையிற் சுவாமிகள் வழிவந்தோரால் உருவாக்கப்பட்டது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய வரலாற்றுச் செய்திகளாகும்.

இவ்வாறு கடையிற் சுவாமிகள், பரமகுரு சுவாமிகள், சின்மயானந்தர், நவநாத சித்தர், பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள், சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள் ஆகியோரை முன்னோடிகளாகக் கொண்டு தொடரும் ஈழத்துச் சித்தர் மரபைப் பற்றி எழுத்துநிலையில் பதிவுபெற்றிருந்த தகவல்களையும் மக்கள் மத்தியில் நிலவிவந்த செய்திகளையும் தொகுநிலைப்படுத்தி நோக்கி வரலாற்றைக் கட்டமைக்கும் முயற்சியை முன்னெடுத்த முதல்வர் என்ற சிறப்பு 'ஆத்மஜோதி' நா. முத்தையா அவர்களுக்கு உரியது. அவர் முப்பெரும் சித்தர்கள் (1973), ஈழத்துச் சித்தர்கள் (1980) என்னை எனக்கு அறிவித்த எங்கள் குருநாதர் (1999) ஆகிய தலைப்புக்களில் எழுதி வெளியிட்ட நூலாக்கங்கள் இவ்வகையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முதற்கட்ட முயற்சிகளாக அமைவன.

முப்பெரும் சித்தர்கள் என்ற நூல் பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள், நவநாத சித்தர், சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள் ஆகிய மூவரைப்பற்றி தகவல்களை வரலாறாகத் தொகுத்துரைப்பது. ஈழத்துச் சித்தர்கள் என்ற நூல் மேற்சட்டிய மூவருடன் மேலும் கடையிற்சுவாமிகள், பரமகுரு சுவாமிகள், குழந்தைவேற் சுவாமிகள், அருளம்பல சுவாமிகள், யோகாசுவாமிகள், சடைவரத சுவாமிகள், ஆனந்த சபாட்சர குரு, செல்லாச்சி அம்மையார், தாளையான் சுவாமிகள், மகாதேவ சுவாமிகள், சடையம்மா, நாகநாத சுவாமிகள், நயினாதீவுச் சுவாமிகள் ஆகிய பெயர்களால் வழங்கப்படும் பதின்மூவரையும் உள்ளடக்கி, பதினாறு ஆன்மீகச் செல்வாக்களைப் பற்றிய செய்திகளைத் தொகுத்துத் தருவதாக அமைந்தது. என்னை எனக்கு அறிவித்த எங்கள் குருநாதர் என்ற நூலில் திரு நா. முத்தையா அவர்கள் சிவயோக சுவாமி களுடனான தமது ஆன்மீக அனுபவங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளார். இவர் 1995இல் வெளியிட்ட தரிசனம் என்ற சிறிய நூலாக்கத்தில் ரமணர், சுத்தானந்தர் முதலிய தமிழக-இந்திய- ஆன்மீகச் செல்வர்கள் பலரைப்பற்றிய செய்திகளுடன் யோகர் (சிவயோக சுவாமிகள்), சித்தானைக்குட்டி மற்றும் சடைவரதர் ஆகியவர்கள் பற்றிய செய்திகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவருடைய ஏழாலை (1977) என்ற நூலிலும் இவ்வாறான ஆன்மீகச் செல்வர்கள் சிலரைப் பற்றிய தகவல்கள் சில இடம்பெற்றுள்ளன.

(தொடரும்....)

துயரம் மனிதனைக் கிழவனாக்கி விடுகிறது.

திரு. ந. அரியரத்தினம் அவர்கள்

ஒரு குழந்தைக்கும் தாய்க்கும் உள்ள உறவுநிலை போன்றதே அடியவர்களுக்கும் சந்நிதிமுருகனுக்கும் உள்ள தொடர்பாகும். ஒரு குழந்தை அறியாமையினாலோ அல்லது அறிவுக்குறைவினாலோ தவறுகளோ அல்லது பிழைகளோ விதிவது வழக்கம். அந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு தாயாவது அவற்றை மன்னித்தோ அல்லது திருத்தியோ அல்லது சிறிய படிப்பினைகளைக் கொடுத்தோ நல்வழிப்படுத்தி அந்தக் குழந்தையை முழுமையான மனிதனாக மாற்றுவது இயல்பு. இதேபோன்றான சந்நிதி முருகனும் குழந்தைபோன்ற தனது அடியவர்கள் மீது ஆழமான அன்பைச் செலுத்தி வருகின்றான். அவர்கள் விடுகின்ற தவறுகள் பிழைகள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்தோ, நல்வழிப்படுத்தியோ அவர்களை ஆதரவு தீயில் ஈடு செய்யுவதற்காகத் தன்னுடைய திருவிளையாடல்களைத் தினமும் நடத்திக்கொண்டேயிருக்கின்றான். இவ்வாறான ஒரு திருவிளையாடலையே பின்பரும் சம்பவம் எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அச்சுவெளபிய பத்தினென்யைச் போன்ற திரு இ. கார்த்திகேசு அவர்கள் சந்நிதி முருகன்மேல் பற்றி உள்ள ஒரு அன்பர். இவருடைய உறவு முறையில் உள்ள ஒரு குடும்பம் வருடத்தில் ஒருமுறை சந்நிதிக்கு வந்து விசேஷ பூசைகள் அடிகொடுங்கள் செய்வதுடன் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் அன்னதானத் தொண்டையும் மேற்கொள்வது வழக்கம். இவ்வாறு இவர்கள் சந்நிதிக்கு வந்து தமது

ஒழுக்கம் தனிந்ததும் அன்பு நஞ்சாக மாறினிடும்.

நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு தொடர்பாளராக நீண்டகாலமாகச் செயற்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர்தான் திரு இ. கார்த்திகேசு அவர்கள். இது போன்ற ஒரு செயற்பாட்டிற்காக அதாவது சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் அன்னதானத்தை மேற்கொள்வதற்காக மாலை ஐந்து மணியளவில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்திற்கு தனது மோட்டார் சைக்கிளில் வருகைதந்திருந்தார். தனது மோட்டார் சைக்கிளை ஆச்சிரமத்தின் வாயிலில் நிறுத்திவிட்டு ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகளிடம் சென்று வெள்ளிக்கிழமை அன்னதானம் வழங்குவதற்குரிய முன் ஆயத்தங்களைச் செய்துவிட்டு ஒரு தொகைப் பணத்தையும் அவரிடம் வழங்கிவிட்டு வீடு திரும்புவதற்கு ஆயத்தமானார்.

இவ்வாறு திரு கார்த்திகேசு அவர்கள் வீடு திரும்புவதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்த அதேவேளை ஆலயத்தில் பூசை ஆரம்பமாவதற்குரிய கோயில் மணியும் அடிக்கத்தொடங்கியது. அப்பொழுது அவருக்கு மிக அவசரமான அலுவல்கள் இல்லாவிட்டாலும் மாலை நேரமாகையால் வீட்டிற்குச் சென்றுவிடவேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தினால் ஆச்சிரமத்திற்கு வெளியே வந்து அங்கே வாயிலில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த மோட்டார் சைக்கிளை ஸ்ராட் பண்ணுவதற்கு ஆயத்தமானார். ஆனால் பூசை ஆரம்பிப்பதற்கு அறிகுறியாகக் கோவில்மணி அடித்துக் கொண்டிருந்ததனால் ஒருமுறை பூசையைப் பார்த்துவிட்டு செல்லலாமா என்றும் அவருடைய மனம் நினைக்கத் தொடங்கியது. இவ்வாறு பூசையைப் பார்த்துவிட்டுச் செல்வதா அல்லது வீட்டிற்குச் செல்வதா என்ற இரண்டு விடயங்களில் எதைச் செய்வது என்று தெரியாது மனஞ் சஞ்சலப்பட்ட திரு கார்த்திகேசு அவர்கள் இறுதியில் ஏதோ மனதிற்குள் முடிவு எடுத்தவராக வீட்டிற்குச் செல்ல ஆயத்தமானார். ஆம்! வீட்டிற்குச் செல்வதற்காகத் தன்னுடைய மோட்டார் சைக்கிளை ஸ்ராட் பண்ணுகின்ற செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டார். ஆனால் அவருடைய முயற்சி கைகூடவில்லை. ஒருமுறைக்குப் பலமுறை முயற்சித்தும் அவர் களைத்ததுதான் மிச்சம். அது ஸ்ராட் ஆகவில்லை. இப்பொழுதுதானே ஓடிவந்து நிறுத்திய சைக்கிள் எவ்வாறு ஸ்ராட் வராமல் இருக்கமுடியும் என்ற சிந்தனை அவருடைய மனதில் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருந்ததனால் அவருடைய உடல் களைத்த நிலையிலும் "இது எப்படியும் ஸ்ராட் ஆகிவிடும்" என்ற நம்பிக்கையால் தனது முயற்சியைத் தொடர்ந்துகொண்டேயிருந்தார். ஆனால், என்னபயன்? அது ஸ்ராட் ஆகவில்லை. ஏற்கனவே உடல் மட்டும் களைத்திருந்தவரின் மனமும் இப்பொழுது சோர்வடையத் தொடங்கியது. இறுதியில் இனிமேல் இது ஸ்ராட் ஆகமாட்டாது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார். இந்நிகழ்ச்சியை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த ஆச்சிரம சுவாமிகள் கார்த்திகேசை அணுகி ஆலயத்தில் பூசை இடம்பெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றது. முருகனது வாயிலுக்குப் போய்வா எல்லாம் சரிவரும் என்று கூறினார்.

இப்பொழுது களைத்த நிலையில் திரு கார்த்திகேசு கோவில் பக்கம் தனது கவனத்தைத் திருப்பினார். அங்கே பூசை நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதற்கு

அற்ப ஆசை கோடி தவத்தைக் கெடுக்கும்.

அநீதியாக மணியோலையுடன் மேளச் சத்தமும் ஒலித்தாக் கொண்டிருந்தது. தான் இங்கே செல்லசெய்த நேரத்தில் கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தால் பூசையைத் தண்ணீர் முழுமையாகப் பார்த்திருக்கலாமேயென்று அவருடைய மனம் அப்பொழுது யோசித்தது. சர் பரவாயில்லை, சுவாமியவர்கள் கூறியபடி "கோவிலுக்குச் செல்வோம்" என்ற முடிவுடன் ஆச்சிரமத்தின் வெளிவாயிலில் நின்ற மோட்டார் சைக்கிளை அப்படியே வீட்டுவீட்டு கோவிலுக்குச் சென்று நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த பூசையில் பங்குபற்றி முருகனை வழிபட்டார். பூசையில் பங்குகொண்டு சந்தியாவளை வழிபட்டவருடைய உள்ளத்தில் ஒரு அமைதியும் திருப்தியும் ஏற்பட்டது. அப்பொழுதுதான் அவருடைய மனம் நினைத்தது. இவ்வாறான ஒரு மனநிறைவைத் தரக்கூடிய பூசையைத் தான் பார்க்கச் சந்திப்பாம் கீடைத்தும், அதனைப் பார்ப்பது திரும்ப நினைத்தது எவ்வளவு பிஷ்யமான முடிவு என்பதும், இவ்வளவு தூரத்திலிருந்து வந்த தான் பூசை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் சூழல்கள் இருந்தும் அதனைத் தவறவிட நினைத்தது ஒரு முட்டாள்தனமான முடிவு என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டார். ஆனாலும் எந்திரி முருகனுடைய அருட்காட்சத்தினால் தான் ஈர்க்கப்பட்டு, சந்திப்பானை வழிபட்ட திருப்தியில் மீண்டும் தனது மோட்டார்சைக்கிள் நிறுத்தப் பட்டிருந்த இ த்தை வந்தனந்தார்.

அப்பொழுது பழுதடைந்த மோட்டார் சைக்கிளை யாரிடம் காட்டுவது என்று அவர் யோசிக்கத் தொடங்கினார். நேரம் போய்க்கொண்டிருப்பதனால் இருட்டுவதற்கு முன்பே வீடுபோய்ச் சேர்ந்துவிடவேண்டும் என்று அவரது மனம் ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. மோட்டார் சைக்கிளில் என்ன பிழை ஏற்பட்டது என்பதுகூடத் தெரியவில்லையே! அது தெரிந்தால்கூட ஏதாவது நடவடிக்கையில் ஈடுபடலாம் என மனதுக்குள் சொந்துகொண்டார். ஆனாலும் எதற்கும் ஒருமுறை ஸ்ரீராம செய்து பார்ப்போம் என்ற சிந்தனையுடன் மோட்டார் சைக்கிளை ஸ்ரீராம செய்தார். என்ன ஆச்சரியம்! ஒரே முனையில் அது ஸ்ரீராம ஆகிவிட்டது. அவருடைய உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியை சொல்லவும் வேண்டுமா? தனது தவறான உணர்ந்த பிள்ளையைத் தாய் அரவணைக்கும் பொழுது அந்தத் தாயின் அரவணைப்பால் பிள்ளையின் உள்ளத்திற் பொங்கி எழும் மகிழ்ச்சியையப்போல் அவருடைய மனம் ஆனந்தத்தால் பரவசமடைந்தது.

எமது பேரவை தொடர்பான சில வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக மாலையில் சந்தியான ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்ற அடியேனும் அன்று நடந்த அந்த நிகழ்வை நேரில் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. எந்திரி முருகன் தனது உண்மையான அடியவர்களுக்காகப் பல சோதனைகளைக் கொடுத்துத் தனது திருவிளை பாடல்களைக் காட்டி இறுதியில் அவர்களைத் தனது முழுமையான அடியவர்களாக மாற்றும்பிறை இலையோன்ற நிகழ்வுகள் தினமும் நடைபெறுகின்ற சம்பவங்கள் யாவே!

ஓம் முருகா!

மிசலும் கெட்டவன் கயருக்காரன்.

செய்துச் சிற்றல்கள்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அருள்திரு மெய்கண்டார் திருக்கோயில் சிறப்புத் திருநீராட்டுவிழா 06.11.2010 சனிக்கிழமை காலை 8.00மணிக்கு மெய்கண்டார் அரங்கம், மெய்கண்டார் திருக்கோயில், பெண்ணாகடம் என்னும் இடங்களில் குருபுசை விழா நிகழ்ச்சிகளுடன் நடைபெற்றது.

பெரியபுராணம் காட்டும் வாழ்வியல் கருத்தரங்கக் கட்டுரைகளின் தொகுப்புநூல் அறிமுகவிழா 17.11.2010 புதன்கிழமை காலை 10.30 மணிக்கு நல்லூர் கம்பன் கோட்டத்தில் கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்றது.

அகில இலங்கைச் சைவப் புலவர் சங்க பொன்விழாச் சைவமாநாடு சைவப்புலவர் சச்சிதானந்தசிவம் அரங்கில் விகிரிதி வருடம் கார்த்திகை மாதம் முதலாம் நாள் 17.11.2010 புதன்கிழமை காலை 8.30 மணியளவில் யா/ வண்ணார்பண்ணை நாவலர் மகாவித்தியாலயத்தில் சைவப்புலவர் மு. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. மாவிட்டபரம் கந்தசுவாமி கோயிலில் திருக்கார்த்திகைத் தினத்தை முன்னிட்டு 21.11.2010 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9மணியளவில் ஸ்நபன அபிசேகமும், 10.30 மணியளவில் ஷண்முகார்சனையும், நண்பகல் 12 மணியளவில் சுவாமி வீதியுலாவும் மிகச்சிறப்பான முறையில் நடைபெற்றது.

வட்டுக்கோட்டை உடுக்கியவளை ஸ்ரீமஹா கணபதிப்பிள்ளையார் திருக்கோயிலில் 21.11.2010 தொடக்கம் 11.12.2010 வரை நடைபெறும் விநாயக விரதத்தை முன்னிட்டு ஸ்ரீவேரம்ப பஞ்சமுக விநாயகப்பெருமானுக்கு தினமும் காலை 8மணி தொடக்கம் 9.30 மணிவரை இலட்சார்ச்சனை மற்றும் கணபதி வேராமம் என்பன மிகச் சிறப்பாக நடைபெறவுள்ளது.

வடமராட்சியின் சிறப்பு வாய்ந்த வல்லிபுரஆழ்வார் ஆலயத்தில் 22.11.2010 திங்கட்கிழமை மாலை 5 மணியளவில் சுவாமிக்கு விஷேட அபிஷேகங் களுடன் விஷ்ணு ஆலயதீப உற்சவம் நடைபெற்றது.

அகில இலங்கை காந்தி சேவா சங்கத்தின் ஐப்பசி, கார்த்திகை மாத வெளியீடான “காந்தீயம்” மலர் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. காந்தீயத்தைத் தலைவசமாகத் தபால் மூலம் பெற விரும்புவோர் 5ரூபா பெறுமதியான தபால் முத்திரை ஓட்டிய தபால் உரையை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சங்கத்தினர் தெரிவித்துள்ளனர்.

உழநல்லவருக்கு வழி காட்டுகிறது.

நட்பின் இரு திருவங்கள்

திரு சூ. மகேச சுவர்கள்

இன்று நமக்குப் பல நண்பர்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் பள்ளித் தோழர்களாக இருக்கலாம். வேலை செய்தின்று இடங்களிலே புறகுசின்ற நண்பர்களாக இருக்கலாம். பிரயாணங்கள் செய்திற்றபோது சந்திக்கின்ற நண்பர்களாக இருக்கலாம். ஓய்வநேரப் பொழுது போக்கின்போது கலாச்சியமாக உரையாடுகின்ற நண்பர்களாக இருக்கலாம். எவ்வாறு இருந்த போதிலும் இவர்கள் எல்லோரும் உற்று நண்பர்கள் தானா? என்பதை அளவிட்டுக் கொள்வது எமது பணியாகும்.

இதனையே வள்ளுவர் தமது குறட்பாலிலே பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“கேட்டறும் உண்டுஞர் உறுதிகளைஞரை
நீட்டியளப்பதோர் கோல்” என்றார்.

இக்கருத்தினை வலியுறுத்தி ஓளவையார்

“அற்றதளத்தில் அறுநிப்பறவைபோல்
உற்றுழிதீள்வர் உறவல்லர் - அக்குளத்தில்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி உறவார் உறவு” என்கிறார்.

நண்பர்களாக இருந்தாலும்கூட, உறவினர்களாக இறுந்தாலும் சரி, ஒருவர் துன்பத்திலே உழலும் போது, எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு மேலே கூறப்பட்ட, பாடல் கட்டியம் கனி நிறகின்றது.

இதன் பின்னணியில் இரண்டு நண்பர்களுடைய நட்பின் வெளிப்பாடு எவ்வாறு அமைந்துள்ளதென்பதை பகிர்ந்து கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

துருபதன் துயிராணை நோக்கி, அன்பின் மிக்க தோழரே! நாமிருவரும் இக்காலகந்தில் அக்கினிவேசய முனிவரிடம் வேதம், புராணம், வில்வித்தை ஆகிய கலைகளைக் கற்றுணர்ந்தோம். எனக்கு விளங்காத பல பகுதிகளைத் தாங்கள் எனக்கு விளங்கப்படுத்தினீர்கள். இந்த உதவியை நான் ஒருபோதும் மறவேன். உயிரினும் இளிய உதத்தம் நண்பரே! தங்கள் அன்புக்கு நான் என்ன கையம்மாறு செய்யவல்லேன். நான் பாஞ்சாலராஜ்யம் சென்று, முடிதடி அரசனாகி ஆளுகின்ற யாலத்தில் தங்களுக்கு என் நன்றியாதலாக பாதிராஜ்யம் தருவேன் என்றான்.

துயிராணர், “நண்பனே! நானோ அந்தவன் எனக்குப்பாத் ராஜ்யம் எதற்கு? அரசுபுரிவது அரசாக்குரிய கடமை. தவம் புரிவது அந்தவர்க்குக் கடமை. ஆகவே வேதமொதி மாதவம் புரியும் எனக்கு, நீ தரும் பாதிராஜ்யம் வேண்டாம். உளது அன்பு ஒன்றே போதும்” என்றார்.

விழவுக்கு முன் மிகவும் திருட்டமிருக்கும்.

சிறிது காலத்திற்குப் பின் பாஞ்சால தேசத்து மன்னன் புருஷதன் தன்மைநதனாகிய துருபதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்தான். துருபதராஜன் முடிசூடி சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்து வந்தான்.

கானகத்திலே துரோணர் தவத்தையே தானமாகக் கொண்டு மாதவம் செய்து வந்தார். கிருபை என்ற பெண்மணி அவருக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக அமைந்தாள். கிருபை கருக்கொண்டு ஒரு புதல்வனை ஈன்றாள். அக்குழந்தை பிறந்தவுடனே அஸ்வம் போலக் கணைத்தான். அதனால் அஸ்வத்தாமா எனப்பெயர் பெற்றான். வேண்டாமையடைந்து தவவொழுக்கத்தில் நின்ற அவர்கட்கு நல்லுணவு ஏது? கிருபைக்கு கருங்கிய உடம்புகள் இருந்தபடியால் பாலின்திக் குழந்தை பசியால் வாடியது. குழந்தையின் துன்பத்தையகற்ற வழியறியாது கிருபை கணவனின் திருமுகத்தைப் பார்த்தாள்.

பாலுக்குப் பாலகன் அழுவதை அறிந்த துரோணர் மனம் வருந்தினார். “ஒன்றும் வேண்டாம்” என்று இருந்த அவருக்கு இப்போது குழந்தையின் பொருட்டு ஒரு பசுவின் மேல் நாட்டம் சென்றது. இருப்பினும் தவவாழ்க்கையை மேற்கொண்ட துரோணர் ஒரு பசுவைத்தன்னும் மற்றவர்களிடம் இரந்து கேட்க ஒருபடுவாரா?

“ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும்
நாவிற்ரு இழிவந்ததில்”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கு இதற்குமேலும் வலுச்சேர்க்கின்றது. ஆவிற்கு நீ என்று இரந்து கேட்பது கூட நாவிற்ரு இழிவானது என்று கூறும்போது, துரோணர் துருபதனிடம் பசுவைக் கேட்கச் செல்வாரா? எப்படியாயினும் அவனிடம் செல்லவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார் துரோணர். பாதிராஜ்யம் தருகிறேன் என்றானே! நமக்குப் பாதிபசு வேண்டாம். பாற்பசு தரமாட்டானா? குழந்தையின் பசிப்பிணிக்கு மருந்தாக உதவுவே என்பதற்காகப் புறப்பட்டார். துருபதனிடம் செல்லத் துணிந்து மனைவியாருடன் புறப்பட்டார். கிழிந்த ஆடை, வளர்ந்த முடி, உலர்ந்த உடம்பு, வறுமையின் வடிவமாக நின்ற அவர் “பாஞ்சால தேசம்” வந்தார்.

துருபதனுடைய சபாமண்டபம் புகுந்தார் துரோணர். துருபதன் துரோணரைக் கண்டான். பள்ளித்தோழர், பழையநண்பர். முன்பு தான் அவரிடம் கற்றுக்கொண்ட கலையறிவு, “பாதிராஜ்யம் தருகின்றேன்” என்று கூறிய வார்த்தை இத்தனையும் நினைவு கூர்ந்தான். இவன் பாதிராஜ்யத்துக்குத்தான் வந்திருக்கின்றான் என்று நினைத்து, முகத்தை மறுபக்கம் திருப்பிக்கொண்டான்.

நாணத்தூடன் நின்ற துரோணருக்கு மன்னனுடைய செயல் ஆச்சரியத்தை அளித்தது. இனியமுகத்துடன் பார்த்தானில்லை; “வாருங்கள்” என்று இன்னுரை இயம்பினானில்லை; கடுகடுத்தமுகத்துடன் வேறுபக்கம் பார்த்திருக்கும் வேந்தனை நோக்கி, “துருபதமன்னனே! வாழி! நான் துரோணர், உமது பழைய நண்பன், நாம் ஒன்றாகக் கல்வி கற்றவர்கள், நீ மறந்த பாடங்களைக்கூட நான் உனக்குக் கற்பித்தேன். அப்போது, நீ அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்து, பாதிராஜ்யம் தருவதாக வாக்களித்தாய்,

சிந்தனையை விட உணர்ச்சி ஆழமானது.

நிலைவு படுத்துகின்றேன். எனக்கு ராஜ்யமோ, செல்வமோ வேண்டாம். இதோ, இவள் என் மனைவி. இக்குழந்தை என் புதல்வன், பாஸிண்டுப் பரிதவிக்கின்றான். ஒரு பக் வேண்டும்” என்றார்.

தருபதன், இவளிடம் தன் பழைய நட்பைக் காட்டிப் பேசினால், பக், பொன், ஆடை, அணிகலம் இப்படிக்கேட்பான். ஆகவே, “இதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது” என நினைத்து: “ஓம்! பிராமணரே! உனக்கும் எனக்கும் என்ன நட்பு? நீ நடந்து போகின்றவன்; நான் தேரில் போகின்றவன். நீ கோவாணாண்டி, நான் கோடல்வரன். தண்ணீருக்கும் பெருப்புக்கும் எங்காவது நட்பு உண்டா? ஆகவே உனக்கும் எனக்கும் எதவிதமான தொடர்பும் கிடையாது” என்றான்.

இவற்றைக் கேட்ட துரோவருக்கு, நாணம், கோபம், அவமானம் என்ற மூன்றும் ஒருங்கே எழுந்தன. அவரது கண் சிவந்தது. சீழ்முத்தை அடக்கிக் கொண்டார். “தருபதனே! எனக்கு இந்த உலகில் தேவையானதொன்றும் கிடையாது. குழந்தையின் பொருட்டுப் பசுவை நாடி வந்தேன். நீ தோழமையை மறந்து பெரிய அரசவையில் என்னை அவமதித்தாய்! ஒரு துரும்பினால் உன் தலையை சோதிப்பீயன். ஆனால், நான் அந்தவன், உன்னைக் கோரிப்பதோ, தண்டிப்பதோ, என் பொறுமைக்கும் பெருமைக்கும் அழகன்று; நான் போகின்றேன். ஆனால், எனது மானவன் உன்னைத் தன் தோக்காவில் சுட்டுவான். நபின் தகைமையறியாத புல்லனே!” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

நட்பின் இரு தரவம் எனும் பொருளின் மறுபகுதியை அடுத்த கடலிலும் பாட்போமே!

(தொடரும்..)

கலைவழிழாலை முன்னீட்டு வல்லெட்டித்துறை முன்பள்ளி
கொத்தணி மாணவர்களுக்கான 90 புத்தகப் பைகள் 19.11.2010
வெள்ளிக்கிழமை ஆச்சிரமத்தால் வழங்கப்பட்டது.

அநீக் கண்டிள் ஞானச்சுடர்

நடு கற்கு கந்தன் உநீக்லொண்டி.

அநீவ்லொண்டி நங்க லொண்டி கண்டிள்

நுநீக்கர் ஞானக் கண்டொண்டி

நுநொ எனும் பிரண்ட மந்திர லுடி காட்டி.

மநீவுநீ மலி கலைக்கள் மணம்பரம்பி,

உநீவான ஆர்ரியல் மலிமின் ஞானச்சுடர்

அநீவான வலிவினபோக்கி, ஏற்றிப் பொற்றலொம்

க. சித்தியாதீதரன்

வினையுயர்ந்த பொருள் ஆசையின்மை.

தமிழகத் திருக்கோயில் வரிசை:

உ

அருள்மிகு சங்கரநாராயணசுவாமி திருக்கோயில்

சங்கரவி கோயில்

வல்வையூர் அம்பாண்ணா அவர்கள்

உலகமாதாவாகிய பார்வதி தேவியின் வேண்டுகோளின்படி முழுமுதற் கடவுளாகிய பரமேஸ்வரன் தன்னுள் அடங்கிய நாராயணனை வெளிப்படையாகத் தன் வாமபாகத்தில் காட்டியருளிய பேறுபெற்றது இத்திருத்தலம். (அம்பிகையின் தவ வரலாறு மிக நீண்டது. இடப்பெறுமதி கருதி இங்கே தரப்படவில்லை.) இந்த அருங்காட்சியானது ஒவ்வொரு வருடமும் ஆடிமாதத்தில் வரும் அம்பாள் திருவிழாவின் இறுதி நாளில் நடைபெறும் தபசத்திருவிழாவில் கோலாகலமாக நடைபெறுகின்றது.

திருச்செந்தூர் முருகனைத் தரிசித்து, கன்னியாகுமரி சுற்றுலா மையங்களைப் (விவேகானந்தர் பாறை, திருவள்ளூர் சிலை, காந்தி மண்டபம்) பார்த்து ரசித்து, சுசிந்திரம் கோயில் சிற்ப அழகினில் மயங்கி, குற்றாலத்தில் குளித்தெழுந்து (இதுவே நம்மவர்களின் வழமையான சுற்றுலாப் பாதை) தென்காசி ஊடாக மதுரை நோக்கி வரும் போது வாசுதேவ நல்லூர் சந்திப்பில் வலப்பறும் திரும்பினால் நேராக அங்விதி சங்கரன் கோயிலையடைகிறது. மதுரையில்ருந்து வந்தால் கோயில்பட்டி தாண்டியதும் அடுத்த சந்தியில் வலப்பறும் திரும்பி சரியாக 44. கீ.மீ தூரத்தில் சங்கரன் கோயில் உள்ளது.

இந்திய வரைபடத்தின் தென்கோடி கன்னியாகுமரி மாவட்டம். அடுத்திருப்பது திருநெல்வேலி மாவட்டமாகும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள பெரிய கோயில்கள் திருச்செந்தூர், நெல்லியப்பர் ஆலயம், சங்கரன் கோயில் ஆகும். இவற்றில் சங்கரன் கோயில் அமைந்துள்ள பிரதேசம் சங்கரன் தாலுகா (எங்கள் A.G.A பிரிவு மாதிரி) எனப்படுகிறது.

சங்கரன் கோயிலானது - சங்கரலிங்கர் கோயில், கோமதியம்மை கோயில், சங்கரநாராயணர் கோயில் என மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. சங்கரலிங்கர் திருக்கோயில் முகப்பில் காணப்படும் ராஜகோபுரம் ஒன்பது நிலைகள் கொண்டு நூற்று இருபத்தைந்தடி உயரமுள்ள நெடிதயர்ந்த கோபுரமாகும். பலநூறு ஏக்கர்

ஒரு மனத்துடன் ஒழுங்காகச் செய்வதே செயல்.

நெல்வயல் வெளிகளின்மீட்பு காணப்படும் இவ்வயர்ந்த கோபுரம், பல னைல்களுக்கும் அப்பாலேயே விண்முட்பத் தெரிந்து கோயில் விதிக்கு வழிகாட்டுகிறது. சங்கரலிங்கர் கோயிலுக்கும், கோமதியம்மை கோயிலுக்கும் கருவறை - அராதமண்டபம் - மகாமண்டபம் - பரிவாரச் சுற்றுமண்டபம் அனைத்தும் தனித்தனியாகவே உள்ளன. சங்கரலிங்கர் கோயிலின் உட்பிரகாரத் திருச்சுவர்கள் அனைத்திலும் திருமுன்றுப்பாக்கள் பெரிக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் மகாமண்டபத்தைச் சுற்றி பல திருவுருவங்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கற்சிலைகளின் உருவங்கள் சிறியதாகவீறுபினும் கலை நுட்பம் மிதந்த சிற்பங்கள் அவை. துவார பாலகர், போகநரசிம்வர், கணபதி, பத்திரகாளி, காஸ்டுரியாரும் பெருமான், அகோரவிரபத்திரர், நடராஜர், கணபதி, றிராமர், மன்மதன், வெங்கடாசலபதி, உக்கிரபாளையர், (950 ஆண்டுகளுக்கே முன்னர் இரட்டக் கோயிலைக் கட்டியவர்) பாலகபிரமணியர், மகாலிங்கரை விரபத்திரர் இன்றும் இன்றும்.... பற்பல சிற்பங்கள்.... நிறையவே காணப்படுகின்றன.

சங்கரன் திருக்கோயிலின் கொடியும், லீட்டிம் தாண்டி உள்ளே நுழைந்தால் கருவறையில் "சங்கரலிங்கர்" விடயவடிவில் அருள்பாலிக்கிறார். முந்தி சிறிதுயினும் கீர்த்தி மிகப்பெரிபது, சங்கரமூர்த்தி, வைத்தியநாதன், சீராசைநாதன், வனநாதன் என்பன சங்கரலிங்கப் பெருமானின் மறுபெயர்களாகும். கருவறை வாசலருகே தெற்குப் பார்த்தபடி நடராஜர் திருநாணம் செய்யும் சந்திதி காணப்படுகிறது. நடனத்துக்கு ஏற்றபடி சீவகாமியம்மை தாளம் போடுவதும், கூடவே, காலரக்கால் அம்மையார் திருக்கூத்துக்கு ஏற்றபடி பாடிக்கொண்டிருப்பதையும் கண்டு நாம் மெய் மறந்து நிற்கிறோம். ஐராமையாக நாம் காணும் பஞ்சலோக விகீரகமாய இல்லமல், முன்றுமே கலை அழகுமீக்க கல் விகீரகங்களாகக் காணப்பட்டன. சுற்றுப் பிரகாரத்தினை நோக்கினால் கிழக்கே சந்திரகுமாரர், தெற்கே அரபத்தி மூவர், வள்ளிதெய்வானை சமீத கப்பிரமணியர், வடக்கில் ஒருமுற்றில் வன்மீகநாதரும் எழுந்தருளிப்பள்ளனர். "வன்மீகம்" என்பது புற்று. புற்றிலிருந்து தோன்றியபடிபால் இவருக்கு "வன்மீகம் நாதர்" என்ற பெயர். வன்மீகநாதரை விட சனிபகவான், காசிவிஸ்வநாதர், பைரவர், டூர்க்கை சந்திதியளும் உண்டு. சன்மீகேஸ்வரருக்கும் தனிச்சந்திதி காணப்படுகிறது.

சங்கரலிங்கப் பெருமானின் தேவியாகிய கோமதியம்மையின் அழகுமும் பொலிவும் வரித்தகைகளால் விரிவிக்கமுடியாதவை. அருதச் சந்திர வதனத்திலும் வசீகரப் புன்சிரிப்பிலும் மயங்காதவர்களே கிடையாது. கோமதியம்மைக்கு ஆடிமையம்மை எனும் மறுநாமமும் உண்டு. அம்பிகையின் கருவறைக்கு முன்பாக மண்டபமையத்தில் ஒரு பீடத்தில் "ஸ்ரீசக்கரம்" எழுதித் ஸ்தாபிதம் செய்துள்ளனர். (மிக அருகே சென்று பார்க்க முடியாததால் சக்கரம் புறிய தெளிவான விபரம் தர முடியவில்லை) அந்தப் பீடத்தருகே சிலர் நெய் ஊற்றி மாவின்சுக்கு ஏற்றி (மெல்லச் சந்திதி வள்ளியம்மன் வாசலருகே மாவின்சுக்கு ஏற்றுவதைப்போன்று) வழிபாடியற்றுவதைக் காண முடிந்தது. பிணியாளர்கள் பலபிரும் அந்தப் பீடத்தைச் சுற்றி அமர்ந்து தீபாணித்து பிணி டீக்கம் பெறுகின்றனர். தியானம் முடிந்து எழுந்து கொண்ட சிலரிடம் பேசும்

ஆய்மபர்ச் சரலடி ஆணா அழமையாக்கும்.

கொடுத்த போது, பேய் - பில்லிகுனியம் - மனவளர்ச்சி குன்றியோர் இங்கே வந்தமாந்து, ஸ்ரீசக்கரத்தினைத் தரிசித்து அம்பிகையின் அருள்பெற்று விரைந்து குணமடைவதாகக் கூறினர்.

சங்கரன் கோயில், கோமதியம்மை கோயில் இரண்டையும் இணைத்தபடி விரிந்த ஒரு முன்மண்டபம் காணப்படுகிறது. விரிவுரைகள், இசையரங்குகள், திருமணங்கள் நடைபெறுவதற்கு ஏற்றபடி இந்த மண்டபம் அமைந்துள்ளதால் தினமும் ஏதாவது ஒரு நிகழ்ச்சி இம் மண்டபத்தில் நடந்தபடியேயிருக்கும். மேற்குறித்த இரு கோயில்களுக்கும் நடுவே சங்கரநாராயணசுவாமி திருக்கோயில் உள்ளது. இக் கோயிற் கருவறையில் நின்றபடியான கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சங்கரநாராயணன் திருவுருவம் வலதுபாதி ஈஸ்வரனாகவும், இடது பாதி திருமாலாகவும்* அமைந்துள்ளது. வலப்பக்கத்து சிவப்பாகத்தைக் கூர்ந்து நோக்கினால் திருமுடியின் வலப்பக்கம் பிறை தெரிகிறது. முக்குறித் திருநீற்றுப் பூச்சு வலப்பாதிയിல் நிற்கிறது. நெற்றிக்கண் அரைகுறையாக பாதி தெரிகிறது. வலது கரங்களில் ஒன்று அபயகரமாகவும், மற்றக்கரத்தில் அங்குசம் கொண்டும், வலப்பாதி அரையில் மாந்தோல் முழந்தாள் வரையும், முழந்தாளுக்குக் கீழே திருப்பாதங்கள் தெரிகின்ற நிலையிலும் உள்ளன. இடது பாதிyiனை நோக்கினால் இடது பாதி நெற்றியில் திருமண் பூச்சம், இடதுகரமொன்றில் சங்கும் மற்றையது கீழே தொங்கவிட்டபடியும், கீழே கணுக்கால் வரை அழகாக மடித்துவிடப்பட்ட அங்க வஸ்திரமும், இடுப்பின் இடப்பாதிയിல் அழகிய சால்வையும் கொண்டு விஷ்ணு பாகம் காணப்படுகிறது. ஒரே ஒரு கழுத்து மாலை பொதுவாக உள்ளது. இவ்வாறான அழகிய அலங்காரத்துடன் சங்கரநாராயணர் திருவுருவம் பார்ப்போரைப் பரவசப்படுத்துகிறது. இவ்வலங்காரம் தினமும் மாற்றப்படுகிறதே தவிர அபிஷேகம் எதுவும் நடைபெறுவதில்லை. அருகே ஒரு வெள்ளிப் பேழையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்படிகலிங்கத்துக்கு மட்டுமே அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது.

சங்கரநாராயணன் திருக்கோயிலின் உட்புறச் சுற்றுச் சுவரில் கீர்ப்பட்டுள்ள வண்ண ஓவியங்கள் கண்களைக் கட்டிப் போடுகின்றன. வீரகணபதி, புவனகணபதி, நித்தியகணபதி, வல்லபகணபதி என கணபதியின் பல்வேறு தோற்றங்களும், தண்டாயுதபாணி, சரவணபவர், கார்த்திகேயர், குமாரர், ஷண்முகர் என முருகனின் பல்வேறு வடிவங்களும், மச்ச - கூம் - நரஸிம்ம - வாமன - பரசுராம - கோதண்டராம - பலராம - காளிங்க நர்த்தன - கல்கி என நாராயணனின் அவதாரங்களும் கண்ணைப் பறிக்கும் வண்ண நிறங்களில் வரையப்பட்டிருப்பது கண்டு பிரமித்து நிற்கிறோம்.

தமிழகத்தில் வேறு எங்குமே தரிசிக்கமுடியாத சங்கரநாராயணனின் அற்புத தரிசனம் கண்ட பூரண மனநிறைவோடு கோயில் வளாகத்திலிருந்து வெளியே வருகிறோம்.

* பாதி சிவனாகவும், மறுபாதி அம்பிகையாகவும் உள்ள “அர்த்தநாரீஸ்வரர்” திருக்கோலத்தினை ஈரோடு மாவட்டம் “திருச்செங்கோடு” ஸ்தலத்தில் தரிசிக்கலாம். இந்த அர்த்தநாரீஸ்வரர் திருக்கோலம் தமிழ் நாட்டில் வேறு எங்குமேயில்லை.

பண்பில்லா வாழ்வு பதருக்கு நேராகும்.

ஞானச்சுடர்

2010

கார்த்திகை மலர்

மார்கழி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

03.12.2010 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
விடயம் :- “கலைநிகழ்வு”

வழங்குபவர்கள் :- காரைநகர் கிழவன்காடு கலாமன்ற
பாடசாலை மாணவர்கள்

10.12.2010 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
சொற்பொழிவு :- “தேவி பாகவதம்” (தொடர்)

வழங்குபவர் :- திரு. அ. குமாரவேல் அவர்கள்

(சிறீஷ்ட விரிவுரையாளர், யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

17.12.2010 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
விடயம் :- “வாத்திய இசைநிகழ்வு”

வழங்குபவர் :- திருமதி ஜனனி நடேசமூர்த்தி அவர்கள்
திருமதி ஜனனி செந்தூரன் அவர்கள்

(விரிவுரையாளர், நுண்கலைபீடம்)

24.12.2010 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
விடயம் :- “முருகநாம பஜனை”

வழங்குபவர்கள் :- முருகன் அடியார்கள்

31.12.2010 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் 15ஆவது மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :- திரு சோ. பரமநாதன் அவர்கள் **மார்கழி**

(கிராமசேவையாளர் குப்பினான்)

2010

மதிப்பீட்டுரை:- திரு ஆ. நீள்கந்தமூர்த்தி அவர்கள்

(பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்)

ஸ்ரீ செல்வச்சந்தி ஆலய முகப்புத் தோற்றம்

